

2019/1 LSF 27 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love (Godtgørelse af visse punktafgifter til godkendte humanitære organisationer m.v., ændring vedrørende konsignationslagre, kædehandel og bekæmpelse af momssvig ved EU-handel, overførsel af varer til andre EU-lande, ændring af reglerne om udtagning af varer, ydelser og aktiver, præcisering af EU-regel om levering mod vederlag og værnsregel mod misbrug af særordningen for rejsebureauer m.v.)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2018-7307

Forslag

til

Lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love¹⁾²⁾

(Godtgørelse af visse punktafgifter til godkendte humanitære organisationer m.v., ændring vedrørende konsignationslagre, kædehandel og bekæmpelse af momssvig ved EU-handel, overførsel af varer til andre EU-lande, ændring af reglerne om udtagning af varer, ydelser og aktiver, præcisering af EU-regel om levering mod vederlag og værnsregel mod misbrug af særordningen for rejsebureauer m.v.)

§ 1

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) Varer, hvis forhandling efter § 60 i lov om lægemidler er forbeholdt apotekerne, jf. bekendtgørelse nr. 823 af 19. juni 2018 om lægemidlers fritagelse for apoteksforbehold, og varer, der er lægemidler, men er undtaget fra apoteksforbeholdet i § 60 i lov om lægemidler ud fra en konkret sundhedsfaglig vurdering, jf. bekendtgørelse nr. 1274 af 27. november 2017 om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek.«

2. § 1, stk. 2, nr. 5, ophæves.

Nr. 6 bliver herefter nr. 5.

3. I § 1, stk. 3, 1. pkt., ændres »nr. 2, 3, 4 og 6« til: »nr. 2-5«, og i 2. pkt. udgår »og 5«.

4. I § 3, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is og er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is.«

5. I § 3, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is og er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is.«

6. § 8, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) Varer, der leveres til fremstilling af varer, hvis forhandling i medfør af § 60 i lov om lægemidler er forbeholdt apotekerne, jf. bekendtgørelse nr. 823 af 19. juni 2018 om lægemidlers fritagelse for apoteksforbehold, og varer, der er lægemidler, men er undtaget fra apoteksforbeholdet i § 60 i lov om lægemidler ud fra en konkret sundhedsfaglig vurdering, jf. bekendtgørelse nr. 1274 af 27. november 2017 om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek.«

7. Efter § 17 indsættes i *kapitel 1*:

»Afgiftsgodtgørelse til visse organisationer m.v.

§ 18. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort chokolade- og sukkervareafgift, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 2.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i §§ 23 og 24 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

8. I § 22 indsættes som *stk. 10 og 11*:

»Stk. 10. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 11. Told- og skatteforvaltningen kan meddele godtgørelse af dækningsafgift for varer under toldtariffens pos. 2105, der er indført inden den 1. april 2019, og som er udleveret fra og med den 1. april 2019. Godtgørelsen efter 1. pkt. kan alene meddeles virksomheder, der erhvervsmæssigt har indført eller modtaget afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is og er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is.«

§ 2

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 og § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 11 indsættes i *afsnit VII*:

»§ 11 a. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af kaffe og kaffeekstrakter m.v., som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 11.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 17 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 3

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, som ændret ved § 6 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 og § 9 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af konsum-is, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 1.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens NemKonto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 7 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 5 i lov nr. 1726 af 27. december 2018 og senest ved § 2 i lov nr. 591 af 13. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I fodnote 1 til lovens titel ændres »L 348, side 7, og« til: »L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-tidende 2018, nr. L 162, side 1,« og efter »L 286, side 20« indsættes: », Rådets direktiv/EU 2018/1695 af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring

af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3 og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-tidende 2019, L 83, side 42«.

2. I § 4, stk. 3, indsættes som *nr. 3*:

»3) Overdragelse af ejendomsretten til en vare mod betaling af en erstatningsydelse i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dettes vegne eller ifølge lov.«

3. I § 4 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Til levering mod vederlag kan dog ikke henregnes overdragelse af en samlet formuemasse som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne. Når virksomheden er registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a for den aktivitet, der udøves i forbindelse med den overdragne formuemasse, er det dog en betingelse, at køberen ligeledes bliver registreret for den pågældende aktivitet. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give told- og skatteforvaltningen meddelelse om køberens navn og adresse og om salgsprisen for det overdragne.«

4. I § 5, stk. 1, 1. pkt., udgår », herunder anvendelse,«.

5. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af immaterielle goder, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. heraf, når udtagningen sker til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser.«

6. I § 5 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Med levering af ydelser mod vederlag sidestilles anvendelse af varer til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Det er en betingelse, at der er opnået fradrag i forbindelse med indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer og ydelser.

Stk. 5. Med levering mod vederlag sidestilles vederlagsfri levering af ydelser, som af den afgiftspligtige person foretages til privat brug eller til brug for dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

7. § 8 ophæves.

8. I § 10 ændres »i overensstemmelse med EU's regler herom« til: », jf. dog stk. 2 og 3 og § 10 a«.

9. I § 10 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»Stk. 2. En forsendelse eller transport af en vare til brug for en af følgende transaktioner anses ikke for at være en overførsel til et andet EU-land:

- 1) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person i et andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes som fjernsalg, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt.
- 2) Levering af en vare, der skal installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, foretaget af leverandøren af varen i det andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, jf. § 14, stk. 1, nr. 2 og 3.
- 3) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 4, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

- 4) Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende i EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, og levering af elektricitet eller levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.
- 5) Levering af en vare, som er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-3, 5, 7-10, 12, 14 eller 15.
- 6) Levering af varer i tilfælde, hvor aftager er berettiget til godtgørelse efter § 45, stk. 12.
- 7) Levering af en ydelse, der præsteres for en afgiftspligtig person og består i værdiansættelse af eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i det EU-land, hvorfra varen oprindeligt blev afsendt eller transporteret.
- 8) Midlertidig anvendelse af en vare i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, med henblik på levering af ydelser, der præsteres af en afgiftspligtig person, som er etableret i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen påbegyndes.
- 9) Midlertidig anvendelse af en vare i en periode på højst 24 måneder i et andet EU-land, hvis indførslen af samme vare fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

Stk. 3. Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at bestemmelserne i stk. 2 kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses varen for at være overført til et andet EU-land. Overførslen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.«

10. Efter § 10 indsættes før overskriften før § 11:

»§ 10 a. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed her i landet til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 10 ikke med levering af varer mod vederlag. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra et andet EU-land her til landet i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 11, stk. 3, ikke med erhvervelse mod vederlag.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til et andet EU-land med henblik på levering på et senere tidspunkt og efter deres ankomst til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer.
- 2) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, har ikke etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og har heller ikke et fast forretningssted i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres.
- 3) Den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, er momsregistreret i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, og både dennes identitet og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af dette EU-land, er kendt af den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes.
- 4) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, skal registrere overførslen af varerne i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande. Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, angiver identiteten af den afgiftspligtige person, der erhverver varerne, og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, i den liste, som skal indsendes efter § 54, stk. 2, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 3. Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, finder følgende regler anvendelse på tidspunktet for overdragelsen af varerne til den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, forudsat at overdragelsen finder sted inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4:

- 1) Er varen forsendt eller transporteret her fra landet, anses der at være foretaget en levering af varer i overensstemmelse med § 34, stk. 1, nr. 1, af den afgiftspligtige person, der forsendte eller transporterede varerne eller på sine vegne lod en tredjemand forsende eller transportere varerne.
- 2) Er varen forsendt eller transporteret her til landet, anses der at være foretaget en erhvervelse af varer efter § 11, stk. 2, af den afgiftspligtige person, til hvem varerne leveres.

Stk. 4. Er varerne ikke leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, jf. stk. 2, nr. 3, og stk. 6, inden for 12 måneder efter varernes ankomst i det EU-land, hvortil de blev forsendt eller transporteret, og har ingen af omstændighederne i stk. 7 foreligget, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, for at finde sted dagen efter udløbet af perioden på 12 måneder.

Stk. 5. Overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, anses ikke at finde sted, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Retten til at råde over varerne er ikke overdraget, og de pågældende varer returneres til det EU-land, hvorfra de er forsendt eller transporteret, inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, og
- 2) den afgiftspligtige person, som har forsendt eller transporteret varerne, registrerer, at de er returneret, i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 6. Erstattes den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, inden for den frist, som er omhandlet i stk. 4, med en anden afgiftspligtig person, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, ikke for at finde sted på tidspunktet for erstatningen, forudsat at:

- 1) Alle andre gældende betingelser i stk. 2 er opfyldt, og
- 2) den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 2, registrerer erstatningen i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 7. Ophører en af de betingelser, der er fastsat i stk. 2 og 6, med at være opfyldt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, anses overførsel af varer i henhold til § 10 eller § 11, stk. 3, at finde sted på det tidspunkt, hvor den relevante betingelse ikke længere er opfyldt. Er varerne leveret til en anden person end den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, eller i stk. 6, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt umiddelbart inden en sådan levering. Forsendes eller transporteres varerne til et andet land end det EU-land, hvorfra de oprindeligt blev flyttet, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt, umiddelbart inden en sådan forsendelse eller transport begynder. I tilfælde af ødelæggelse, tab eller tyveri af varerne anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt den dag, hvor varerne faktisk blev fjernet eller ødelagt, eller, hvis det er umuligt at fastslå en sådan dag, den dag, hvor det blev konstateret, at varerne var ødelagt eller manglede.«

11. Efter § 14 indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 a. Når samme varer leveres successivt, og disse varer forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til mellemhandleren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 forstås ved "mellemhandler" enhver leverandør i kæden, bortset fra den første leverandør, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.«

12. Efter § 27 a indsættes:

»§ 27 b. Ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller, i mangel af en købspris, kostprisen på det tidspunkt, hvor disse transaktioner finder sted.«

13. § 28 affattes således:

»§ 28. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1 eller 2, er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller, i mangel af en købspris, kostprisen på det tidspunkt, hvor udtagningen finder sted, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. For ydelser, herunder anvendelse af en vare, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 2, 4 og 5, er afgiftsgrundlaget de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, er afgiftsgrundlaget normalværdien. Tilsvarende gælder for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3, samt for § 5, stk. 6, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 4. Ved normalværdi forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på tidspunktet for leveringen af de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer, og i mangel af en købspris kostprisen, og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.

Stk. 5. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1, der er indkøbt for mindre end 1.000 kr., kan afgiftspligtige personer vælge at anvende den pris, som den afgiftspligtige person har indkøbt varen for, som afgiftsgrundlag.«

14. § 28 affattes således:

»§ 28. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1 eller 2, er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller, i mangel af en købspris, kostprisen på det tidspunkt, hvor udtagningen finder sted, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. For ydelser, herunder anvendelse af en vare, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 2, 4 og 5, er afgiftsgrundlaget de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, er afgiftsgrundlaget normalværdien. Tilsvarende gælder for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3, samt for § 5, stk. 6, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 4. Ved normalværdi forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på tidspunktet for leveringen af de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer, og i mangel af en købspris kostprisen, og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.«

15. I § 29, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »jf. § 28, stk. 3, 2. pkt., fastsættes afgiftsgrundlaget dog uden tillæg af sædvanlig avance.« til: »fastsættes afgiftsgrundlaget som i § 28, stk. 4, 2. pkt.«

16. I § 29, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »§ 28, stk. 1« til: »§ 28, stk. 1 og 2«.

17. I § 34, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Det er en betingelse for fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren.«

18. I § 34 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har overholdt de forpligtelser, der er fastsat i og i medfør af § 54, stk. 1, til at indsende lister, eller hvis den indsendte liste ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen, medmindre leverandøren behørigt kan begrunde undladelsen over for told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

19. I § 34, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

20. I § 37, stk. 2, nr. 4, ændres »§§ 6 og 7« til »§ 5, stk. 1, 3 og 6, og §§ 6 og 7«.

21. I § 37, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »udtagningen«: », jf. dog § 43, stk. 3, nr. 3«.

22. I § 43, stk. 3, nr. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Dette gælder også ved udtagning af varer og immaterielle goder, jf. § 5, stk. 1 og 3.«

23. I § 43, stk. 3, nr. 3, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »salgssummen ekskl. afgiften efter denne lov« til: »afgiftsgrundlaget«.

24. I § 43, stk. 3, nr. 5, 1. pkt., ændres »§ 8, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 4, stk. 5.«

25. I § 44, stk. 2, 3. pkt., ændres »registrering eller ved salg« til: »registrering, ved salg, ved udtagning«.

26. I § 54 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal indsende lister over sådanne forsendelser og transporter til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

27. Efter § 55 indsættes i *kapitel 13*:

»§ 55 a. Enhver afgiftspligtig person, der forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register, som gør det muligt for told- og skatteforvaltningen at kontrollere den korrekte anvendelse af § 10 a. Enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register over disse varer.«

28. I § 67 c indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Omkostninger til persontransport indregnes ved beregning af rejsebureauets fortjenstmargen, jf. stk. 1, med det vederlag, som den sidste virksomhed i transaktionsrækkefølgen, der ikke indgår i et interessefælleskab, jf. § 29, stk. 3, med rejsebureauet, modtog.«

29. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 1, 4. pkt.« til: »§ 4, stk. 5, 3. pkt.«

§ 5

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 82 af 21. januar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 2 i lov nr. 1554 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 3 i lov nr. 104 af 13. februar 2018 foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 7, 2. pkt., ændres »det dokumenteres« til: »det kan dokumenteres«.

2. § 31, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 7, stk. 4, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 20, stk. 1 eller 4-9, såfremt overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.«

§ 6

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 843 af 9. august 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 526 af 7. juni 2006, § 20 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 4 i lov nr. 270 af 26. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 nr. 2, indsættes efter »§§ 5«: », 5 a, 5 b«.

2. I § 5 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »af pant«: », bortset fra retspant,«.

3. I § 5 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »skadesløsbrev«: »eller som retspant«.

4. I § 5 a, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »jf. stk. 1,«: »2. pkt.,«.

5. I § 5 b, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Der skal ikke betales en afgift på 1.640 kr. for underpant i et ejerpantebrev efter 1. pkt., når underpant eller en forhøjelse heraf tinglyses i samme anmeldelse som tinglysning af det ejerpantebrev, der underpant sættes. Der skal ligeledes ikke betales en afgift på 1.640 kr. for underpant i et ejerpantebrev efter 1. pkt., når underpant eller en forhøjelse heraf tinglyses i samme anmeldelse som tinglysning af en forhøjelse af det ejerpantebrev, der underpant sættes.«

6. I § 5 b, stk. 2, ændres »overdragelse til pant« til: »frempantsætning«, og »til en anden panthaver« udgår.

7. I § 10, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 7«: », og selv om en tinglysning er omfattet af § 5 a, beregnes alene en afgift på 1.640 kr., og nr. 3 og 4 ophæves.

8. I § 10, stk. 2, 1. pkt., udgår »eller § 5«, og efter »§ 7« indsættes: », og selv om en tinglysning er omfattet af § 5 a, beregnes kun en afgift på 1.640 kr.«

9. § 10, stk. 5, 2. pkt., ophæves.

§ 7

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, som ændret ved § 21 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. § 25, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, såfremt overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.«

§ 8

I lov nr. 947 af 20. december 1999 om ændring af toldloven, lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, momsloven, kildeskatteloven og lov om en arbejdsmarkedsfond (Sviggbekæmpende foranstaltninger m.v.), som ændret ved § 8 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og § 10 i lov nr. 1637 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. § 2, nr. 4-7, ophæves.

§ 9

I lov nr. 1686 af 26. december 2017 om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, kildeskatteloven, lov om afgift af konsum-is, spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven (Annullering af indeksering af en række punktafgifter, nedsættelse og efterfølgende afskaffelse af råstofafgiften, afskaffelse af afgiften på te og tillægsafgiften på alkoholsodavand og ændringer af forskerskatteordningen), som ændret ved § 7 i lov nr. 104 af 13. februar 2018 og § 25 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 27, ophæves.

§ 10

I lov nr. 1728 af 27. december 2018 om ændring af tinglysningsskatteloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgiftssaneringspakke m.v.), som ændret ved § 3, i lov nr. 85 af 30. januar 2019 og lov nr. 270 af 26. marts 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 26 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Godtgørelsen efter § 5, stk. 17 og 23, kan også meddeles virksomheder registreret som oplagshaver efter § 3 i lov om afgift af konsum-is, der pr. 1. april 2019 havde et lager af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is, som virksomheden ikke selv havde fremstillet.«

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 4, nr. 3-7, 12-16, 20-25, 28 og 29. Skatteministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. § 1, nr. 7, og §§ 2 og 3 har virkning for varer indkøbt eller modtaget vederlagsfrit af godtgørelsesberettigede organisationer m.v. fra og med den 1. januar 2020.

- ¹⁾ Lovens §§ 1-3 har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).
- ²⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets indhold*
 - 2.1. Godtgørelse af visse punktafgifter til godkendte humanitære organisationer m.v.*
 - 2.1.1. Gældende ret*
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.2. Konsignationslagre*
 - 2.2.1. Gældende ret*
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3. Kædehandel*
 - 2.3.1. Gældende ret*
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.4. Bekæmpelse af momssvig ved EU-handel*
 - 2.4.1. Gældende ret*
 - 2.4.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.5. Overførsel af varer til andre EU-lande – undtagelsesbestemmelser*
 - 2.5.1. Gældende ret*
 - 2.5.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.6. Ændring af momslovens udtagningsregler*
 - 2.6.1. Gældende ret*
 - 2.6.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.7. Præcisering af EU-regel om levering mod vederlag*
 - 2.7.1. Gældende ret*
 - 2.7.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.8. Værnsregel mod misbrug af særordningen for rejsebureauer*
 - 2.8.1. Gældende ret*
 - 2.8.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.9. Konsekvensrettelse og præcisering af diverse afgiftslove*
 - 2.9.1. Gældende ret*
 - 2.9.2. Den foreslåede ordning*
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. Miljømæssige konsekvenser*
- 7. Forholdet til EU-retten*
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget indeholder genfremsættelse af to elementer fra lovforslag nr. L 223, der blev fremsat den 10. april 2019 i folketingssamling 2018-19 (1. samling), men bortfaldt kort efter 1. behandlingen i Folketinget i forbindelse med afholdelsen af folketingsvalg. Der er tale om godtgørelse af visse punktafgifter til godkendte humanitære organisationer m.v. og implementering af et nyt EU-direktiv på momsområdet (Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018). Der er ikke afvigelser fra indholdet af L223 og de to elementer, som genfremsættes med nærværende lovforslag.

Formålet med disse elementer er at gennemføre lempelser, forenklinger og præciseringer af reglerne på punktafgifts- og momsområdet, der vil øge incitamentet til at støtte humanitært hjælpearbejde, lette handlen med varer i EU og gøre det vanskeligere at begå momssvig.

På punktafgiftsområdet foreslås det, at godkendte organisationer m.v., hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort visse punktafgifter (afgift af chokolade- og sukkervarer, kaffe m.v. og konsum-is) betalt i tidligere handelsled, når de køber eller får doneret visse punktafgiftsbelagte varer og anvender dem til humanitære formål. Det er en betingelse, at organisationerne uddeler varerne uden at modtage betaling herfor. Det kan f.eks. være uddeling af julehjælp og forbrug på herberger, varmestuer m.v.

På momsområdet foreslås det, at EU's momsdirektiv (Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018) implementeres. Direktivet indeholder en række mindre ændringer af momssystemet (såkaldte quick fixes), hvoraf flere er efterspurgt af erhvervslivet.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det, at der indføres regler om konsignationslagre, hvormed reglerne for sådanne lagre fremover – når direktivet er implementeret i alle EU-landene – bliver ens i EU. Der er tale om et konsignationslager, når en virksomhed overfører varer til et lager i et andet EU-land med henblik på, at købere i dette EU-land hurtigt kan få og anvende varerne. Herudover foreslås det, at der indføres regler, der præciserer leveringsstedet (det momsmæssige beskatningssted) i forbindelse med kædehandler, hvilket vil skabe sikkerhed omkring momsbehandlingen af sådanne handler.

Det foreslås desuden, jf. direktivet, at indføre regler, der skal gøre det vanskeligere at begå momssvig. Med de nye regler bliver det en udtrykkelig betingelse for grænseoverskridende momsfrit salg, at købers momsregistreringsnummer er oplyst til sælger, og at sælger indberetter salget til Skatteforvaltningen.

Lovforslaget indeholder også en række nye elementer. Lovforslaget indeholder ændringer af momsloven bl.a. som følge af EU-Domstolens dom af 23. april 2015, C-16/14, Property Development Company NV. Dommen medfører, at de danske momsregler om udtagning skal ændres. Formålet med denne del af lovforslaget er således at bringe dansk ret i overensstemmelse med EU-retten. På denne baggrund foreslås det at ændre momslovens udtagningsregler, hvorefter momsgrundlaget ved udtagning af varer som udgangspunkt er købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer, og i mangel af en købspris, kostprisen på varen på det tidspunkt udtagning sker, samt for ydelser af de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen. Samtidig foreslås det, at momsgrundlaget for aktiver ikke længere kan nedskrives lineært over 5 år.

Hertil er der uhensigtsmæssige sproglige forskelle mellem Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EU-Tidende 2006, L 347, side 1) (herefter momssystemdirektivet) og momsloven, som foreslås fjernet. På denne baggrund foreslås det at justere reglerne om hel eller delvis overdragelse af en virksomhed, hvorefter en virksomhed, der alene leverer momsfritagne varer og ydelser, vil kunne foretage en momsfri overdragelse af hele eller dele af virksomheden, hvis virksomheden fortsætter med alene at levere momsfritagne ydelser, og at præcisere reglen om levering mod vederlag i momsloven i forbindelse med ekspropriation, således at det fremover fremgår udtrykkeligt af momsloven, at ekspropriation anses som levering mod vederlag og dermed er omfattet af momsloven.

Endvidere har lovforslaget til formål at søge at hindre misbrug af særordningen for rejsebureauer ved at indsætte en værnsregel. I henhold til særordningen betaler rejsebureauer alene moms af deres fortjeneste ved salget og ikke af salgsprisen.

Skatteforvaltningen har konstateret, at nogle rejsebureauer reducerer deres momsbetaling ved hjælp af selskabskonstruktioner. Dette sker ved, at rejsebureauerne stifter et datterselskab og lader datterselskabet købe flybilletter fra et flyselskab for herefter at videresælge flybilletterne til kunstigt højere priser til

rejsebureauet. Dette medfører, at rejsebureauets omkostninger forøges (som følge af en højere billetpris), og at deres fortjeneste og dermed også deres momsbetaling reduceres.

Skatterådet har tidligere givet bindende svar til visse rejsebureauer, hvor selskabskonstruktionen er blevet anerkendt. Den momsmæssige fordel, der opnås ved konstruktionen, nødvendiggør dog en lovændring, idet den opnåede fordel må anses som et misbrug af særordningen for rejsebureauer. Forslaget har således til hensigt at imødegå ressourcekrævende misbrugssager samt den dertilhørende procesrisiko, der er knyttet til bevisførelsen i misbrugssager. Skatteforvaltningen har truffet afgørelse i én sag vedrørende en sådan selskabskonstruktion, hvor Skatteforvaltningen fandt, at der i den konkrete sag var manglende realitet bag samhandlen med et ”indskudt” selskab.

Det har ikke været hensigten med særordningen for rejsebureauer i momslovens kapitel 16 a, at rejsebureauer skal kunne begrænse deres fortjenstmargen og dermed deres momsbetaling ved hjælp af en sådan konstruktion. På denne baggrund foreslås det at justere særordningen for rejsebureauer. Det fremgår af lovforslaget, at indregningsgrundlaget for transportydelser i særordningen udgøres af det beløb, rejsebureauet eller dets interesseforbundne selskab købte transportydelserne til.

Endelig indeholder lovforslaget en række mindre lovtekniske ændringer af chokoladeafgiftsloven, tinglysningsafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og spiritusafgiftsloven, der er relateret til tidligere lovændringer. Ændringerne, der alene har til formål at præcisere gældende ret og konsekvensrette henvisninger i lovene, medfører ingen materielle ændringer.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Godtgørelse af visse punktafgifter til godkendte humanitære organisationer m.v.

2.1.1. Gældende ret

Det er som udgangspunkt producenten eller importøren, dvs. den virksomhed, der er registreret hos Skatteforvaltningen som enten oplagshaver eller varemottager, der beregner og indbetaler punktafgifter. Punktafgiften beregnes i forhold til det punktafgiftspligtige indhold i varen og afhænger ikke af varens pris. Afgiften fastsættes typisk som en fast afgift pr. kilo eller liter.

Hvis en grossist eller butik sælger varerne til en pris, der overstiger det punktafgiftsbeløb, der er indeholdt i den pris, som de har betalt af varerne, vil den fulde afgiftsbelastning alt andet lige blive videreført til køber.

Hvis en grossist eller butik anvender varerne til eget brug, kasserer dem eller vælger at donere dem til andres brug, belastes butikken af punktafgifterne. Sælges varerne billigt, således at de af producenten eller importøren betalte punktafgifter ikke kan overvæltes helt i salgsprisen, vil butikken også i disse tilfælde blive belastet delvist af punktafgifterne på varerne. Sælges varerne, således at den betalte punktafgift dækkes af prisen, vil butikken ikke blive belastet af afgiften.

I det tilfælde, hvor grossisten eller butikken returnerer varerne til den registrerede virksomhed, således at butikken får det oprindeligt betalte beløb tilbage, kan den registrerede virksomhed dog i visse situationer, hvor varerne efterfølgende destrueres, få godtgjort den betalte punktafgift og hermed holdes butikken m.v. fri for afgiftsbelastning. Der er desuden hjemmel til, at butikker m.v. kan få afgiftsgodtgørelse, hvis varerne eksporteres til udlandet.

Der blev pr. 1. januar 2019 indført en bagatelgrænse på 10.000 kr. i visse afgiftslove, herunder som § 14 a, stk. 2, i lov om forskellige forbrugsafgifter og § 1, stk. 8, lov om afgift af konsum-is. Hvis en virksomhed modtager eller udleverer afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere og betale afgift af disse varer.

På langt størstedelen af fødevarer såsom kød, brød, mejeriprodukter, frugt, grønt m.v. er der ikke punktafgifter.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der gives organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, mulighed for at få godtgjort visse punktafgifter betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til de humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne. Det bemærkes, at der med organisationer m.v. menes alle, der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, uanset om der er tale om en organisation, forening, stiftelse eller andet. Varer, der anvendes internt i organisationen m.v. til f.eks. forplejning af personale og gæster m.v., anses ikke for at være anvendt til godtgørelsesberettigede humanitære formål.

Der vil ikke kunne godtgøres afgifter, hvis der som følge af reglerne om bagatelgrænser ikke er betalt afgift af de varer, der anvendes til humanitære formål.

Det foreslås, at godtgørelsesordningen gælder for afgifter omfattet af:

- 1) Kapitel 1 i chokoladeafgiftsloven, som er de rene chokolade- og sukkervarer, hvor afgiften betales pr. kilo nettovægt,
- 2) afsnit VII i lov om forskellige forbrugsafgifter, som er kaffe og kaffeekstrakter m.v., hvor afgiften betales pr. kilo nettovægt, og
- 3) lov om afgift af konsum-is, hvor afgiften betales pr. liter.

For at undgå, at der opstår et parallelt marked for salg af varer uden punktafgiftsbetaling, foreslås det, at godtgørelsesordningen alene skal omfatte varer, som doneres af organisationerne m.v. til forbrug af varerne – f.eks. i form af nødhjælp, julehjælp og forbrug på herberger og i varmestuer og lignende. Ordningen vil således ikke kunne omfatte varer, der f.eks. sælges af organisationerne m.v. i deres butikker.

Det vil være i strid med EU-reglerne, hvis der gives godtgørelse af punktafgifter på varer omfattede af EU-harmoniserede punktafgiftsregler, hvis disse varer anvendes til forbrug her i landet. Derfor omfatter forslaget ikke godtgørelse af punktafgifter på f.eks. spiritus, øl, vin og tobak.

I stedet for at donere varer til f.eks. julehjælp giver nogle organisationer m.v. i stedet for gavekort, som modtagerne selv kan bruge til køb i diverse forretninger. Da det ikke er muligt at kontrollere, hvilke varer modtagerne af gavekortene køber, eller om gavekortene f.eks. slet ikke anvendes eller kun anvendes delvist, kan der ikke ske godtgørelse i forbindelse med udstedelse af gavekort.

For at sikre, at Skatteforvaltningen kan kontrollere varernes anvendelse, foreslås det, at godtgørelsen af punktafgifterne kun kan ske til organisationerne m.v.

For at sikre mod misbrug af godtgørelsesordningen ved at butikker m.v. sælger varer, som de ellers ville have kasseret, til organisationer m.v., der er omfattet af godtgørelsesordningen, foreslås endvidere, at afgift af varer, som organisationerne m.v. ikke anvender til de humanitære formål, ikke kan godtgøres. Organisationerne m.v. kan derfor ikke få godtgørelse for varer, som de selv kasserer.

Producenter, importører, grossister og butikker vurderes med forslaget at få øget incitament til at donere eller sælge varerne billigt til organisationer m.v. i stedet for at kassere dem. Når f.eks. en butik kasserer en punktafgiftsbelagt vare, får den ikke godtgjort de tidligere betalte punktafgifter. Butikken belastes dermed af de betalte punktafgifter. Hvis butikken i stedet sælger varen billigt, vil den (alt efter størrelsen på salgsprisen) efter forslaget få en mindre afgiftsbelastning end ved kassering af varen. Doneres varen til organisationerne m.v., dvs. at varen gives væk uden modværdi, vil butikken blive belastet af punktafgifterne på samme måde, som hvis den havde kasseret varen, men butikken vil under alle omstændigheder kunne markedsføre sig med at mindske madspild og støtte humanitært arbejde. Det vil være op til producenter, grossister og butikker, om og i givet fald hvilken pris de vil tage for varesalget til organisationerne.

Det foreslås, at godtgørelsesordningen i praksis opbygges ligesom den gældende godtgørelsesordning ved eksport, som findes i gældende lovgivning, jf. chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 1, § 24, stk. 1, 2. pkt., i lov om forskellige forbrugsafgifter og § 4, stk. 4, i lov om afgift af konsum-is. Det betyder, at

organisationerne skal opgøre antal kilo chokolade- og sukkervarer, kilo kaffe m.v. og liter konsum-is, beregne afgiftsgodtgørelsen og anvende en blanket til at søge om godtgørelse, som findes på Skatteforvaltningens hjemmeside (www.skat.dk). Det foreslås, at der skal indsendes en samlet ansøgning om godtgørelse for hvert kalenderårs punktafgifter, og denne vil skulle indsendes elektronisk senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for. Reglen om en årlig ansøgning vil give lave administrative byrder for såvel organisationerne som for Skatteforvaltningen, og set i lyset af de skønnede beskedne godtgørelsesbeløb, jf. lovforslagets afsnit 3 i de almindelige bemærkninger, anses denne ansøgningsfrekvens for rimelig.

Det foreslås endeligt, at de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og Skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Med henblik på at lette Skatteforvaltningens sagsbehandling foreslås endvidere, at visse regnskabsoplysninger skal indsendes sammen med ansøgningen. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser for regnskabets indhold og de oplysninger, der skal indsendes sammen med ansøgningen. Herudover foreslås, at de almindelige kontrolbestemmelser skal finde anvendelse.

Strafbestemmelserne i gældende lovgivning, jf. chokoladeafgiftsloven § 26, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, § 22, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, i lov om forskellige forbrugsafgifter og § 10, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, i lov om afgift af konsum-is, gælder også i forbindelse med afgiftsgodtgørelser. Det betyder, at organisationer m.v. straffes med bøde, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Såfremt der med forsæt afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Der kan pålægges organisationerne m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

2.2. Konsignationslagre

2.2.1. Gældende ret

Gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsmæssige behandling af konsignationslagre. Imidlertid har nogle EU-lande valgt at indføre egne regler om konsignationslagre, mens andre lande, herunder Danmark, ikke har indført sådanne særlige regler. Resultatet er, at der i dag er uens praksis på området i EU.

Efter gældende ret skal virksomheder, der forsender eller transporterer varer fra et andet EU-land til Danmark med henblik på oplagring, momsregistreres her. Når det påtænkte salg senere finder sted, skal der betales dansk moms af salget. Dette er i overensstemmelse med momssystemdirektivet, hvorefter der i forbindelse med såkaldt overførsel af varer er pligt til at betale moms, når en virksomhed som led i sine økonomiske aktiviteter forsender eller transporterer en vare fra et EU-land til et andet EU-land.

Reglerne betyder, at en afgiftspligtig sælger skal angive salget som et moms fritaget grænseoverskridende salg. Da salget sker til sælger selv, skal vedkommende også momsregistreres i det land, hvor lageret er, og betale erhvervesmoms der. Denne erhvervesmoms kan fratrækkes som købsmoms i den afgiftspligtige persons momsregnskab i landet, hvor lageret er. Reglerne om overførsel af varer betyder derfor i praksis, at virksomheden skal momsregistreres i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres, og at virksomheden skal indberette overførslen til skattemyndighederne på samme måde som et normalt salg til en anden afgiftspligtig person.

2.2.2. Den foreslåede ordning

I overensstemmelse med de nye direktivregler i Rådets direktiv 2018/1910/EU foreslås det, at der indføres forenklede regler om konsignationslagre i momsloven, jf. forslaget til § 10 a.

Det foreslås i stk. 1, at en afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed i ét EU-land til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale ikke sidestilles med levering mod vederlag.

Efter forslaget vil overførslen ikke give anledning til momsbetaling.

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, nr. 1, at der vil være tale om en konsignationsaftale i reglernes forstand, når den potentielle sælger (herefter sælger) og en potentiel køber (herefter køber) har indgået en aftale om, at køber har ret til at overtage ejerskabet til nogle varer på et tidspunkt ude i fremtiden. Det vil sige, at varerne er beregnet til salg til denne køber. Reglerne vil finde anvendelse, hvis varerne i forbindelse med aftalen forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land.

Det foreslås i § 10 a, stk. 2, nr. 2, at det vil være et krav for reglernes anvendelse, at sælgeren ikke er etableret i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres, mens køberen vil skulle være momsregistreret i dette EU-land. Sælger skal kende den potentielle købers identitet og momsregistreringsnummer på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, jf. forslaget til § 10 a, stk. 2, nr. 3.

Ordningen er obligatorisk, hvis aftalerne mellem parterne opfylder betingelserne herfor. I praksis bliver ordningen dog frivillig, idet virksomhederne kan indrette deres forretningsgange og deres aftaler sådan, at de ikke bliver omfattet af ordningens særlige definition på en konsignationsaftale. F.eks. kan sælger vente med at indgå aftalen med køber, indtil varen er blevet forsendt eller transporteret til det andet EU-land.

Fordelen for sælgeren vil være, at vedkommende kan undgå at blive momsregistreret i det EU-land, som varerne forsendes eller transporteres til. Til gengæld vil ordningen af kontrolhensyn indebære, at både sælger og køber vil skulle føre et register over varer omfattet af ordningen, jf. forslaget til § 10 a, stk. 2, nr. 4, 1. pkt., og forslaget til § 55 a. Sælger vil ligeledes skulle indberette den potentielle købers identitet og momsregistreringsnummer til skattemyndighederne, jf. forslaget til § 10 a, stk. 2, nr. 4, 2. pkt.

Hvis betingelserne for at anvende ordningen er opfyldt, vil momspligten først indtræde på det tidspunkt, hvor den potentielle køber overtager retten til som ejer at råde over varen, jf. forslaget til § 10 a, stk. 3. Sælger angiver så et momsfrit salg (0-moms), og køber betaler erhvervsmoms. Mellemsalget med, at sælger anses for at sælge til sig selv på grund af lagerets placering i et andet EU-land, fjernes dermed.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det i § 10 a, stk. 4, at reglerne kun vil kunne anvendes, hvis salget (købers overtagelse af retten til som ejer at råde over varen) sker senest 12 måneder efter det tidspunkt, hvor varen rent faktisk ankom til det EU-land, hvortil de blev forsendt eller transporteret.

Overholdes fristen på 12 måneder ikke, vil varen i stedet blive anset for overført til et andet EU-land efter de almindelige regler, dvs. dagen efter udløbet af fristen. I henhold til forslaget til § 10 a, stk. 5, vil varen dog ikke blive anset for overført, hvis retten til at råde over varen som ejer ikke er overdraget, og varen er returneret til det EU-land, hvorfra den blev forsendt eller transporteret, inden fristens udløb. Ved returnering skal sælger registrere returneringen i det særlige register.

Det foreslås i § 10 a, stk. 6, at sælger inden for 12-måneders fristen vil kunne erstatte køberen med en anden køber og stadig anvende ordningen, hvis ændringen registreres i det særlige register, og de øvrige betingelser for at anvende ordningen er opfyldt.

I § 10 a, stk. 7, foreslås, at såfremt en betingelse for at anvende ordningen ikke længere er opfyldt inden udløbet af fristen, vil varen blive anset for overført på det tidspunkt, hvor betingelsen ikke længere er opfyldt. Hvis der sker salg af varen til en anden end den påtænkte køber, vil varen blive anset for overført umiddelbart før salget. Hvis varen forsendes til et tredje EU-land, vil varen blive anset for overført til det EU-land, hvortil varen oprindeligt blev forsendt eller transporteret, umiddelbart før påbegyndelsen af den nye transport til det tredje EU-land. Hvis der sker ødelæggelse, tab eller tyveri af varen, vil varen blive anset for overført den dag, hvor varen blev fjernet eller ødelagt. Hvis det er umuligt at konstatere, hvilken dag fjernelsen eller ødelæggelsen skete, vil varen blive anset for overført den dag, hvor ødelæggelsen eller fjernelsen blev konstateret.

En overførsel af varer medfører efter momssystemdirektivet både en momspligtig levering (dog med 0-sats svarende til momsfrigørelse med fradrag) i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, og en momspligtig erhvervelse i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Efter momsloven medfører en overførsel her fra landet en levering efter § 10. En overførsel her til landet medfører en momspligtig erhvervelse efter § 11, stk. 3. De nye regler skal derfor have betydning for både anvendelsen af § 10 og § 11, stk. 3. De foreslåede bestemmelser om konsignationslagre kræver i forbindelse med overførsel her til landet, at sælgeren har overholdt de bestemmelser om konsignationslagre, som svarer til § 10 a, i det EU-land, hvorfra varen er forsendt eller transporteret.

2.3. Kædehandel

2.3.1. Gældende ret

De gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsmæssige behandling af kædehandel. Det har betydet, at EU-landene har udviklet forskellig praksis for behandlingen af kædehandel.

Efter de gældende danske momsregler skal en virksomhed ved salg af en vare til en anden virksomhed i tilfælde, hvor varen forsendes fra et EU-land til et andet EU-land i forbindelse med salget, i princippet betale moms i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres. Dette grænseoverskridende salg har dog 0-sats (momsfrigørelse med fradrag). Køberen skal så betale erhvervesmoms i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Sælger skal indberette salget til skattemyndighederne. Disse regler skaber en særlig udfordring i forbindelse med kædehandel.

Ved kædehandel forstås, at der sker flere salg, men kun én transport af varen. Med andre ord forsendes eller transporteres varen direkte fra den første sælger i kæden til den sidste køber i kæden. Den særlige udfordring består i, at det for hver enkelt salg (led i kæden) skal fastlægges:

- 1) Om sælger skal betale moms på normal vis i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres.
- 2) Om sælger skal betale moms til 0-sats i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, samtidig med, at køber skal betale erhvervesmoms i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres.
- 3) Om sælger skal betale moms på normal vis i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres.

EU-landene har udviklet forskellige nationale løsninger i deres praksis på spørgsmålet om, hvilket salg i en kæde mulighed 2 skal anvendes på – dvs. hvilket led som reelt anses som det grænseoverskridende salg med 0-sats og erhvervesmoms. Nogle EU-lande lægger særligt vægt på, hvilket led i kæden, som sender eller transporterer varen eller lader tredjemand forsende eller transportere varen på sine vegne. Andre EU-lande, herunder Danmark, har særligt lagt vægt på, om køber har oplyst et udenlandsk momsregistreringsnummer til sælger i forbindelse med købet.

2.3.2. Den foreslåede ordning

I overensstemmelse med de nye direktivregler i Rådets direktiv 2018/1910/EU foreslås der indført nye regler, der præciserer leveringsstedet (det momsmæssige beskatningssted) i forbindelse med kædehandel mellem virksomheder, jf. forslaget til § 14 a.

Efter forslaget vil mulighed 2 i afsnit 2.3.1 (den grænseoverskridende handel) skulle anvendes på salget til en mellemhandler. Ved mellemhandleren forstås den sælger i kæden, som enten selv sender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne. Mellemhandleren vil dog få mulighed for at beslutte, at mulighed 2 i stedet skal anvendes på mellemhandlerens eget salg til sin kunde. Det vil dog kræve, at mellemhandleren er momsregistreret i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, og at mellemhandleren har meddelt dette momsregistreringsnummer til sin sælger.

2.4. Bekæmpelse af momssvig ved EU-handel

2.4.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i momslovens § 34, stk. 1, nr. 1, er det en betingelse for at anvende 0-sats

(momsfritagelse med fradragsret) i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU, at den køvende virksomhed er momsregistreret i et andet EU-land. Sælger har pligt til at indberette salget til skattemyndighederne, herunder indberette købers momsregistreringsnummer til skattemyndighederne.

Efter gældende momsdirektiv og praksis fra EU-Domstolen mistes retten til at anvende 0-sats imidlertid ikke, hvis køber ikke havde et momsregistreringsnummer. Selv om dette i momsloven er en betingelse for at anvende 0-satsen, har Skatteforvaltningen administreret efter direktivet og domspraksis.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Med henblik på at gøre det sværere at begå momssvig er momssystemdirektivet ændret, så det bliver en udtrykkelig betingelse for at anvende 0-satsen, at købers momsregistreringsnummer er oplyst til sælger, og at det i forbindelse hermed er indberettet til Skatteforvaltningen. Det sikres herved, at skattemyndighederne får indberetning om alle salg mellem virksomheder, hvor varen forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land. Indberettes oplysningerne ikke eller ukorrekt, vil brugen af 0-sats for salget kunne nægtes.

Med henblik på at bringe de danske regler i overensstemmelse med de nye EU-regler foreslås der i momsloven indsat som betingelse for brugen af 0-satsen, at købers momsregistreringsnummer er oplyst til sælger, jf. forslaget til § 34, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslåede vil medføre, at brugen af 0-sats fremover kan nægtes, såfremt købers momsregistreringsnummer ikke indberettes eller indberettes ukorrekt. For det land, hvortil varen forsendes eller transporteres, er det specielt vigtigt i forbindelse med bekæmpelsen af momskarruselsvig. Baggrunden er, at en virksomhed ved salg af en vare til anden virksomhed i tilfælde, hvor varen forsendes fra et EU-land til et andet EU-land i forbindelse med salget, i princippet skal betale moms i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, selv om der i praksis er tale om 0-sats. Den momsregistrerede køber skal i stedet betale en særlig moms (erhvervelsesmoms) i det land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Der er dog fradragsret for erhvervelsesmomsen. Da erhvervelsesmomsen skal indbetales og kan fradrages på samme tidspunkt, kan køberen derfor købe varerne uden reelt at betale moms. En køber, der ikke har et momsregistreringsnummer, skulle have betalt moms ved købet, idet virksomheden, der sælger, kun må sælge varer med 0-sats til en køber i et andet EU-land, hvis denne er momsregistreret. Køberen har derfor større mulighed for at begå momssvig, end hvis køberen havde købt varen med moms.

Sælgers indberetning af salg med 0-sats i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU har til formål at imødegå denne større mulighed for momssvig. Direktivændringen ændrer ikke på selve indberetningsforpligtelsen, men har til formål at give sælger et større incitament til at indberette og indberette korrekt, idet manglende eller ukorrekt indberetning vil medføre, at salget ikke kan ske til 0-sats.

Det vil dog blive muligt for sælger at anvende 0-satsen i visse tilfælde, hvor købers momsregistreringsnummer ikke er indberettet eller ikke er indberettet korrekt. Det kræver dog, at sælger har handlet i god tro, og sælger skal kunne begrunde sin manglende eller fejlbehæftede indberetning. Skattemyndighederne kan i den forbindelse forlange, at sælger foretager den manglende indberetning eller berigtiger den fejlbehæftede indberetning. Muligheden for at pålægge sælger en bøde påvirkes ikke.

Det vil fortsat være en betingelse for anvendelse af 0-satsen, at salget ikke er omfattet af den særlige ordning for brugte varer m.v. i momslovens kapitel 17.

2.5. Overførsel af varer til andre EU-lande – undtagelsesbestemmelser

2.5.1. Gældende ret

Momssystemdirektivet undtager en række forsendelser og transporter af varer fra reglerne om momspligt ved overførsel mellem to EU-lande.

Undtagelserne fremgår i den gældende momslovs § 10, stk. 1, alene ved en henvisning til EU's

regler. Indholdet af undtagelserne er beskrevet i Skatteforvaltningens juridiske vejledning, og svarer til den beskrivelse af undtagelserne i dette lovforslag, der findes i bemærkningerne til lovforslagets, § 4, nr. 9.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at momssystemdirektivets undtagelser af en række forsendelser og transporter af varer fra reglerne om moms ved overførsel mellem to EU-lande udtrykkeligt indsættes som et nyt stk. 2 i momslovens § 10. Det foreslåede medfører ingen ændringer af dansk praksis, men gengiver EU-reglerne direkte i momsloven.

Formålet med momssystemdirektivets undtagelser, som er i overensstemmelse med dansk praksis og foreslås indskrevet direkte i momsloven, er at undgå, at den brede definition på overførsel i direktivet fører til dobbeltmoms. Ved overførsel til et andet EU-land forstås nemlig som udgangspunkt enhver forsendelse eller transport af en løsøregenstand foretaget af den afgiftspligtige person eller for dennes regning til et andet EU-land til brug for den afgiftspligtige persons virksomhed. F.eks. kunne den brede definition i en tænkt situation uden undtagelser betyde, at en dansk virksomhed ved salg af en vare, der blev forsendt til en tysk forbruger, både skulle betale moms af salget og betale moms efter reglerne om overførsel. Undtagelserne skal i forbindelse med et sådant salg sikre, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Med undtagelserne undgås det desuden, at erhvervslivet pålægges administrative byrder forbundet med f.eks. momsregistrering i andre EU-lande, og at mindske byrderne ved indberetning af overførsler. Det undgås f.eks., at en dansk virksomhed skal momsregistreres i et andet EU-land og indberette en overførsel til Skatteforvaltningen, blot fordi virksomheden sender et driftsmiddel til reparation i et andet EU-land.

Det foreslås yderligere, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå i et nyt stk. 3 i momslovens § 10, at når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at undtagelserne kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, vil varen blive anset for at være overført til et andet EU-land. Overførslen vil så blive anset for at finde sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.

2.6. Ændring af momslovens udtagningsregler

2.6.1. Gældende ret

En afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser mod vederlag er som hovedregel momspligtig. Momsgrundlaget ved disse leveringer er som udgangspunkt vederlaget.

Der er dog en række tilfælde, hvor der ikke sker en egentlig levering af en vare eller en ydelse, som sidestilles med levering mod vederlag og dermed også er momspligtige.

Dette gælder f.eks. ved udtagning af varer og ydelser. Ved udtagning forstås, at varer eller ydelser, der er frembragt, udført, udvundet, bearbejdet, indkøbt m.v. eller indført i forbindelse med virksomhedens momspligtige aktiviteter, anvendes til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller til vederlagsfri levering eller til formål, som ikke vedrører den momspligtige virksomheds levering af varer og ydelser, jf. momslovens § 5.

Formålet med udtagningsreglerne er at sikre ligestilling mellem forbrugere og andre personer, som har tilknytning til en momspligtig virksomhed. Personer med tilknytning til en momspligtig virksomhed bør ikke kunne opnå en fordel ved, at virksomheden kan opnå et momsfradrag ved indkøbet af varen eller ydelsen og herefter udtage sådanne varer eller ydelser uden moms.

Idet der ikke er et egentlig vederlag ved udtagning, må momsgrundlaget i disse tilfælde derfor fastsættes på anden vis. I henhold til momslovens § 28, stk. 1, er momsgrundlaget for varer og ydelser indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, hvis udtagning sker til privat brug eller til leverancer, der er virksomheden uvedkommende.

Indkøbsprisen og fremstillingsprisen er som udgangspunkt den faktiske indkøbspris eller faktiske frem-

stillingspris for de pågældende varer og ydelser uden moms. Ved udtagning af varer i landbrugsvirksomheder, restaurationer m.fl. kan Skatterådets fastsatte satser for indkomståret anvendes, jf. momsbekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 808 af 16. juni 2015) kapitel 3.

Momsgrundlaget ved udtagning af driftsmidler (aktiver), der er undergivet værdiforringelse, er særligt reguleret i momslovens § 28, stk. 4. For disse aktiver opgøres momsgrundlaget som indkøbsprisen på anskaffelses- eller fremstillingstidspunktet med en lineær reduktion på 20 pct. for hvert påbegyndt regnskabsår efter anskaffelses- eller fremstillingstidspunktet.

Investeringsgoder, herunder fast ejendom, der er omfattet af momslovens §§ 43 og 44, er som udgangspunkt ikke omfattet af udtagningsreglerne i reguleringsperioden. Ved ændret brug af investeringsgoder, f.eks. fra momspligtig virksomhed til momsfri virksomhed, foretages der i stedet en regulering af den tidligere fradragne købsmoms. Reguleringsperioden for investeringsgoder er som udgangspunkt 5 år, dog 10 år for fast ejendom.

Herudover er overdragelse af aktiver som led i en hel eller delvis virksomhedsoverdragelse momsfritaget, når den nye indehaver er eller bliver momsregistreret efter momslovens §§ 47, 49, 51 eller 51 a. Denne bestemmelse omfatter i henhold til bestemmelsens naturlige ordlyd ikke hel eller delvis overdragelse af en momsfritaget virksomhed.

2.6.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at momslovens regler om udtagning ændres i overensstemmelse med momsdirektivet. Det indebærer overordnet, at momsgrundlaget for udtagning af varer som udgangspunkt vil være købsprisen for varerne. Hvis en sådan købspris ikke findes, fordi varen ikke er købt, men fremstillet i virksomheden, vil momsgrundlaget skulle beregnes på baggrund af købsprisen for en tilsvarende vare på tidspunktet for udtagningen. Kun i tilfælde, hvor der ikke findes en købspris for varen eller for en tilsvarende vare, vil kostprisen skulle anvendes.

Købsprisen skal i henhold til EU-Domstolens dom i sag C-16/14, Property Development Company NV, forstås som residualværdien (restværdien) af varen på tidspunktet for udtagningen. EU-Domstolen fastsatte også, at ved fastlæggelse af købsprisen for en tilsvarende fast ejendom skulle beliggenhed, størrelse og andre væsentlige kendetegn, der er sammenlignelige, tages i betragtning.

Samtidig foreslås det, at momsgrundlaget ved udtagning af ydelser skal være de udgifter, som virksomheden har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.

Derudover foreslås det, at der indføres en forenklet ordning, hvorefter virksomheder kan vælge at anvende indkøbsprisen som momsgrundlag i forbindelse med udtagning, når der er tale om varer eller ydelser af mindre værdi. Dette element fremgår af lovforslagets § 4, nr. 13, og forudsætter EU's Ministerråds godkendelse. Såfremt en sådan godkendelse ikke opnås, vil den tilsvarende bestemmelse i lovforslagets § 4, nr. 14, dog uden den forenklede ordning, blive sat i kraft.

Det foreslås desuden, at den i momslovens § 28, stk. 4, fastsatte lineære nedskrivning af momsgrundlaget for aktiver, der er undergivet værdiforringelse i forbindelse med udtagning, ophæves, idet det følger af sag C-16/14, Property Development Company NV, at et momsgrundlag ikke lineært kan nedskrives med 20 pct. pr. år, idet dette sjældent vil være et udtryk for varens købspris (restværdi) eller købsprisen for en tilsvarende vare (restværdi for tilsvarende varer). Aktivers og investeringsgoders momsgrundlag ved udtagning vil derfor fremover være det samme som for varer eller ydelser, jf. ovenfor.

Herved søges undgået, at virksomheder, ejere og ansatte m.v. opnår en uberettiget fordel ved, at udtagningen sker fra egen virksomhed.

Videre foreslås det, at når der skal betales moms af udtagning af investeringsgoder, og virksomheden ikke har opnået fuld fradragsret ved anskaffelsen, sidestilles udtagningen med godets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse, og der foretages en regulering af fradraget. Ved reguleringen opnår virksomheden fuld fradragsret i den resterende del af reguleringsperioden. I det omfang leveringen på

tidspunktet for udtagningen er omfattet af en momsfritagelse, vil der ikke skulle betales moms ved udtagningen.

Efter de gældende regler for investeringsgoder, skal der ske regulering af den fradragsberettigede moms under hensyntagen til anvendelsen af investeringsgodet i det enkelte regnskabsår. Reguleringsperioden er på 5 år (10 år for fast ejendom), hvorefter der ikke foretages regulering ved ændret anvendelse eller betaling af moms ved udtagning. Til illustration kan nævnes en virksomhed, der indkøber en bus, der er omfattet af investeringsgodereglerne, og anvender denne helt eller delvist til momspligtige formål. Efter reguleringsperioden på 5 år kan bussen overgå til fuldt momsfrie aktiviteter, uden at der sker regulering eller betaling af moms af udtagningen, idet momsgrundlaget vil være 0 kr. som følge af den lineære nedskrivning, som er mulig efter de gældende regler.

Efter lovforslaget skal der betales moms ved salg eller udtagning af investeringsgoder i og efter reguleringsperiodens ophør. Ved levering af investeringsgoder anses godet for at have været anvendt til fuldt fradragsberettigede formål i den resterende del af reguleringsperioden, når der skal betales moms af leveringen. Ved udtagning, hvor leveringen er momsfritaget, anses investeringsgodet for at have været anvendt til ikke-fradragsberettigede formål i den resterende del af reguleringsperioden.

For så vidt angår fast ejendom bemærkes det, at for nye bygninger, der er taget i brug og som udtages inden for de første 5 regnskabsår i reguleringsperioden, skal der betales moms af udtagningen, idet ejendommen anses som en ny bygning på udtagningstidspunktet. Ejendommen anses ved udtagningen, der sidestilles med et salg, som anvendt til fuldt fradragsberettigede formål i den resterende del af reguleringsperioden. For så vidt angår bygninger, der ikke længere betragtes som nye, skal der ikke betales moms ved udtagningen. Ejendommen anses ved udtagningen som anvendt til ikke-fradragsberettigede formål, hvorfor der skal ske regulering af den fradragsberettigede moms for den resterende del af reguleringsperioden.

Forslaget vil ikke påvirke udtagning af gamle bygninger efter reguleringsperiodens ophør. Dette kan illustreres ved de tilfælde, hvor der vælges en frivillig momsregistrering ved opførelse af ejendommen, hvorved der opnås fradrag for moms på opførelsesomkostningerne. Derefter kan ejendommen efter 10 år overgå til fuld momsfri udlejning, og momsregistreringen afmeldes, uden at det fører til regulering af den fradragte moms på opførelsesomkostningen.

I det omfang et investeringsgode udtages, men fortsat anvendes i virksomheden til fuldt momsfrie aktiviteter, påbegyndes en ny reguleringsperiode i det regnskabsår, hvori investeringsgode udtages. Hvis investeringsgodet senere anvendes til fradragsberettigede formål, kan virksomheden foretage regulering i det enkelte regnskabsår indenfor reguleringsperioden. Det vil sige, at en evt. senere ændret anvendelse af et investeringsgode i dette tilfælde kan medføre, at der opstår ret til regulering.

Endelig foreslås det at justere reglerne om hel eller delvis overdragelse af en virksomhed, således at bestemmelsen også omfatter hel eller delvis overdragelse af en momsfritaget virksomhed, når den momsfritage drift fortsættes.

2.7. Præcisering af EU-regel om levering mod vederlag

2.7.1 Gældende ret

I henhold til momslovens § 4, stk. 1, skal der betales moms af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Det er endvidere fastsat, at ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Dette er i overensstemmelse med momsdirektivet.

Momsdirektivet fastsætter desuden specifikt, at ”overdragelse af ejendomsretten til en vare mod betaling af en erstatningsydelse i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dets vegne eller ifølge loven” (ekspropriation) også anses for levering af en vare. Dette er ikke udtrykkeligt gengivet i momsloven, men er gennemført i praksis.

2.7.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det på tilsvarende måde som i momssystemdirektivet præciseres i momsloven, at ekspropriation anses for levering af en vare mod vederlag. Forslaget ændrer ikke gældende praksis.

2.8. Værnsregel mod misbrug af særordningen for rejsebureauer

2.8.1. Gældende ret

Momsgrundlaget ved levering af varer og ydelser er som udgangspunkt vederlaget (prisen) for varen eller ydelsen. Rejsebureauer er imidlertid omfattet af en særordning, hvor der kun beregnes moms af rejsebureauets fortjenstmargen, jf. momslovens kapitel 16 a. Det er en betingelse for særordningen, at rejsebureauet handler i eget navn over for den rejsende og anvender leveringer af varer og ydelser, der indkøbes fra andre virksomheder til rejsens gennemførelse. Den særlige momsordning omfatter alene transaktioner inden for EU.

Fortjenstmargenen opgøres som forskellen mellem det samlede beløb uden moms, der skal betales af den rejsende, og rejsebureauets faktiske omkostninger ved indkøb af leverancer fra andre virksomheder, når disse leverancer direkte kommer den rejsende til gode. De momsbeløb, som andre virksomheder fakturerer rejsebureauet for, der direkte kommer den rejsende til gode, kan rejsebureauet ikke fradrage eller søge godtgjort

Skatteforvaltningen har konstateret, at nogle rejsebureauer reducerer deres momsbetaling ved hjælp af selskabskonstruktioner. Dette sker ved, at rejsebureauet stifter et datterselskab og lader datterselskabet købe flybilletter fra flyselskabet for herefter at videresælge flybilletterne kunstigt dyrt til rejsebureauet. Dette medfører, at rejsebureauets omkostninger forøges (som følge af en højere billetpris), og at deres fortjeneste og dermed også deres momsbetaling reduceres. Det overskud, der skabes i datterselskabet som følge af salget af de kunstigt dyre flybilletter, føres tilbage til rejsebureauet som udbytte.

2.8.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en værnsregel for virksomheder, der anvender særordningen for rejsebureauer. Værnsreglen medfører, at omkostninger til persontransport, der kommer den rejsende direkte til gode, skal indregnes ved beregning af rejsebureauets fortjenstmargen med den salgspris som det sidste led i transaktionsrækkefølgen før interessefællesskabet, jf. § 29, stk. 3, nr. 1-3, har indkøbt billetten til. Forslaget skal bidrage til at hindre, at rejsebureauer kunstigt kan mindske deres fortjenstmargen og dermed deres momsbetaling, jf. afsnit 1.1. Herudover vil værnsreglen bidrage til at imødegå konkurrenceforvridning som følge af nogle rejsebureauers misbrug af særordningen.

2.9. Konsekvensrettelse og præcisering af diverse afgiftslove

2.9.1. Gældende ret

Der er en række afgiftslove, hvor det er nødvendigt at foretage konsekvensrettelser, opdateringer og præciseringer.

Ændringerne indebærer blandt andet opdatering af henvisninger, ophævelse af ikke-relevante bestemmelser og præcisering af lovtekst.

Det drejer sig om chokoladeafgiftsloven, tinglysningsskatteloven, tobaksafgiftsloven og spiritusafgiftsloven samt senere ændringslove til disse love.

2.9.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at de nødvendige konsekvensrettelser, opdateringer og præciseringer foretages.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om godtgørelse af visse punktafgifter til godkendte humanitære organisationer skønnes at

medføre et begrænset mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. årligt. Det er ikke muligt præcist at opgøre de provenumæssige konsekvenser, da omfanget af brugen af ordningen er ukendt. De provenumæssige konsekvenser er baseret på omfanget af årlig julehjælp, som vurderes at ville udgøre en væsentlig del af ordningens anvendelsesområde.

Forslaget om godtgørelse af visse punktafgifter kan dog medføre en risiko for, at der godtgøres afgifter for varer, hvor der grundet reglerne om bagatelgrænser ikke er betalt afgift i et tidligere led. Risikoen vurderes dog at være begrænset, da de virksomheder, som grundet bagatelgrænserne kan undlade at lade sig registrere og betale afgift, ikke forventes at råde over varer i et omfang, som vil blive overdraget til de godtgørelsesberettigede organisationer m.v.

Med forslaget ændres endvidere reglerne om udtagning af varer og ydelser. Ændringen indebærer, at der fremover vil skulle afregnes moms af købsprisen eller prisen for en tilsvarende vare, hvor der tidligere skulle afregnes moms af indkøbsprisen eller fremstillingsprisen. Dette skønnes at medføre et mindreprovenu for staten. De provenumæssige konsekvenser af forslaget vedrørende udtagning af driftsmidler (aktiver) afhænger af, om den faktiske afskrivning af aktivet sker hurtigere eller langsommere end ved den skematiske afskrivning over 5 år ved gældende regler.

Med forslaget vil der desuden skulle foretages regulering af tidligere moms og beskatning ved udtagning vedrørende aktiver, der anses som investeringsgoder, uanset hvornår investeringsgodet udtages. Dette skønnes at medføre et merprovenu for staten.

Der foreligger ikke et datagrundlag, som muliggør et egentlig provenuskøn. Forslaget indeholder elementer, der trækker i retning af et mindreprovenu og elementer, der trækker i retning af et merprovenu for staten. Det skønnes dog med stor usikkerhed, at forslagene samlet set medfører et merprovenu, i det det formodes, at der er langt større momsbeløb forbundet med de ændrede regler for regulering af tidligere fradraget købsmoms ved udtagning af investeringsgoder end ved udtagning af almindelige varer eller udtagning af aktiver.

De resterende dele af forslaget skønnes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser.

Indførelsen af en godtgørelsesordning for punktafgifter til godkendte humanitære organisationer vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen til sagsbehandling på ca. 1,5 mio. kr. årligt fra 2020 og frem.

Forslagene om ændringer af momsloven vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen til systemtilretninger på i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. årligt i 2020-2025 samt omkostninger til vejledning på ca. 0,5 mio. kr. i 2020.

De øvrige dele af lovforslaget skønnes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for Skatteforvaltningen.

Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt.

Erhvervslivets afgiftsbelastning stiger som udgangspunkt svarende til den umiddelbare provenuvirkning af lovforslaget. Det må dog forventes, at den øgede belastning i høj grad vil blive overvæltet i højere priser for forbrugerne og andre aftagere af de omfattede varer og ydelser.

Forslaget om en ændring af momslovens udtagningsregler forventes især at påvirke momsgrundlaget for aktiver, der er undergivet værdiforringelse, samt investeringsgoder, der er omfattet af momslovens §§ 43 og 44, hvor der sker udtagning til et formål, der er den registreringspligtige virksomhed uvedkommende. Ligesom det forventes generelt at påvirke udtagningsgrundlaget for varer og ydelser. Dette forventes særligt at påvirke udtagning af fast ejendom, varebiler på gule plader og IT-systemer m.v., i det

omfang leveringen af disse ikke er omfattet af en momsfritagelse. Herudover vil udtagning af varer, som virksomheden selv har fremstillet, blive berørt af det ændrede afgiftsgrundlag. Hertil vil forslaget også have betydning for virksomheders "udtagning" af ukurante varelagre ved ophør af virksomhed eller ved donation. I relation til donation kan nævnes, at butikker efter forslaget om ændrede udtagningsregler vil kunne donere overskudsvarer og betale udtagningsmoms af varens restværdi i stedet for af en højere indkøbspris. Der skal ved egenproducerede varer, der doneres, betales udtagningsmoms af købsprisen for en tilsvarende vare. Den nuværende praksis, hvor butikker i stedet for at donere og betale udtagningsmoms af købsprisen, kan sælge overskudsvarerne til en symbolsk pris og betale moms af salgsprisen, vil dog fortsat være mulig. I henhold til Skatteforvaltningens praksis anses nyttiggørelsen af et restprodukt, som er en uundgåelig konsekvens af en produktion, og i det omfang der ikke er forbundet nogen merudgift til produktionen, dog ikke for at udgøre et forbrug i momslovens forstand, som skal beskattes, når det leveres vederlagsfrit. Dette kunne f.eks. være tilfældet ved levering af overskudsvarme fra datacentre til fjernvarmeværker.

Lovforslagets øvrige dele medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Herudover vurderes principperne for agil lovgivning ikke at være relevante, idet lovforslaget ikke påvirker virksomhederne i at teste, udvikle og anvende nye digitale forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget om ændring af momslovens udtagningsregler følger af EU-Domstolens dom af den 23. april 2015 i sagen C-16/14, Property Development Company NV, der tydeliggør den EU-retlige praksis i forbindelse med opgørelse af momsgrundlaget ved udtagning, jf. lovforslagets afsnit 2.6. For indkøbte varer udgør købsprisen momsgrundlaget. Det fremgår af dommen, at i forbindelse med udtagning af varer, skal købsprisen forstås som restværdien af varerne på tidspunktet for udtagelsen af varen. Hvis en sådan restværdi ikke findes, fordi varen ikke er købt, men fremstillet i virksomheden, skal momsgrundlaget beregnes på baggrund af købsprisen for en tilsvarende vare på tidspunktet for udtagningen. Kun i de tilfælde, hvor der ikke findes en købspris for varen eller for en tilsvarende vare, skal kostprisen anvendes. Det følger derfor af EU-dommen, at et momsgrundlag ikke lineært kan nedskrives med 20 pct. pr. år, idet dette sjældent vil være udtryk for varens købspris (restværdi) eller købsprisen for en tilsvarende vare (dvs. værdien for en tilsvarende vare).

I henhold til momsdirektivets artikel 395 kan en medlemsstat anmode om tilladelse til at indføre foranstaltninger, der forenkler afgiftsopkrævningen eller forhindrer visse former for momsundgåelse eller momsunddragelse. En sådan anmodning om at indføre en undtagelse skal vedtages med enstemmighed i EU's Ministerråd. Anmodningen sendes til Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen), der – hvis Kommissionen ikke har bemærkninger – udarbejder et forslag til vedtagelse.

Det vurderes, at forslaget om at indføre en forenklet regel ved udtagning af varer, der er indkøbt for mindre end 1.000 kr., er i overensstemmelse med formålet i momsdirektivets artikel 395, da forslaget forenkler momsopkrævningen. Det samme gælder forslaget om at indføre en målrettet værnsregel for rejsebureauer med henblik på at hindre momsundgåelse.

Disse dele af loven skal derfor vedtages med enstemmighed i EU's Ministerråd, inden de kan træde i kraft.

Forslaget om at præcisere momslovens regler om levering mod vederlag, bringer momslovens ordlyd i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 14. Denne del af lovforslaget ændrer ikke dansk ret.

I henhold til momsdirektivets artikel 27 kan en medlemsstat, efter høring af EU's Momsudvalg sidestille levering af ydelser, som af en afgiftspligtig person foretages til brug for dennes virksomhed, med levering af en ydelse mod vederlag, hvis leveringen af en sådan ydelse ikke ville give ret til fuldt fradrag. Indførelsen af sådanne regler skal have til hensigt at imødegå konkurrenceforvridning. Med henblik på at opretholde den gældende retstilstand, hvor udtagning af immaterielle goder anses som levering mod vederlag, vurderes det nødvendigt at høre Momsudvalget, jf. momsdirektivets artikel 27. Kommissionen udarbejder efter anmodning – hvis Kommissionen ikke har bemærkninger – en indstilling, der sendes i høring i EU's Momsudvalg. Eftersom momsdirektivet direkte hjemler en mulighed for medlemslandene for at gennemføre den specifikke regel, kræver forslaget således ikke, at Kommissionen stiller et formelt forslag, der skal vedtages af EU's Ministerråd.

Indførslen af værnsreglen i særordningen for rejsebureauer, jf. lovforslagets § 4, nr. 28, udgør overimplementering af EU-retten, idet værnsreglen går videre end de almindelige regler i momsdirektivet. Det vurderes dog nødvendig for at imødegå det af Skatteforvaltningen konstaterede misbrug af særordningen.

Herudover implementerer loven et nyt EU-direktiv på momsområdet (Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018), der skal træde i kraft senest den 1. januar 2020.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. august 2019 til den 5. september 2019 været i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Boligselskabernes Landsforening, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Dansk Solcelleforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Dommerforening, De Samvirkende Købmænd, DI, Dansk Rejsebureau Forening, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finanstilsynet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, FSR - danske revisorer, IBIS, Investering Danmark, ISOBRO, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Lokale Pengeinstitutter, Mellemfolkeligt Samvirke, Parcelhusejernes Landsorganisation, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Tinglysningsretten.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindred- gifter	Negative konsekvenser/merud- gifter

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Med lovforslaget ændres reglerne om udtagning af varer og ydelser. Ændringen indebærer, at der fremover vil skulle afregnes moms af købsprisen eller prisen for en tilsvarende vare, hvor der tidligere skulle afregnes moms af indkøbsprisen eller fremstillingsprisen. Dette skønnes at medføre et mindreprovenu for staten. De provenumæssige konsekvenser af forslaget vedrørende udtagning af driftsmidler (aktiver) afhænger af, om den faktiske afskrivning af aktivet sker hurtigere eller langsommere end ved den skematiske afskrivning over 5 år ved gældende regler. Med forslaget vil der desuden skulle foretages regulering af tidligere moms og beskatning ved udtagning vedrørende aktiver, der anses som investeringsgoder, uanset hvornår investeringsgodet udtales. Dette skønnes at medføre et merprovenu for staten. Der foreligger ikke data, der muliggør et egentligt provenuskøn for forslaget om justering af reglerne om udtagning af varer og ydelser. Forslaget skønnes dog med stor usikkerhed at medføre et merprovenu.	Forslaget om godtgørelse af visse punktafgifter skønnes at medføre et begrænset mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. årligt
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes samlet set at medføre administrative omkostninger på ca. 2,5 mio. kr. i 2020, ca. 2 mio. kr. årligt i 2021-2025 samt ca. 1,5 mio. kr. i 2026 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige	Erhvervslivets afgiftsbelastning stiger som udgangspunkt svarende til den umiddelbare provenuvirkning af lovforslaget. Det må dog forventes, at den øgede be-

		lastning i høj grad vil blive overvæltet i højere priser for forbrugere og andre aftagere af de omfattede varer og ydelser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	I henhold til momsdirektivets artikel 395 kan en medlemsstat ansøge om at indføre foranstaltninger, der forenkler afgiftsopkrævningen eller forhindre visse former for momsundgåelse eller momsunddragelse. I henhold til proceduren herfor skal medlemsstaterne have tilladelse til at indføre sådanne foranstaltninger, som vedtages med enstemmighed i EU's Ministerråd. Medlemsstaten skal sende en anmodning til Kommissionen, der – hvis Kommissionen ikke har bemærkninger – udarbejder et forslag til EU's Ministerråds vedtagelse. Det vurderes, at forslaget om at indføre en målrettet værnsregel for rejsebureauer henblik på at hindre momsundgåelse er i overensstemmelse med formålet i momsdirektivets artikel 395. Forud for den foreslåede regels ikrafttrædelse skal indførelsen af den særlige foranstaltning enstemmigt vedtages af EU's Ministerråd på forslag af Kommissionen. Det vurderes endvidere, at forslaget om at indføre en forenklet regel i forbindelse med ændringen af udtagningsreglerne, er i overensstemmelse med formålet i momsdirektivets artikel 395 om at forenkle momsopkrævningen. Forud for den foreslåede regels ikrafttrædelse skal indførelsen af den særlige foranstaltning enstemmigt vedtages af EU's Ministerråd på forslag af Kommissionen. I henhold til momsdirektivets artikel 27 kan en medlemsstat efter høring af EU's Momsudvalg sidestille levering af ydelser, som af en afgiftspligtig person foretages til brug for dennes virksomhed, med levering af en ydelse mod vederlag, hvis leveringen af en sådan ydelse ikke ville give ret til fuldt fradrag. Indførelsen af sådanne regler skal have til hensigt at imødegå konkurrenceforvridning. Med henblik på at opretholde den gældende retstilstand, hvor udtagning af immaterielle goder anses som levering mod vederlag, vurderes det nødvendigt at høre Momsudvalget. Kommissionen udarbejder efter anmodning – hvis Kommissionen ikke har bemærkninger – en indstilling, der sendes i høring i EU's Momsudvalg. Herudover implementerer loven et nyt EU-direktiv på momsområdet	

	(Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018), der skal træde i kraft senest den 1. januar 2020.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ
	X	X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 2, fritages en række varer for afgift efter chokoladeafgiftslovens kapitel 1. Ifølge chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1, afgiftsfritages varer, hvis forhandling efter § 60 i lov nr. 1180 af 12. december 2005 om lægemidler er forbeholdt apotekerne, og varer, der er lægemidler, men er undtaget fra § 60 i lov om lægemidler ud fra en konkret sundhedsfaglig vurdering, jf. bekendtgørelse om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek.

Det foreslås, at henvisningen til § 60 i lov om lægemidler og henvisningen til bekendtgørelse om forhandling af håndkøbsmidler uden for apotek opdateres, så bestemmelsen henviser til § 60 i lov om lægemidler, og at det præciseres, at der henvises til og bekendtgørelse nr. 1274 af 27. november 2017 om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek. Herudover foreslås det, at der indsættes en henvisning til bekendtgørelse nr. 823 af 19. juni 2018 om lægemidlers fritagelse for apoteksforbehold efter ”hvis forhandling efter § 60 i lov nr. om lægemidler er forbeholdt apotekerne,”.

Baggrunden for nyaffattelsen er, at henvisningen til § 60 i lov nr. 1180 af 12. december 2005 om lægemidler, ikke længere er gældende. Bestemmelsen indeholder endvidere en upræcis henvisning til bekendtgørelse om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek.

Henvisningen i den gældende chokoladeafgiftslov § 1, stk. 2, nr. 1, er angivet med lov nr. og dato for loven i stedet for en generel henvisning til lov om lægemidler. Det betyder, at henvisningen er til en lov, der ikke længere er gældende, da den er blevet ændret ved efterfølgende ændringslove. Henvisningen til § 60 er dog fortsat korrekt.

Henvisningen til bekendtgørelse om forhandling af håndkøbsmidler uden for apotek foreslås præciseret med nr. og dato for at sikre, at henvisningen er korrekt og derved sikre, at det alene er de lægemidler, som er undtaget i bekendtgørelsen, som afgiftsfritages.

Forslaget om indsættelse af henvisning til bekendtgørelse nr. 823 af 19. juni 2018 om lægemidlers fritagelse for apoteksforbehold sikrer, at det alene er de lægemidler, som er omfattet af bekendtgørelsen, som er afgiftsfritaget.

Den foreslåede nyaffattelse medfører ikke ændringer i gældende ret.

Til nr. 2

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 5, er isvafler (kræmmerhuse og lign.) helt eller delvist i forbindelse med chokolade, kakao eller erstatning herfor fritaget for afgift. Bestemmelsen har til formål at skabe afgiftsmæssig ligestilling mellem alle isvafler, der er i forbindelse med chokolade, idet der kun betales afgift af den medgæede chokolademængde. Bestemmelsen har til formål at ligestille is-producenter,

der selv fremstiller vaflen til deres isvaffel, og de is-producenter, der køber den færdigfremstillede vaffel til deres isvaffel.

Det foreslås, at chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 5, ophæves.

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev den såkaldte vaffelbestemmelse i den daværende chokoladeafgiftslovs § 1, stk. 1, nr. 9, ophævet, således at vafler som udgangspunkt ikke længere er omfattet af det afgiftspligtige vareområde. Der skal herefter kun betales afgift, når vafler anses for at være en chokoladevare efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1, eller når vafler anses for at være efterligninger af eller erstatningsvarer efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 10. Desuden skal der betales chokoladeafgift af vafler delvis bestående af skummasse, når bagværket ikke udgør mindst to tredjedele af varens rumfang efter chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 9.

Med afskaffelsen af vaffelbestemmelsen pr. 1. april 2019 er chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 5, ikke længere relevant. Virkningen af det foreslåede er således, at uanset om en isvaffel er helt eller delvist i forbindelse med chokolade m.v., er vaflen som udgangspunkt fritaget for afgift, og der vil kun skulle betales afgift af den medgåede chokolade.

Til nr. 3

Det fremgår af chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 3, at de varer, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, 3, 4 og 6, er fritaget på betingelse af, at indholdet af kakao udgør mindre end henholdsvis 30 pct., 5 pct., 25 pct. og 5 pct. af varens vægt, og at vedkommende fabrikant, varemodtager eller grossist på tydelig måde deklarerer kakaoindholdet i de for varerne udfærdigede fakturaer, prislister og lign. samt på varernes detailemballage. For de i stk. 2, nr. 3 og 5, nævnte varer er fritagelsen betinget af, at varerne efter deres beskaffenhed eller anvendelse ikke kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af beskattede chokolade- og sukkervarer. I chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 3, henvises der således til § 1, stk. 2, nr. 5.

Det foreslås, at henvisningen i § 1, stk. 3, til den gældende § 1, stk. 2, nr. 5, udgår.

Herudover foreslås det, at henvisningen til nr. 2, 3, 4 og 6 ændres til nr. 2-5.

Baggrunden herfor er, at den gældende § 1, stk. 2, nr. 5, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Det foreslåede er dermed en konsekvensændring.

Til nr. 4

Efter chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 1, må erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer kun finde sted i virksomheder, som er registreret hos Skatteforvaltningen. Den, der erhvervsmæssigt fremstiller overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden og ikke er afgiftspligtig efter denne lov, skal anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2.

Det foreslås, at det i chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2, 2. pkt., præciseres, at virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller overtræk af chokolade m.v. til varer, der fremstilles i virksomheden, og er omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is og er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is, ikke skal anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen efter chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2, 1. pkt.

Det følger af chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 4, at Skatteforvaltningen kan meddele bevilling til afgiftsfritagelse for varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er omfattet af afgiftspligten, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter chokoladeafgiftslovens kapitel 3 (dækningsafgiften). Endvidere følger det af chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 5, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender afgiftsberigtigede varer til fremstilling af is (tilsætter dem til isen), kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, når de køber chokolade- og

sukkervarer, der er afgiftsbelagt efter denne lov, men også medregnes til den afgiftspligtige mængde efter lov om afgift af konsum-is (herefter ”isafgiftsloven”).

Reglerne om registreringspligt for virksomheder, der fremstiller konsum-is og i den forbindelse selv fremstiller overtræk af chokolade m.v., jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2, og reglerne om virksomheders mulighed for afgiftsfritagelse og godtgørelse efter chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, når varerne anvendes erhvervsmæssigt til fremstilling af konsum-is, fremstår modstridende.

Virkningen af det foreslåede er således, at virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller overtræk af chokolade m.v. til varer, der fremstilles i virksomheden, og er omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is, og hvor virksomheden er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is, ikke skal anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen efter chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2, 1. pkt. Med forslaget bortfalder modstriden mellem chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 2, og § 9, stk. 4 og 5.

Til nr. 5

Efter chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 1, må erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer kun finde sted i virksomheder, som er registreret hos Skatteforvaltningen. Den, der erhvervsmæssigt anvender overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden og ikke er afgiftspligtig efter denne lov, kan anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 3.

Det foreslås, at det i chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 3, 2. pkt., præciseres, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender overtræk af chokolade m.v. til varer, der fremstilles i virksomheden, og er omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is og er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is, ikke kan anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen efter chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 3, 1. pkt.

Det følger af chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 4, at Skatteforvaltningen kan meddele bevilling til afgiftsfritagelse for varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er omfattet af afgiftspligten, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter chokoladeafgiftslovens kapitel 3 (dækningsafgiften). Endvidere følger det af chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 5, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender afgiftsberigtigede varer til fremstilling af is (tilsætter dem til isen), kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, når de køber chokolade- og sukkervarer, der er afgiftsbelagt efter denne lov, men også medregnes til den afgiftspligtige mængde efter lov om afgift af konsum-is (herefter ”isafgiftsloven”).

Reglerne om, at virksomheder, der fremstiller konsum-is og i den forbindelse anvender overtræk af chokolade m.v., har mulighed for at lade sig registrere, jf. chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 3, og reglerne om virksomheders mulighed for afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, når varerne anvendes erhvervsmæssigt til fremstilling af konsum-is, fremstår modstridende.

Virkningen af det foreslåede er således, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender overtræk af chokolade m.v. til varer, der fremstilles i virksomheden, og er omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is, og hvor virksomheden er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is, ikke kan anmelde sig til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Med forslaget bortfalder modstriden mellem chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 3, og § 9, stk. 4 og 5.

Til nr. 6

I henhold til chokoladeafgiftslovens § 2 betales der chokoladeafgift på baggrund af den afgiftspligtige vægt af de afgiftspligtige varer efter § 1, stk. 1. Den afgiftspligtige vægt opgøres på baggrund af chokoladeafgiftslovens §§ 6 og 7. Efter chokoladeafgiftslovens § 8 fradrages den afgiftspligtige vægt, som opgjort efter §§ 6 og 7, varer, som er opført i § 8, nr. 1-9.

I medicinalindustrien anvendes der i forbindelse med fremstillingen af varer, hvis udlevering efter §

34 i lov om apotekervæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne, chokoladeafgiftspligtige varer. Af § 8, stk. 1, nr. 5, fremgår det, at såfremt chokoladeafgiftspligtige varer anvendes til fremstilling af varer, hvis udlevering er forbeholdt apotekerne, fradrages disse varer den afgiftspligtige vægt.

Det foreslås, at henvisningen til § 34 i lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962 om apotekervæsen opdateres, så bestemmelsen henviser til § 60 i lov om lægemidler, bekendtgørelse nr. 823 af 19. juni 2018 og bekendtgørelse nr. 1274 af 27. november 2017 om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek.

Baggrunden for opdateringen er, at henvisningen til § 34 i lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962 om apotekervæsen, ikke længere er korrekt.

Indsættelsen af henvisningen til bekendtgørelse nr. 823 af 19. juni 2018 og bekendtgørelse nr. 1274 af 27. november 2017 om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek, sikrer, at det alene er varer omfattet af disse bekendtgørelser, som kan medføre fradrag efter bestemmelsen.

Det foreslåede medfører ikke ændringer i gældende ret.

Til nr. 7

I henhold til chokoladeafgiftslovens kapitel 1 skal der betales afgift af chokolade- og sukkervarer. Afgiften betales som udgangspunkt af producenten eller importøren, dvs. den virksomhed, der er registreret hos Skatteforvaltningen som enten oplagshaver eller varemottager. Afgiften beregnes af varens nettovægt, jf. lovens § 2.

Der findes visse afgiftsfritagelser i loven, herunder f.eks. afgiftsfritagelse for varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer m.v., jf. chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 3. Endvidere gælder, at i tilfælde af at en butik returnerer varer til den registrerede virksomhed, således at butikken får sine penge inklusive afgiften tilbage, kan den registrerede virksomhed i henhold til chokoladeafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 7, få godtgjort den betalte punktafgift, hvis varerne efterfølgende destrueres eller afgiftsberigtiges igen ved efterfølgende indenlandsk salg til forbrug. Herudover kan virksomheder, herunder butikker i detailhandlen, i henhold til chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 1, få afgiftsfritagelse eller -godtgørelse for varer, der erhvervsmæssigt eksporteres til udlandet.

Der findes således i den gældende chokoladeafgiftslov ikke en bestemmelse om, at der kan opnås godtgørelse af punktafgifter, hvis varerne doneres eller sælges med henblik på almindeligt indenlandsk forbrug.

Det foreslås, at der indføres en mulighed for afgiftsgodtgørelse til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, når disse får doneret eller køber chokolade- eller sukkevarer omfattet af lovens kapitel 1, hvis disse varer anvendes til donation inden for organisationens humanitære formål.

I *stk. 1* foreslås, at godtgørelsesordningen afgrænses til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde. Det foreslås, at disse organisationer m.v. kan få godtgjort chokolade- og sukkervareafgift, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til organisationens humanitære formål, og uden at organisationen har modtaget betaling for varerne i forbindelse med deres anvendelse.

For at sikre mod misbrug af godtgørelsesordningen ved, at butikker m.v. sælger varer, de ellers ville have destrueret uden afgiftsgodtgørelse, til de godtgørelsesberettigede organisationer m.v., foreslås det, at afgift af varer som ikke anvendes til de humanitære formål, ikke kan godtgøres.

For desuden at undgå, at der opstår et parallelt marked for salg af varer uden punktafgift, foreslås det, at godtgørelsesordningen alene vil skulle omfatte varer, som doneres af de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. til forbrugerne af varerne – f.eks. i form af nødhjælp, julehjælp og forbrug på

herberger og i varmestuer. Ordningen vil således ikke kunne omfatte varer, der sælges i organisationernes butikker, og som de dermed modtager betaling for.

For desuden at sikre Skatteforvaltningens mulighed for kontrol med varernes anvendelse, foreslås det, at godtgørelse af punktafgifter kun kan ske til organisationerne m.v. og ikke til f.eks. grossister og butikker.

I *stk. 2* foreslås det, at godtgørelsen opgøres efter reglerne i lovens § 2, hvilket vil sige på samme måde, som afgiften i det tidligere led er beregnet. Det vil sige, at varens nettovægt vil skulle ganges med den gældende afgiftssats pr. kilo.

I *stk. 3* foreslås, at godtgørelsesperioden er kalenderåret, så der kan ansøges om godtgørelse en gang årligt. Desuden foreslås, at ansøgningen skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

I *stk. 4* foreslås, at ansøgning skal indgives elektronisk, og at det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen har et cvr-nummer og dermed en NemKonto, som godtgørelsen kan udbetales på. Ansøgningen skal ske elektronisk, og det er hensigten, at det skal ske via en blanket på Skatteforvaltningens hjemmeside.

Da det er vigtigt, at der kan foretages den fornødne kontrol med, at udbetaling af godtgørelser foretages på et korrekt grundlag, foreslås det i *stk. 5* fastsat, at organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og Skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Det foreslås desuden, at visse oplysninger fra regnskabet skal indsendes sammen med ansøgningen, idet dette vil lette Skatteforvaltningens sagsbehandling og mindske behovet for efterfølgende kontroller.

Det foreslås i *stk. 6*, at Skatteforvaltningen skal have adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen, og at organisationerne m.v. efter anmodning skal udlevere eller indsende materiale, der ikke allerede er indsendt sammen med ansøgningen, til Skatteforvaltningen. Det foreslås, at de almindelige kontrolbestemmelser i lovens §§ 23 og 24 finder anvendelse ved denne kontrol.

I *stk. 7* foreslås, at skatteministeren kan fastlægge de nærmere regler for regnskabs indhold og de oplysninger, der skal indsendes sammen med ansøgningen. Det er hensigten, at der fastsættes bestemmelser om, at regnskabet skal indeholde oplysninger om blandt andet tilgangen af potentielt godtgørelsesberettigede varer og afgang af disse varer, herunder anvendelsen af de varer, der søges afgiftsgodtgørelse for, og oplysninger om de varer, der ikke søges godtgørelse for, f.eks. fordi de er destrueret eller solgt. Derudover er det hensigten at fastsætte, hvilke overordnede oplysninger fra regnskabet der skal indsendes sammen med ansøgningen.

Strafbestemmelserne i lovens § 26, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, gælder også i forbindelse med afgiftsgodtgørelser. Det betyder, at organisationer m.v. straffes med bøde, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Såfremt der med fortsat afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Der kan pålægges organisationerne m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til nr. 8

Chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, bestemmer, at lovens § 21, som er en del af kapitel 2, finder tilsvarende anvendelse på afgiften fastsat i lovens § 22, stk. 1.

Lovens § 21 bestemmer, at der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, og som opfylder en række nærmere bestemte betingelser.

Da råstofafgiften (chokoladeafgiftslovens kapitel 2) bliver ophævet med virkning fra 1. januar 2020 ved § 1, nr. 20 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 udgår chokoladeafgiftslovens § 21 som følge heraf.

På denne baggrund indsatte man ved § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017 et nyt stykke i chokoladeafgiftslovens § 22, som sikrer, at der under nærmere bestemte betingelser er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet. Bestemmelsen blev indsat som stk. 10 i chokoladeafgiftslovens § 22. I henhold til § 7, stk. 2, træder § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017 i kraft den 1. januar 2020.

Da § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017 ikke er trådt i kraft, så er der ikke noget stk. 10 i den gældende chokoladeafgiftslovs § 22. Nu foreslås det at indsætte endnu et nyt *stk. 11*, jf. nedenfor, til chokoladeafgiftslovens § 22. Da det ved § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017, vedtagne stk. 10 i chokoladeafgiftslovens § 22, ikke er trådt i kraft, så er det nødvendigt at ophæve § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017, som foreslået ophævet lovforslagets § 9, for at man kan indsætte et stk. 11. Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 10* i chokoladeafgiftslovens § 22, hvorefter der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som er fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Herved sikres det, at der under nærmere bestemte betingelser er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet. Formuleringen har samme ordlyd som i § 1, nr. 27 i lov nr. 1686 af 26. december 2017.

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev reglerne for opgørelse af afgiftsgrundlaget efter isafgiftsloven ændret så alle varer (ingredienser), der, uanset placering inden i eller uden på ismassen, tilsættes is, fremover indgår i afgiftsgrundlaget efter isafgiftsloven. Da en del af de varer, som tilsættes is, er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven kapitel 1 (chokolade- og sukkervarer) eller kapitel 2 (nødder, kerner, mandler og lign.), blev der ligeledes indført en godtgørelsesordning, således at en vare ikke afgiftsbelægges efter både chokoladeafgiftsloven og isafgiftsloven.

Af bemærkninger til lov nr. 1728 af 27. december 2018 fremgår det, at godtgørelsesordningen indebærer, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender chokolade- og sukkervarer, nødder, kerner, mandler og lign. til fremstillingen af is (tilsætter dem til isen), kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, når de til fremstilling af is køber chokolade- og sukkervarer, nødder, kerner, mandler og lign., der er afgiftsbelagt efter chokoladeafgiftsloven, men som også medregnes til den afgiftspligtige mængde efter isafgiftsloven, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, side 44-45. Anmodning om afgiftsgodtgørelse kan søges fra modtagelsestidspunktet. Det er den virksomhed, der erhvervsmæssigt anvender chokolade- og sukkervarer, nødder, kerner, mandler og lign. til fremstillingen af is, der kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, også selv om det ikke er den virksomhed, der i første omgang har afregnet afgiften, men blot har købt chokolade- og sukkervarer, nødder, kerner, mandler og lign. inkl. afgift fra f.eks. en anden afgiftspligtig virksomhed.

Virksomhederne skal i forbindelse med anmodning om godtgørelse kunne dokumentere mængderne af de indkøbte afgiftspligtige varer.

Det var med affattelsen af de nye regler således hensigten at undgå dobbeltbeskatning, og der blev taget højde herfor i forhold til varer omfattet af kapitel 1 og 2 i chokoladeafgiftsloven. Ved en fejl blev der imidlertid ikke taget højde for problematikken i forhold til varer omfattet af kapitel 3, dvs. dækningsafgiftspligtige varer. Der er tale om en overgangsproblematik i forbindelse med ændringen af opgørelsen af det afgiftspligtige grundlag i isafgiftsloven.

Det foreslås på den baggrund, at der i chokoladeafgiftslovens kapitel 3 ligeledes indføres en godtgørelsesordning, således at der til virksomheder registreret som oplagshaver efter isafgiftsloven kan gives godtgørelse af dækningsafgift for konsum-is, der er indført inden den 1. april 2019, men som er udleveret fra den 1. april 2019, hvor de ændrede regler for opgørelse af det afgiftspligtige grundlag i isafgiftsloven trådte i kraft. Det foreslås at godtgørelsesordningen indsættes i chokoladeafgiftslovens § 22, *stk. 11*.

Med det foreslåede opnås der således mulighed for, at virksomheder, der er registreret som oplagshavere

efter isafgiftsloven, kan gives godtgørelse af dækningsafgift for konsum-is, der er indført inden den 1. april 2019, men som er udleveret fra den 1. april 2019, efter chokoladeafgiftsloven.

Til § 2

I henhold til § 11 i lov om forskellige forbrugsafgifter skal der betales afgift af kaffe og kaffeekstrakter m.v. Afgiften betales som udgangspunkt af producenten eller importøren, dvs. den virksomhed, der er registreret hos Skatteforvaltningen som enten oplagshaver eller varemottager. Afgiften beregnes af varens nettovægt.

Med virkning fra den 1. januar 2019 er der indført en bagatelgrænse, der betyder, at virksomheder kan undlade at lade sig registrere og betale afgift, hvis de årligt modtager eller udleverer afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr., jf. § 14 a, stk. 2, og § 15, stk. 3, i lov om forskellige forbrugsafgifter. Der findes herudover visse afgiftsfritagelser i loven, herunder f.eks. afgiftsfritagelse for varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer m.v., jf. § 24, stk. 3 i lov om forskellige forbrugsafgifter. Endvidere gælder, at i tilfælde af at en butik returnerer varerne til den registrerede virksomhed, således at butikken får sine penge inklusive afgiften tilbage, kan den registrerede virksomhed i henhold til § 14 a, stk. 6, nr. 4, i lov om forskellige forbrugsafgifter, fradrage mængden af returvarerne i den afgiftspligtige mængde, hvis varerne efterfølgende destrueres eller afgiftsberigtiges igen ved efterfølgende indenlandsk salg til forbrug. Herudover kan virksomheder, herunder butikker i detailhandlen, i henhold til § 24, stk. 1, 2. pkt., i lov om forskellige forbrugsafgifter, få afgiftsfritagelse eller -godtgørelse for varer, der erhvervsmæssigt eksporteres til udlandet.

Der findes således i den gældende lov om forskellige forbrugsafgifter ikke en bestemmelse om, at der kan opnås godtgørelse af punktafgifter, hvis varerne doneres eller sælges med henblik på almindeligt indenlandsk forbrug.

Det foreslås, at der indføres en mulighed for afgiftsgodtgørelse til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, når disse får doneret eller køber kaffe og kaffeekstrakter m.v., hvis disse varer anvendes til donation inden for det humanitære formål.

I *stk. 1* foreslås, at godtgørelsesordningen afgrænses til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde. Det foreslås, at disse organisationer m.v. kan få godtgjort punktafgiften på kaffe og kaffeekstrakter m.v., som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til organisationens humanitære formål, og uden at organisationen har modtaget betaling for varerne i forbindelse med deres anvendelse.

For at sikre mod misbrug af godtgørelsesordningen ved, at butikker m.v. sælger varer, de ellers ville have destrueret uden afgiftsgodtgørelse, til godtgørelsesberettigede organisationer m.v., foreslås det, at afgift af varer, som ikke anvendes til de humanitære formål, ikke kan godtgøres.

For desuden at undgå, at der opstår et parallelt marked for salg af varer uden punktafgift, foreslås det, at godtgørelsesordningen alene vil skulle omfatte varer, som doneres af de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. til forbrugerne af varerne – f.eks. i form af nødhjælp, julehjælp og forbrug på herberger og i varmestuer. Ordningen vil således ikke kunne omfatte varer, der sælges i organisationernes butikker, og som de dermed modtager betaling for.

For desuden at sikre Skatteforvaltningen mulighed for kontrol med varernes anvendelse foreslås det, at godtgørelse af punktafgift kun kan ske til organisationer m.v.

I *stk. 2* foreslås det, at godtgørelsen opgøres efter reglerne i lovens § 11, hvilket vil sige på samme måde, som afgiften i det tidligere led er beregnet. Det vil sige, at varens nettovægt ganges med den gældende afgiftssats pr. kilo. Det bemærkes, at for varer omfattet af lovens § 11, stk. 4, er det alene indholdet af kaffe og kaffeekstrakt m.v., der kan opnås godtgørelse for.

I *stk. 3* foreslås, at godtgørelsesperioden er kalenderåret, så der kan ansøges om godtgørelse en gang

årligt. Desuden foreslås, at ansøgningen skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

I *stk. 4* foreslås, at ansøgning skal indgives elektronisk, og at det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen har et cvr-nummer og dermed en NemKonto, som godtgørelsen kan udbetales på. Ansøgningen skal ske elektronisk, og det er hensigten, at det skal ske på en blanket på Skatteforvaltningens hjemmeside.

Da det er vigtigt, at der kan foretages den fornødne kontrol med, at udbetaling af godtgørelser foretages på et korrekt grundlag, foreslås det i *stk. 5* fastsat, at organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og Skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Det foreslås desuden, at visse oplysninger fra regnskabet skal indsendes sammen med ansøgningen, idet dette vil lette Skatteforvaltningens sagsbehandling og mindske behovet for efterfølgende kontroller.

Det foreslås i *stk. 6*, at Skatteforvaltningen skal have adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen, og at organisationerne m.v. på anmodning skal udlevere eller indsende materiale, der ikke allerede er indsendt sammen med ansøgningen, til Skatteforvaltningen. Det foreslås, at de almindelige kontrolbestemmelser i lovens § 17 finder anvendelse ved denne kontrol.

Det foreslås i *stk. 7*, at skatteministeren kan fastlægge de nærmere regler for regnskabs indhold og de oplysninger, der skal indsendes sammen med ansøgningen. Det er hensigten, at der fastsættes bestemmelser om, at regnskabet skal indeholde oplysninger om blandt andet tilgangen af potentielt godtgørelsesberettigede varer og afgang af disse varer, herunder anvendelsen af de varer, der søges afgiftsgodtgørelse for, og oplysninger om de varer, der ikke søges godtgørelse for, f.eks. fordi de er destrueret eller solgt. Derudover er det hensigten at fastsætte, hvilke overordnede oplysninger fra regnskabet, der skal indsendes sammen med ansøgningen.

Strafbestemmelserne i lovens § 22, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, gælder også i forbindelse med afgiftsgodtgørelser. Det betyder, at organisationer m.v. straffes med bøde, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Såfremt der med fortsat afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Der kan pålægges organisationerne m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 3

I henhold til isafgiftslovens § 1, stk. 1-3, skal der betales afgift af konsum-is og konsum-is-miks. Afgiften betales som udgangspunkt af den virksomhed, der fremstiller isen. Afgiften beregnes pr. liter færdig is.

Med virkning fra den 1. januar 2019 er der indført en bagatelgrænse, der betyder, at virksomheder kan undlade at lade sig registrere og betale afgift, hvis de årligt modtager eller udleverer afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr., jf. isafgiftslovens § 1, stk. 8, og § 2, stk. 2. Herudover findes der visse afgiftsfritagelser i loven, herunder f.eks. afgiftsfritagelse for varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer m.v., jf. isafgiftslovens § 1, stk. 7. Herudover kan virksomheder, herunder butikker i detailhandlen, i henhold til lovens § 4, stk. 4, få afgiftsfritagelse eller -godtgørelse for varer, der erhvervsmæssigt eksporteres til udlandet.

Ud over ovennævnte fritagelser findes der ikke en bestemmelse om godtgørelse af afgift, hvis varerne doneres eller sælges med henblik på almindeligt indenlandsk forbrug.

Det foreslås, at der indføres en mulighed for afgiftsgodtgørelse til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, når disse får doneret eller køber konsum-is, hvis varerne anvendes til donation inden for det humanitære formål.

I *stk. 1* foreslås, at godtgørelsesordningen afgrænses til organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde. Det foreslås, at disse hjælpeorganisationer m.v. kan få godtgjort punktafgiften på konsum-is og konsum-is-miks, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til de humanitære formål, og uden at organisationen har modtaget betaling for varerne i forbindelse med deres anvendelse.

For at sikre mod misbrug af godtgørelsesordningen ved, at butikker m.v. sælger varer, de ellers ville have destrueret uden afgiftsgodtgørelse, til de godtgørelsesberettigede organisationer m.v., foreslås det, at afgift af varer, som ikke anvendes til de humanitære formål, ikke kan godtgøres.

For desuden at undgå, at der opstår et parallelt marked for salg af varer uden punktafgift, foreslås det, at godtgørelsesordningen alene skal kunne omfatte varer, som doneres af de godtgørelsesberettigede organisationer m.v. til forbrugerne af varerne – f.eks. i form af nødhjælp, julehjælp og forbrug på herberger og i varmestuer. Ordningen vil således ikke kunne omfatte varer, der sælges i organisationernes butikker, og som de dermed modtager betaling for.

For desuden at sikre Skatteforvaltningen mulighed for kontrol med varernes anvendelse foreslås det, at godtgørelse af punktafgift kun kan ske til organisationerne m.v.

I *stk. 2* foreslås det, at godtgørelsen opgøres efter reglerne i lovens § 1, hvilket vil sige på samme måde, som afgiften i det tidligere led er beregnet. Det vil sige, at antal liter ganget med den gældende afgiftssats pr. liter.

I *stk. 3* foreslås, at godtgørelsesperioden er kalenderåret, så der kan ansøges om godtgørelse en gang årligt. Desuden foreslås, at ansøgningen skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

I *stk. 4* foreslås, at ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen har et cvr-nummer og dermed en NemKonto, som godtgørelsen kan udbetales på. Ansøgningen skal ske elektronisk, og det er hensigten, at det skal ske på en blanket på Skatteforvaltningens hjemmeside.

Da det er vigtigt, at der kan foretages den fornødne kontrol med, at udbetaling af godtgørelser foretages på et korrekt grundlag, foreslås det i *stk. 5* fastsat, at organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og Skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Det foreslås desuden, at visse oplysninger fra regnskabet skal indsendes sammen med ansøgningen, idet dette vil lette Skatteforvaltningens sagsbehandling og mindske behovet for efterfølgende kontroller.

Det foreslås i *stk. 6*, at Skatteforvaltningen skal have adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen, og at organisationerne m.v. på anmodning skal udlevere eller indsende materiale, der ikke allerede er indsendt sammen med ansøgningen, til Skatteforvaltningen. Det foreslås, at de almindelige kontrolbestemmelser i isafgiftslovens § 7 skal finde anvendelse ved denne kontrol.

Det foreslås i *stk. 7*, at skatteministeren kan fastlægge de nærmere regler for regnskabets indhold og de oplysninger, der skal indsendes sammen med ansøgningen. Det er hensigten, at der fastsættes bestemmelser om, at regnskabet skal indeholde oplysninger om blandt andet tilgangen af potentielt godtgørelsesberettigede varer og afgang af disse varer, herunder anvendelsen af de varer, der søges afgiftsgodtgørelse for, og oplysninger om de varer, der ikke søges godtgørelse for, f.eks. fordi de er destrueret eller solgt. Derudover er det hensigten at fastsætte, hvilke overordnede oplysninger fra regnskabet, der skal indsendes sammen med ansøgningen.

Strafbestemmelserne i lovens § § 10, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-4, gælder også i forbindelse med afgiftsgodtgørelser. Det betyder, at organisationer m.v. straffes med bøde, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Såfremt der med fortsæt afgi-

ves urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Der kan pålægges organisationerne m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 4

Til nr. 1

I momsloven indeholder fodnote 1 til titlen en henvisning til de EU-retsakter, som er gennemført i dansk ret gennem momsloven.

Det foreslås, at noten udvides med henvisning til Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig. Den foreslåede henvisning er nødvendig, idet Danmark tidligere har gennemført nogle af mulighederne i direktivet for at anvende omvendt betalingspligt på visse varer, jf. momslovens § 46.

Det foreslås, at noten derudover udvides med henvisning til Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Den foreslåede henvisning er nødvendig, idet det er dette direktiv, som foreslås gennemført ved lovforslaget.

Herudover foreslås noten udvidet med Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen. Direktivet kræver ikke ændring i momsloven, da den danske momssats er på 25 pct., og direktivet fastsætter, at den som minimum skal være 15 pct. Imidlertid skal det i noten anføres, at direktivet er gennemført i momsloven, hvilket det fra dansk side over for Kommissionen er oplyst vil ske ved førstkommande lejlighed.

Endelig foreslås noten udvidet med Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF. Direktivet kræver implementering i noten til momsloven.

Til nr. 2

I henhold til momslovens § 4, stk. 1, skal der betales moms af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Det er endvidere fastsat, at ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Dette er i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 14, stk. 1.

Momsdirektivets artikel 14, stk. 2, litra a, fastsætter desuden, at ”overdragelse af ejendomsretten til en vare mod betaling af en erstatningsydelse i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dennes vegne eller ifølge loven” også anses for levering af en vare.

Artikel 14, stk. 2, litra a, er ikke udtrykkeligt indarbejdet i momslovens § 4, men er gennemført i dansk praksis. F.eks. fremgår det af praksis i en afgørelse fra Skatterådet i 2011 (SKM2011.281.SR), at momslovens regler om levering mod vederlag skal fortolkes i overensstemmelse med direktivet. Det vil sige, at ekspropriation af en fast ejendom mod betaling af en erstatning anses for at være en ”levering” af ejendommen fra ejeren af ejendommen til anlægsmyndigheden, der er omfattet af momslovens anvendelsesområde som defineret i momslovens § 4, stk. 1.

Det foreslås, at ordlyden i momssystemdirektivets artikel 14, stk. 2, litra a, indsættes i momslovens § 4, som et nyt stk. 3, nr. 3, hvorefter overdragelse af ejendomsretten af en vare mod betaling af en

erstatningsydelse i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dettes vegne eller ifølge lov udgør en levering mod vederlag.

Formålet med det foreslåede er dermed at præcisere, at ekspropriation udgør levering mod vederlag. Det foreslås ikke ved forslaget at ændre gældende praksis.

Til nr. 3

Til levering mod vederlag i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse kan efter momslovens § 8, stk. 1, 3. pkt., ikke henregnes overdragelse af aktiver som led i en hel eller delvis virksomhedsoverdragelse, når den nye indehaver er eller bliver momsregistreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a. Når virksomhedens aktiver overdrages som led i en sådan virksomhedsoverdragelse, undtages overdragelsen fra moms. Som virksomhedens aktiver forstås varelagre, maskiner og andre driftsmidler og immaterielle goder såsom patentrettigheder. Det er en forudsætning, for at en transaktion kan anses som en overdragelse af selve virksomheden, at den nye indehaver viderefører driften af virksomheden. Det er ligeledes en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at den nye indehaver er eller bliver momsregistreret.

Ved en overdragelse af et eller flere investeringsgoder, jf. momslovens §§ 43 og 44, som led i en hel eller delvis virksomhedsoverdragelse, kan køberen overtage den reguleringsforpligtigelse, der evt. påhviler et investeringsgode.

Efter momsdirektivet er det ikke en betingelse, at den nye indehaver er eller bliver momsregistreret, for at en overdragelse af aktiver anses for at ske som led i en virksomhedsoverdragelse. I henhold til praksis (SKM2017.18.SR) kan reglerne om virksomhedsoverdragelse også finde anvendelse i et tilfælde, hvor en fuldt ud momsfrigaget virksomhed bliver overdraget fra et forsikringsselskab til et andet.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i momslovens § 4, hvorefter overdragelse af en samlet formuemasse som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne ikke kan anses for at udgøre levering mod vederlag. Når virksomheden er registreret efter momslovens §§ 47, 49, 51 eller 51 a for den aktivitet, der udøves i forbindelse med den overdragne formuemasse, er det dog en betingelse, at køberen ligeledes bliver registreret for den pågældende aktivitet. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give told- og skatteforvaltningen meddelelse om køberens navn og adresse og om salgsprisen for det overdragne. Bestemmelsen medfører, at overdragelse af en samlet formuemasse ikke kan henregnes til levering mod vederlag, og at det ikke længere altid er et krav, at den nye køber er eller bliver momsregistreret efter momslovens §§ 47, 49, 51 eller 51 a. Ændringen begrundes med, at i de situationer, hvor en virksomhed alene leverer momsfratagne ydelser, vil virksomheden ikke kunne opfylde betingelsen, idet denne ikke skal momsregistreres efter § 47, og derfor vil virksomhedsoverdragelsen blive anset som levering mod vederlag. Samtidig foreslås det, at terminologien den "nye indehaver" ændres til "køberen". Dette ændrer ikke bestemmelsens materielle indhold. Den gældende regel om overdragelse af en samlet formuemasse findes i momslovs § 8, stk. 1, 3. pkt., der foreslås ophævet. Se bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 7.

Det bør undgås, at momsregistrerede virksomheder køber varer og immaterielle goder med fuldt eller delvist momsfradrag for derefter at overdrage dem uden moms som led i en virksomhedsoverdragelse til en køber, der ikke er eller bliver momsregistreret for den overdragne aktivitet. Kravet om, at den nye køber er eller bliver registreret efter momslovens §§ 47, 49, 51 eller 51 a, fastholdes derfor i de tilfælde, hvor virksomhedens hidtidige indehaver har været registreret efter momslovens §§ 47, 49, 51 eller 51 a for den pågældende aktivitet.

Til nr. 4

Med levering mod vederlag sidestilles efter den gældende affattelse af momslovens § 5, stk. 1, udtagning, herunder anvendelse, af varer fra virksomheden til privat brug eller formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser, hvis der er opnået fuld eller delvis

fradragsret ved indkøbet eller fremstilling m.v. af de pågældende varer. Dette gælder dog ikke udtagning af reklameartikler og lign. til en værdi af mindre end 100 kr. ekskl. afgift.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, så bestemmelsen herefter alene vedrører levering af varer, men ikke anvendelse af varer til privat brug i overensstemmelse med momsdirektivet. Dog vil udtagning i forbindelse med en vares overgang fra momspligtig til udelukkende momsfrataget virksomhed skulle anses som udtagning af en vare, også selv om varen anvendes. Reglen om, at der skal betales moms ved udtagning, når varer anvendes til privat brug, flyttes til samme bestemmelses stk. 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 6.

Til nr. 5

Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af aktiver efter den gældende affattelse af momslovens § 8, stk. 2. Dette omfatter også udtagning af immaterielle goder. Der sondres således efter den gældende momslov mellem varer og aktiver (herunder immaterielle goder). Denne sondring genfindes ikke i momsdirektivet og foreslås ophævet i lovforslagets § 4, nr. 7.

Det foreslås, for at sikre en uændret retstilstand for immaterielle goder, at der affattes et nyt *stk. 3* i momslovens § 5. Det nye stykke sidestiller udtagning af immaterielle goder med levering mod vederlag, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. heraf, når udtagningen sker til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser. Immaterielle goder er f.eks. patentrettigheder. Der sker ingen materiel ændring af begrebet ”immaterielle goder” ved lovforslaget.

Til nr. 6

Med levering mod vederlag sidestilles efter momslovens § 5, stk. 3, udtagning af ydelser til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 4* i momslovens § 5, hvorefter anvendelse af varer til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale eller i øvrigt virksomheden uvedkommende formål sidestilles med levering af ydelser mod vederlag. Anvendelsen af en vare vil således blive sidestillet med ydelser. Anvendelse af en vare sker i de tilfælde, hvor der sker udtagning i form af anvendelse af en virksomheds aktiv til privat brug for ejeren af virksomheden eller dennes medarbejdere eller i øvrigt virksomheden uvedkommende formål. F.eks. i de tilfælde, hvor en ejer af en virksomhed eller en medarbejder i en momspligtig virksomhed midlertidigt eller delvist anvender varen til privat brug. Uvedkommende formål omfatter bl.a. aktiviteter, som falder uden for momslovens anvendelsesområde, ikke-økonomisk virksomhed, og leverancer efter de særlige regler om leverancer inden for samme ministerområde, region eller kommune efter momslovens § 9. Dette medfører, at momsgrundlaget for anvendelse af en vare til privat brug eller til virksomheden uvedkommende formål vil være det samme som for ydelser.

Der er tale om tilpasning til momsdirektivet, hvorefter anvendelse af en vare, der indgår i virksomhedens aktiver, til virksomheden uvedkommende formål, betragtes som udtagning af en ydelse. EU-landene kan udtagningsbeskatte (pålægge udtagningsmoms) i sådanne tilfælde, hvis varen har givet ret til fuldt eller delvist momsfradrag. Direktivet sonderer således mellem udtagning af varer, der kan sidestilles med levering af varer mod vederlag, og udtagning af varer i betydningen anvendelsen af en vare, der kan sidestilles med levering af ydelser mod vederlag.

Med levering mod vederlag sidestilles efter den gældende affattelse af momslovens § 5, stk. 3, udtagning af ydelser til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Leveringer, som er fritaget for moms efter momslovens § 13, er ikke virksomheden uvedkommende

formål, hvorfor det ikke har momsmæssige konsekvenser at udtage ydelser til formål fritaget efter momslovens § 13.

Hvis det allerede på indkøbstidspunktet ligger klart, at indkøbet skal anvendes blandet, dvs. både til momsbelagt salg og til formål fritaget efter momslovens § 13, skal indkøbet anses som en fællesomkostning. Virksomheder, der leverer både momsfrie og momspligtige leverancer, har kun delvis fradragsret for fællesomkostninger.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i momslovens § 5, hvorefter vederlagsfri levering af ydelser, som af den afgiftspligtige person foretages til privat brug eller til brug for dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål, sidestilles med levering mod vederlag. Dette kan f.eks. være donation af ydelser. Udtagning af ydelser anses allerede i dag som levering mod vederlag.

Ændringen sker med henblik på at bringe momslovens systematik tættere på det bagvedliggende momssystemdirektiv.

I de tilfælde, hvor der betales et vederlag, omfattes transaktionen af de almindelige regler, herunder momslovens § 29.

Til nr. 7

Levering mod vederlag omfatter efter den gældende affattelse af momslovens § 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., salg af virksomhedens aktiver, når der er fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af aktivet. Det samme gælder salg af aktiver ved virksomhedens afmeldelse fra registrering.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i momsdirektivet.

Ifølge bemærkningerne skal der ved aktiver forstås varelagre, maskiner og andre driftsmidler samt immaterielle goder såsom patentrettigheder, jf. Folketingstidende 1993-94, tillæg A, spalte 4385 og 4386. Det fremgår ligeledes af forarbejderne, at der dog ikke skal beregnes moms ved salg af aktiver, der alene har været anvendt i forbindelse med ikke-registreringspligtig virksomhed.

Momslovens § 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal fortolkes i overensstemmelse med momsdirektivet. Trods forarbejderne til bestemmelsen i § 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., er det derfor som udgangspunkt momspligtigt efter momslovens § 4, stk. 1, når f.eks. et forsikringsselskab overdrager en forsikringsportefølje til et andet forsikringsselskab. Det fremgår samtidig af praksis, at en konkret overdragelse kan være omfattet af reglerne om virksomhedsoverdragelse. I disse tilfælde skal der derfor ikke betales moms af overdragelsen.

Samtidig indeholder momslovens § 8, stk. 2, hvorefter udtagning af aktiver anses som levering mod vederlag, en sontring mellem aktiver og varer, der ikke genfindes i momsdirektivet. Der er i momslovens § 8, stk. 2, et særligt afgiftsgrundlag i forbindelse med udtagning af aktiver, der undergår værdiforringelse, som heller ikke er afspejlet i momsdirektivet.

Herudover fremgår det af momslovens § 8, stk. 2, at der ikke kan ske udtagningsbeskatning af investeringsgoder, der udtages i investeringsgodernes reguleringsperiode. Denne undtagelse til udgangspunktet om udtagningsbeskatning medfører en uhensigtsmæssig retstilling, hvor forbrugere, der udtager aktiver fra deres virksomhed, stilles bedre end andre forbrugere.

Det foreslås at ophæve momslovens § 8.

Det foreslås at ophæve momslovens § 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., idet overdragelse af aktiver mellem to momsfritage selskaber som udgangspunkt er momspligtigt efter momslovens § 4, stk. 1. Ved hel eller delvis virksomhedsoverdragelse er overdragelsen dog ikke momspligtigt, idet overdragelsen ikke sidestilles med levering mod vederlag. Samtidig foreslås momslovens § 8, stk. 2, ophævet, idet de almindelige regler om udtagning finder anvendelse på aktiver. Ophævelsen af den lineære nedskrivning med 20 pct. pr. år vil påvirke aktiver, der undergår værdiforringelse, hvor momsgrundlaget fremadrettet

ikke kan nedskrives lineært med 20 pct. pr. år. Se bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 13 og 14. Momslovens § 8, stk. 1, 3. pkt., foreslås ligeledes ophævet, men vil med lovforslaget blive ændret og indsat som nyt stk. 5 i momslovens § 4. Se bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 3.

Ændringen vil samtidig påvirke investeringsgoder, der er omfattet af momslovens §§ 43 og 44, der udtages i og efter reguleringsperioden til virksomheden uvedkommende formål. Momsgrundlaget vil særligt påvirke større aktiver som f.eks. varebiler på gule plader, idet disse aktiver ofte vil have en relativt høj værdi selv efter 5 år fra anskaffelsen. Lovforslaget vil alene påvirke fast ejendom, i det omfang leveringen anses som momsplichtig på tidspunktet for udtagningen. Ophævelsen medfører, at momsgrundlaget for udtagningen af investeringsgodet som udgangspunkt vil være købsprisen forstået som restværdien og for egenproducerede investeringsgoder som købsprisen for en tilsvarende vare. Se bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 13 og 14.

Til nr. 8

Det fremgår af momslovens § 10, stk. 1, at en afgiftspligtig persons overførsel til et andet EU-land af en vare til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land sidestilles med levering af varer mod vederlag, i overensstemmelse med EU's regler herom.

Det foreslås, at henvisningen i momslovens § 10, stk. 1, til EU's regler ændres til en henvisning til momslovens § 10, stk. 2 og 3, og § 10 a, som foreslås indsat ved dette lovforslag.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 9 og 10.

Til nr. 9

Momssystemdirektivet undtager en række forsendelser og transporter af varer fra reglerne om moms ved overførsel til et andet EU-land. Undtagelserne fremgår af momslovens § 10, stk. 1, ved en henvisning til EU's regler.

Formålet med undtagelserne er at undgå, at den brede definition på overførsel i direktivet fører til dobbeltmoms. Ved overførsel til et andet EU-land forstås som udgangspunkt enhver forsendelse eller transport af en løsøregenstand foretaget af den afgiftspligtige person eller for dennes regning til et andet EU-land til brug for den afgiftspligtige persons virksomhed. F.eks. kunne den brede definition i en tænkt situation uden undtagelser betyde, at en dansk virksomhed ved salg af en vare, der blev forsendt til en tysk forbruger, både skulle betale moms af salget og betale moms efter reglerne om overførsel. Undtagelsen skal i forbindelse med et sådant salg sikre, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Undtagelserne betyder desuden, at erhvervslivet ikke pålægges administrative byrder forbundet med f.eks. momsregistrering i andre EU-lande, og at byrderne mindskes ved indberetning af overførsler. Det undgås f.eks., at en dansk virksomhed skal momsregistreres i et andet EU-land og indberette en overførsel til Skatteforvaltningen, blot fordi virksomheden sender et driftsmiddel til reparation i et andet EU-land.

Det foreslås, at disse undtagelser nævnes direkte i momsloven som et nyt *stk. 2* i § 10, i stedet for alene ved en henvisning til EU's regler. Der er ikke med forslaget tilsigtet ændring i den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at en forsendelse eller transport af en vare som led i fjernsalg, jf. momslovens § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt., ikke anses for overførsel til et andet EU-land.

Ved fjernsalg forstås efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt., salg af varer, bortset fra varer omfattet af brugtmomsordningen i lovens kapitel 17, fra et EU-land til et andet EU-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er momsregistreret. Ved fjernsalg betales der moms i det land, som varen sendes til, hvis sælgers omsætning overstiger den såkaldte fjernsalgsgrænse i det pågældende land, eller hvis sælgeren vælger at betale moms i landet. Hvis der ikke skal betales moms i det land, som varen sendes til, skal der i stedet betales moms i det land, som varen sendes fra.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at levering af en vare, der skal installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, i et andet EU-land, jf. momslovens § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, ikke anses for overførsel til et andet EU-land.

Leveringsstedet (det momsmæssige beskatningssted) for varer, der installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, er efter momssystemdirektivet i det land, hvor varen installeres eller monteres. Efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 3, er der leveringssted her i landet, hvis varen installeres eller monteres her. Når varen installeres eller monteres i udlandet, sikrer undtagelsen, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at forsendelse eller transport af en vare til brug for levering af varen om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring inden for EU ikke anses for overførsel til et andet EU-land.

Det momsmæssige beskatningssted for levering af varer om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring inden for EU er efter momssystemdirektivet i det land, hvor der er afgangssted for personbefordringen. Beskatningsstedet er efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 4, her i landet, hvis der er afgangssted for personbefordringen her i landet. Undtagelsen sikrer, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at forsendelse eller transport af gas, elektricitet, varme eller kulde til et andet EU-land ikke anses for overførsel til et andet EU-land. For gas er det en betingelse, at leveringen sker gennem et naturgassystem beliggende på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system. For varme og kulde er det en betingelse, at levering sker gennem et varme- eller kuldenet. For alle de nævnte varer er det en betingelse, at beskatningsstedet fastlægges efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande. Efter disse bestemmelser fastlægges beskatningsstedet til hjemstedet for kundens økonomiske virksomhed, kundens forretningssted eller det sted, hvor varen rent faktisk anvendes. Undtagelsen sikrer, at der kun skal betales moms én gang, nemlig af salget.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at forsendelse eller transport af en vare til et andet EU-land ikke skal anses for en overførsel, hvis salget af varen er momsfritaget efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-3, 5, 7-10, 12, 14 eller 15.

Undtagelsen betyder, at f.eks. salg til momsregistrerede virksomheder i andre EU-lande, eksport til tredjelande via andre EU-lande og momsfrit salg af udstyr til skibe og fly ikke skal anses for en overførsel.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at forsendelse eller transport af en vare til brug for humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EU, ikke skal anses for en overførsel. Disse organisationer er berettiget til momsgodtgørelse efter momslovens § 45, stk. 12.

Undtagelsen har betydning for leverandører til danske organisationer, der inden udførslen fra EU, får leverandøren til at sende varerne til et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at en afgiftspligtig persons forsendelse eller transport af en vare fra den pågældendes virksomhed ikke anses for en overførsel, hvis varen forsendes eller transporteres med henblik på leveringen af en ydelse udført for den afgiftspligtige, og ydelsen består i værdiansættelse af eller arbejde på varen. Det er en betingelse, at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til den afgiftspligtige person i det EU-land, hvorfra varen oprindeligt blev afsendt eller transporteret.

Undtagelsen sikrer, at det undgås, at en dansk virksomhed skal momsregistreres i et andet EU-land og indberette en overførsel til Skatteforvaltningen, blot fordi virksomheden sender et driftsmiddel til reparation i et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 8*, at midlertidig anvendelse af en vare i et andet EU-land med henblik på levering af ydelser til andre ikke skal anses for en overførsel. Det er en betingelse, at den afgiftspligtige

person, som forsender eller transporterer varen, og som leverer ydelsen, er etableret i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres.

Undtagelsen sikrer, at det undgås, at en dansk virksomhed skal momsregistreres i et andet EU-land og indberette en overførsel til Skatteforvaltningen, blot fordi virksomheden sender et driftsmiddel til et andet EU-land til brug for leveringen af en ydelse til en kunde.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 9*, at midlertidig anvendelse af en vare i en periode på højst 24 måneder i et andet EU-land ikke anses for en overførsel. Det er en betingelse, at indførslen af samme vare fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af toldordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

Det foreslås i § 10, *stk. 3*, at når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at undtagelserne kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, vil varen blive anset for at være overført til et andet EU-land. Overførslen vil så blive anset for at finde sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.

Til nr. 10

De gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsmæssige behandling af konsignationslagre. Imidlertid har nogle EU-lande valgt at indføre egne regler om konsignationslagre, mens andre lande, herunder Danmark, ikke har indført sådanne særlige regler. Resultatet er, at der i dag er uens praksis i EU på området.

Efter den gældende momslov og praksis skal virksomheder, der forsender eller transporterer varer fra et andet EU-land til Danmark med henblik på oplagring, momsregistreres her. Forsendelsen eller transporten anses for en overførsel, som medfører pligt til at betale erhvervsmoms efter momslovens § 11, *stk. 3*. Når det påtænkte salg senere finder sted, skal der betales dansk moms af salget. Forsendes eller transporteres varer fra Danmark til et andet EU-land, skal der betales overførselsmoms efter § 10 (det er dog en 0-sats).

Det foreslås, at der som § 10 a i momsloven indsættes regler om konsignationslagre.

Det foreslås fastsat i *stk. 1*, at en afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed her i landet til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale ikke sidestilles med en levering af varer mod vederlag. Ligeledes sidestilles en afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra et andet EU-land her til landet i henhold til en konsignationsaftale ikke med en levering af varer mod vederlag.

Efter forslaget vil en sådan overførsel ikke skulle give anledning til momsbetaling.

Det foreslås i *stk. 2*, at der foreligger en konsignationsaftale, når visse betingelser er opfyldt.

Den første betingelse foreslås at være, jf. *stk. 2, nr. 1*, at en potentiel sælger (herefter sælger) og en potentiel køber (herefter køber) har indgået en aftale om, at køberen har ret til at overtage ejerskabet til nogle varer på et tidspunkt ude i fremtiden, og varerne i forbindelse med aftalen forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land.

Det foreslås endvidere i *stk. 2, nr. 2*, at sælgeren ikke er etableret i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Endvidere vil køber i henhold til *stk. 2, nr. 3*, skulle være momsregistreret i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres og sælgeren skal kende køberens identitet og momsregistreringsnummer på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes.

Af kontrolhensyn foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at sælger skal føre et register over varer omfattet af ordningen, og angive købers identitet og momsregistreringsnummer i den liste, der skal indsendes i henhold til forslaget til et nyt *stk. 2* i § 54, *stk. 2*, jf. lovforslagets § 4, nr. 26, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Ordningen er obligatorisk, hvis aftalerne mellem parterne opfylder betingelserne herfor. I praksis bliver ordningen dog frivillig, idet virksomhederne kan indrette deres forretningsgange og aftaler således, at de

ikke bliver omfattet af ordningens særlige definition på en konsignationsaftale. F.eks. kan sælger vente med at indgå konsignationsaftalen, indtil varen er blevet forsendt eller transporteret til det andet EU-land.

I *stk. 3* foreslås fastsat, at hvis betingelserne i *stk. 2* for at anvende ordningen er opfyldt, vil momspligten først indtræde på det tidspunkt, hvor køberen overtager retten til som ejer at råde over varen. Sælger angiver et momsfrit salg (med 0-sats) i det ene EU-land, og køber betaler erhvervsmoms i det andet EU-land. Det vil dog være en betingelse, at salget (overdragelsen af retten til som ejer at råde over varen) sker senest 12 måneder efter det tidspunkt, hvor varen rent faktisk ankom til det EU-land, hvortil den blev forsendt eller transporteret.

Det foreslås i *stk. 4*, at såfremt varerne ikke er leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, inden for 12 måneder, vil varen i stedet blive anset for overført til et andet EU-land efter de almindelige regler den sidste dag inden fristens udløb. Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at varen dog ikke vil blive anset for overført, hvis retten til at råde over varen som ejer ikke er overdraget, og varen er returneret til det EU-land, hvorfra den blev forsendt eller transporteret inden fristens udløb. Ved returneringen skal sælger registrere returneringen i det særlige register, jf. forslaget til *stk. 5, nr. 2*.

Det foreslås i *stk. 6*, at sælger inden for 12-måneders fristen skal kunne erstatte køberen med en anden køber og stadig anvende ordningen, hvis ændringen registreres i det særlige register, og de øvrige betingelser for at anvende ordningen er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 7*, at såfremt en betingelse for at anvende ordningen ikke længere er opfyldt inden udløbet af fristen, vil varen blive anset for overført på det tidspunkt, hvor betingelsen ikke længere er opfyldt. Hvis varen forsendes til et tredje EU-land, vil varen blive anset for overført til det EU-land, hvortil varen oprindeligt blev forsendt eller transporteret, umiddelbart før påbegyndelsen af den nye transport til det tredje EU-land. Hvis der sker ødelæggelse, tab eller tyveri af varen, vil varen blive anset for overført den dag, hvor varen blev fjernet eller ødelagt. Hvis det er umuligt at konstatere, hvilken dag fjernelsen eller ødelæggelsen skete, vil varen blive anset for overført den dag, hvor ødelæggelsen eller fjernelsen blev konstateret.

En overførsel af varer medfører efter momssystemdirektivet både momspligt i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres (dog med 0-sats), og i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres (momspligtig erhvervelse). Efter momsloven medfører en overførsel her fra landet momspligt efter § 10. En overførsel her til landet medfører momspligt efter § 11, *stk. 3*. De nye regler foreslås at få betydning for både anvendelsen af § 10 og § 11, *stk. 3*. De foreslåede bestemmelser om konsignationslagre vil i forbindelse med overførsel her til landet kræve, at sælgeren har overholdt de bestemmelser om konsignationslagre, som svarer til § 10 a, i det EU-land, hvorfra varen er forsendt eller transporteret.

Til nr. 11

De gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsmæssige behandling af kædehandel. Ved kædehandel forstås, at der sker flere salg, men kun én transport af varen. Med andre ord forsendes eller transporteres varen direkte fra den første sælger i kæden til den sidste køber i kæden.

EU-landene har i deres praksis udviklet forskellige nationale løsninger på spørgsmålet om, hvilket salg transporten af varen skal henføres til. Nogle EU-lande lægger særligt vægt på, hvilket led i kæden, som forsender eller transporterer varen eller lader tredjemand forsende eller transportere varen på sine vegne. Andre EU-lande, herunder Danmark, har særligt lagt vægt på, om køber har oplyst et udenlandsk momsregistreringsnummer til sælger i forbindelse med købet.

Denne uens praksis kan få praktisk betydning for erhvervslivet. Leveringsstedet (det momsmæssige beskatningssted) for det salg, som transporten kan henføres til, er i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres. Der skal dog betales moms til 0-sats. Køber skal betale erhvervsmoms i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Evt. foregående salg medfører pligt til at betale

moms på normal vis i det EU-land, hvorfra varen forsendes eller transporteres. Evt. efterfølgende salg medfører pligt til at betale moms på normal vis i det EU-land, hvortil varen forsendes eller transporteres. Forskellene i praksis i EU-landene kan medføre administrative byrder for erhvervslivet, ligesom forskellene kan betyde dobbeltmoms eller manglende opkrævning af moms.

Det foreslås, at der som § 14 a i momsloven indsættes nye regler, der præciserer leveringsstedet i forbindelse med kædehandel mellem virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at når samme varer leveres successivt, og disse varer forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, kan forsendelsen eller transporten kun henføres til leveringen til mellemhandleren.

I *stk. 2* foreslås det, at uanset reglen i *stk. 1* henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.

Efter forslaget vil mellemhandleren få mulighed for at beslutte, at forsendelsen eller transporten i stedet skal henføres til mellemhandlerens eget salg til sin kunde. Det vil dog kræve, at mellemhandleren er momsregistreret i det land, hvorfra varen forsendes eller transporteres, og at mellemhandleren har meddelt dette momsregistreringsnummer til sælger.

I *stk. 3* foreslås fastsat, at ved mellemhandleren skal forstås den sælger i kæden, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.

Der foreslås ikke nye regler for den situation, hvor det er den første sælger i kæden, der foretager forsendelsen eller transporten eller lader tredjemand foretage forsendelsen eller transporten for sin regning. Forsendelsen eller transporten kan nemlig kun henføres til det første salg. Tilsvarende foreslås der ikke nye regler for den situation, hvor det er den sidste køber i kæden, der foretager forsendelsen eller transporten eller lader tredjemand foretage forsendelsen eller transporten for sin regning. Forsendelsen eller transporten kan nemlig kun henføres til det sidste salg.

Til nr. 12

Efter momslovens § 28, *stk. 2*, er momsgrundlaget ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land indkøbs- eller fremstillingsprisen. Dette indebærer, at når en afgiftspligtig person overfører varer til et andet EU-land til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land, er momsgrundlaget indkøbs- eller fremstillingsprisen. Efter gældende regler anses indkøbsprisen som prisen for varen på tidspunktet for varens indkøb.

Det foreslås, at indsættes § 27 b som ny bestemmelse, hvorefter momsgrundlaget ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land er købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller i mangel af en købspris, kostprisen på det tidspunkt, hvor disse transaktioner finder sted. Momsgrundlaget vil herefter ved overførsel til et andet EU-land være købsprisen, forstået som restværdien af varen på tidspunktet for udtagelsen af varen. Hvis en sådan restværdi ikke findes, fordi varen ikke er købt, men fremstillet inden for rammerne af virksomheden, skal beskatningsgrundlaget beregnes på baggrund af købsprisen for en tilsvarende vare på tidspunktet for udtagningen. Kun hvis der ikke findes en købspris for varen eller for en tilsvarende vare, skal kostprisen anvendes. Se bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 13 og 14.

Ændringen sker med henblik på at bringe momslovens regler i overensstemmelse med momsdirektivets artikel 76. Forslaget vil ændre momsgrundlaget ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land.

Til nr. 13

Efter momslovens § 28 fastsættes momsgrundlaget for varer og ydelser i forbindelse med udtagning til privat brug eller andet for virksomheden uvedkommende formål som indkøbsprisen eller fremstillingsprisen. Udtagning sker f.eks. når en vare udtages fra en virksomhed til privat brug eller formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer, jf. momslovens § 5, stk. 1. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender i byggeri, skal der betales moms ved byggeri for egen regning, jf. momslovens §§ 6 og 7, samt for udtagning af varer og ydelser i forbindelse med byggeri, jf. den gældende momslovs § 5, stk. 4. Momsgrundlaget i forbindelse med byggeri for egen regning og udtagning af varer og ydelser udgøres af normalværdien. Findes der ikke en sammenlignelig salgspris på det frie marked (normalværdien), er momsgrundlaget indkøbs- eller fremstillingsprisen tillagt den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer og ydelser af den pågældende art. For aktiver, der undergår værdiforringelse, nedskrives afgiftsgrundlaget ved udtagning lineært over 5 år.

Det foreslås i *stk. 1*, at momsgrundlaget for varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter momslovens § 5, stk. 1 eller 2, er købsprisen, forstået som restværdien af goderne på tidspunktet for udtagelsen af godet. Hvis en sådan restværdi ikke findes, fordi varen ikke er købt, men fremstillet inden for rammerne af virksomheden, skal momsgrundlaget beregnes på baggrund af købsprisen for en tilsvarende vare på tidspunktet for udtagningen. Kun i mangel af købsprisen for varen eller for en tilsvarende vare skal kostprisen anvendes. Markedsprisen udgør købsprisen på tidspunktet for udtagningen mellem uafhængige parter. Der skal ved opgørelsen af kostprisen for den udtagne vare tages udgangspunkt i alle de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med udtagningen. Skatteforvaltningen vil i den juridiske vejledning nærmere beskrive momsgrundlaget.

Efter nyaffattelsen vil der nu tydeligt fremgå en rangorden af den metode, der skal anvendes ved fastlæggelse af momsgrundlagene ved udtagning i overensstemmelse med momsdirektivet. Hertil foreslås det tydeliggjort, at momsgrundlaget for en vare, der ikke er købt, er købsprisen for en tilsvarende vare og i mangel heraf kostprisen.

Konsekvenserne af lovændringen vil særligt berøre aktiver, der undergår værdiforringelse, samt investeringsgoder, der er omfattet af momslovens §§ 43 og 44, der udtages i og efter reguleringsperioden til formål, der er den registreringspligtige virksomhed uvedkommende. Aktiver, der er varer, og som undergår værdiforringelse, vil som følge af lovændringen skulle behandles på samme måde som andre varer, hvorfor momsgrundlaget skal fastsættes som anført i dette afsnit.

Efter lovforslaget vil udtagningen skulle ske til købsprisen for varen på udtagningstidspunktet og i mangel af en købspris for varen, f.eks. fordi varen er fremstillet, købsprisen for en tilsvarende vare på udtagningstidspunktet. Ved fastlæggelsen af købsprisen for en tilsvarende vare skal der bl.a. lægges vægt på væsentlige kendetegn for en sammenlignelig vare, herunder f.eks. kvaliteten, standen m.v. For så vidt angår egenproducerede aktiver, investeringsaktiver, driftsmidler eller fast ejendom til eget brug vil lovændringen medføre, at udtagningen som udgangspunkt skal ske til købsprisen for en tilsvarende vare på tidspunktet for udtagningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at momsgrundlaget for ydelser, herunder anvendelse af en vare i forbindelse med ydelsen, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning, er de udgifter, som virksomheden har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.

Momsgrundlaget for ydelser består derfor af alle de udgifter, som virksomheden har haft i forbindelse med ydelsen, herunder udgifter, der var nødvendige for, at den omhandlede private anvendelse kunne finde sted. Dette vil f.eks. ved privat anvendelse af en ejendom opført af virksomheden være anskaffelses- eller opførelsesomkostningerne for ejendommen.

Vurderingen skal foretages på tidspunktet for udtagningen.

Nyaffattelsen bringer momsloven i overensstemmelse med momsdirektivet for så vidt angår momsgrundlaget i forbindelse med udtagning.

Det foreslås i *stk. 3 og 4*, at momsgrundlaget skal være normalværdien for varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter momslovens §§ 6 og 7. Tilsvarende vil gælde fremadrettet, når der skal betales moms efter lovens § 4, nr. 5. På samme måde skal der betales moms efter den nugældende momslovs § 5, stk. 4, der bliver *stk. 6*, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Samtidig foreslås det, at ved normalværdien forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår, skulle have betalt på dette tidspunkt for de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Det foreslås ikke at ændre på gældende ret. Hvis der ikke kan fastsættes en sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er momsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer, og i mangel af en købspris kostprisen, og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen. Ændringen af momsgrundlaget i de tilfælde, hvor der ikke er en sammenlignelig vare, sker med henblik på at bringe momslovens ordlyd tættere på momssystemdirektivet. Det fremgår af momsdirektivets artikel 72, at i mangel af sammenlignelige varer forstås der ved normalværdien for varer et beløb, der ikke ligger under indkøbsprisen for varerne eller tilsvarende varer, og hvis der ikke foreligger en indkøbspris, ikke under kostprisen og altid til de priser, der konstateres på tidspunktet for transaktionen. For ydelser fremgår det af momsdirektivets artikel 72, at i mangel af sammenlignelige ydelser forstås der ved normalværdien, et beløb, der ikke ligger under den momspligtiges udgifter til levering af ydelsen.

Herudover foreslås det i *stk. 5*, at for varer, hvoraf der skal betales moms ved udtagning af en vare efter § 5, stk. 1, der er indkøbt for mindre end 1.000 kr., kan den momspligtige person vælge at anvende den pris, som virksomheden har indkøbt varen for, som momsgrundlag.

Forslaget er en forenkling af de foreslåede regler om udtagning, hvorefter momsgrundlaget ved udtagning af varer som udgangspunkt er købsprisen (restværdien).

Forenklingen forudsætter tilladelse fra EU's Ministerråd i henhold til momsdirektivets artikel 395, jf. lovforslagets afsnit 7. I henhold til proceduren herfor sendes en ansøgning til Kommissionen, der – hvis Kommissionen ikke har bemærkninger – udarbejder et forslag til EU's Ministerråds vedtagelse. Denne bestemmelse vil alene blive sat i kraft i det omfang, der opnås godkendelse fra EU's ministerråd.

Til nr. 14

Efter momslovens § 28 fastsættes momsgrundlaget for varer og ydelser i forbindelse med udtagning til privat brug eller andet for virksomheden uvedkommende formål som indkøbsprisen eller fremstillingsprisen. Udtagning sker f.eks. når en vare udtages fra en virksomhed til privat brug eller formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer, jf. momslovens § 5, stk. 1. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender i byggeri, skal der betales moms ved byggeri for egen regning, jf. momslovens §§ 6 og 7, samt for udtagning af varer og ydelser i forbindelse med byggeri, jf. den gældende momslovs § 5, stk. 4. Momsgrundlaget i forbindelse med byggeri for egen regning og udtagning af varer og ydelser udgøres af normalværdien. Findes der ikke en sammenlignelig salgspris på det frie marked (normalværdien), er momsgrundlaget indkøbs- eller fremstillingsprisen tillagt den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer og ydelser af den pågældende art. For aktiver, der undergår værdiforringelse, nedskrives momsgrundlaget ved udtagning lineært over 5 år.

Det foreslås i *stk. 1*, at momsgrundlaget for varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter momslovens § 5, stk. 1 eller 2, er købsprisen, forstået som restværdien af goderne på tidspunktet for udtagelsen af godet. Hvis en sådan restværdi ikke findes, fordi varen ikke er købt, men fremstillet inden for rammerne af virksomheden, skal momsgrundlaget beregnes på baggrund af købsprisen for en tilsva-

rende vare på tidspunktet for udtagningen. Kun i mangel af købsprisen for varen eller for en tilsvarende vare skal kostprisen anvendes. Markedsprisen udgør købsprisen på tidspunktet for udtagningen mellem uafhængige parter. Der skal ved opgørelsen af kostprisen for den udtagne vare tages udgangspunkt i alle de udgifter som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med udtagningen. Skatteforvaltningen vil i den juridiske vejledning nærmere beskrive momsgrundlaget.

Efter nyaffattelsen vil der nu tydeligt fremgå en rangorden af den metode, der skal anvendes ved fastlæggelse af momsgrundlagene ved udtagning i overensstemmelse med momsdirektivet. Hertil foreslås tydeliggjort, at momsgrundlaget for en vare, der ikke er købt, er købsprisen for en tilsvarende vare og i mangel heraf kostprisen.

Konsekvenserne af lovændringen vil særligt berøre aktiver, der undergår værdiforringelse, samt investeringsgoder, der er omfattet af momslovens §§ 43 og 44, der udtages i og efter reguleringsperioden til formål, der er den registreringspligtige virksomhed uvedkommende. Aktiver, der er varer, og som undergår værdiforringelse, vil som følge af lovændringen skulle behandles på samme måde som andre varer, hvorfor momsgrundlaget skal fastsættes som anført i dette afsnit.

Efter lovforslaget vil udtagningen skulle ske til købsprisen for varen på udtagningstidspunktet og i mangel af en købspris for varen, f.eks. fordi varen er fremstillet, købsprisen for en tilsvarende vare på udtagningstidspunktet. Ved fastlæggelsen af købsprisen for en tilsvarende vare skal der bl.a. lægges vægt på væsentlige kendetegn for en sammenlignelig vare, herunder f.eks. kvaliteten, standen m.v. For så vidt angår egenproducerede aktiver, investeringsaktiver, driftsmidler eller fast ejendom til eget brug vil lovændringen medføre, at udtagningen som udgangspunkt skal ske til købsprisen for en tilsvarende vare på tidspunktet for udtagningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at momsgrundlaget for ydelser, herunder anvendelse af en vare, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning, er de udgifter, som virksomheden har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.

Momsgrundlaget for ydelser består derfor af alle de udgifter, som virksomheden har haft i forbindelse med ydelsen, herunder udgifter, der var nødvendige for, at den omhandlede private anvendelse kunne finde sted. Dette vil f.eks. ved privat anvendelse af en ejendom opført af virksomheden være anskaffelses- eller opførelsesomkostningerne for ejendommen.

Vurderingen skal foretages på tidspunktet for udtagningen.

Nyaffattelsen bringer momsloven i overensstemmelse med momsdirektivet for så vidt angår momsgrundlaget i forbindelse med udtagning.

Det foreslås i *stk. 3 og 4*, at momsgrundlaget skal være normalværdien for varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter momslovens §§ 6 og 7. Tilsvarende vil gælde fremadrettet, når der skal betales moms efter lovens § 4, nr. 5. På samme måde skal der betales moms efter den nugældende momslovs § 5, stk. 4, der bliver stk. 6, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Samtidig foreslås det, at ved normalværdien forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår, skulle have betalt på dette tidspunkt for de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Det foreslås ikke at ændre på gældende ret. Hvis der ikke kan fastsættes en sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er momsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer, og i mangel af en købspris kostprisen, og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen. Ændringen af momsgrundlaget i de tilfælde, hvor der ikke er en sammenlignelig vare, sker med henblik på at bringe momslovens ordlyd tættere på momssystemdirektivet. Det fremgår af momsdirektivets artikel 72, at i mangel af sammenlignelige varer forstås der ved normalværdien for varer et beløb, der ikke ligger under indkøbsprisen for varerne eller

tilsvarende varer, og hvis der ikke foreligger en indkøbspris, ikke under kostprisen og altid til de priser, der konstateres på tidspunktet for transaktionen. For ydelser fremgår det af momsdirektivets artikel 72, at i mangel af sammenlignelige ydelser forstås der ved normalværdien, et beløb, der ikke ligger under den momspligtiges udgifter til levering af ydelsen.

Den foreslåede bestemmelse om nyaffattelse af momslovens § 28 vedrørende momsgrundlag ved bl.a. udtagning svarer indholdsmæssigt til den foreslåede bestemmelse i nr. 13 om det samme, men dog med den forskel, at bestemmelsen i nr. 13 rummer et element i stk. 5, der giver hjemmel til, at virksomhederne kan anvende en forenklet ordning ved udtagning, hvis varen er indkøbt for mindre end 1.000 kr. Dette element forudsætter EU's Ministerråds godkendelse. Såfremt en sådan godkendelse ikke opnås, vil denne tilsvarende bestemmelse i nr. 14, dog uden den forenkledte ordning, blive sat i kraft.

Til nr. 15

Efter momslovens § 29, jf. § 28, stk. 3, fastsættes momsgrundlaget som normalværdien ved en levering af en vare eller ydelse i et interessefællesskab, hvor modværdien er lavere end indkøbs- eller fremstillingsprisen, og modtageren af leveringen eller ydelsen ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1, jf. § 28, stk. 3. I de tilfælde, hvor der ikke er en sammenlignelig levering af varer og ydelser, jf. den nugældende § 28, stk. 3, 2. pkt., fastsættes momsgrundlaget dog uden tillæg af sædvanlig avance.

Det foreslås, at bestemmelsen i momslovens § 29 konsekvensændres som følge af, at den gældende momslovs § 28, stk. 3, 2. pkt., foreslås nyaffattet, jf. lovforslagets § 4, nr. 13 og 14. Dette medfører, at momsgrundlaget i de nævnte tilfælde, og hvor der ikke er en sammenlignelig vare, er købsprisen for varen eller for en tilsvarende vare, og i mangel af en købspris kostprisen, og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 13 og 14.

Til nr. 16

Efter momslovens § 29, stk. 4, kan skatteministeren fastsætte, at varer og ydelser, der pålægges moms efter de nugældende regler i momslovens § 28, stk. 1, kan pålægges moms med et standardbeløb for grupper af virksomheder.

Det foreslås, at henvisningen i momslovens § 29, stk. 4, ændres, så henvisningen til momslovens § 28, stk. 1, ændres til en henvisning til § 28, stk. 1 og 2.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 13 og 14.

Til nr. 17

Efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1, er det en betingelse for at anvende 0-sats (momsfritagelse med fradragsret) i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU, at den køvende virksomhed er momsregistreret i et andet EU-land. I henhold til § 54, stk. 1, har sælger pligt til at indberette salget til Skatteforvaltningen, herunder indberette købers momsregistreringsnummer til Skatteforvaltningen.

Det foreslås i overensstemmelse med de nye EU-regler i Rådets direktiv 2018/1910/EU, at der i momslovens § 34, stk. 1, nr. 1, indsættes som 2. pkt., at det er en betingelse for fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren. Det bemærkes, at det fortsat vil være en betingelse for fritagelse, at salget ikke er omfattet af den særlige ordning for brugte varer m.v. i momslovens kapitel 17.

Til nr. 18

Det foreslås, at det som et nyt *stk. 2* i § 34 i momsloven bliver en betingelse for at anvende 0-sats (momsfritagelse med fradragsret) i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU, at sælger har opfyldt pligten til at indberette salget til Skatteforvaltningen. Det foreslåede skal sikre,

at skattemyndighederne får indberetning om alle salg mellem virksomheder, hvor varen forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land.

Sælgers indberetning af momsfritaget salg i forbindelse med samhandel med varer mellem virksomheder i EU har til formål at imødegå muligheden for momssvig. Det foreslåede vil ikke ændre på selve indberetningsforpligtelsen, men har til formål at give sælger et større incitament til at indberette og indberette korrekt.

Det vil dog blive muligt for sælger at få momsfrigtagelse i visse tilfælde, hvor købers momsregistreringsnummer ikke er indberettet eller ikke er indberettet korrekt. Det kræver dog, at sælger har handlet i god tro, og sælger skal kunne begrunde sin manglende eller fejlbehæftede indberetning. Skatteforvaltningen vil i den forbindelse kunne forlange, at sælger foretager den manglende indberetning eller berigtiger en fejlbehæftet indberetning.

Til nr. 19

Efter momslovens § 34, stk. 8, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for godkendelse af virksomheder efter stk. 7, som er virksomheder, der ønsker af foretage attestation om udførsel af varer omfattet af § 34, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås, at henvisningen i momslovens § 34, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres, så henvisningen til momslovens § 34, stk. 7, ændres til en henvisning til § 34, stk. 8.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 17.

Til nr. 20

En momspligtig virksomhed har fuld fradragsret for virksomhedens indkøb eller den moms virksomheden i øvrigt skal betale for varer og ydelser, der udelukkende anvendes i forbindelse med virksomhedens momspligtige leverancer. Der er delvis fradragsret for indkøb m.v., der både anvendes til fradragsberettigede aktiviteter og til ikke fradragsberettigede aktiviteter. Den fradragsberettigede moms er afgrænset i momslovens § 37, stk. 2, og omfatter bl.a. moms, der er betalt efter momslovens §§ 6 og 7 vedrørende momspålæggelse ved byggeri og eget arbejde.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning i momslovens § 37, stk. 4, nr. 4, til § 5, stk. 1, 3 og 6, som følge af de foreslåede ændringerne i lovforslagets § 4, nr. 4-6. Det vil herefter tydeligt fremgå, at i de tilfælde, hvor en vare eller ydelse udtages, kan der opnås fradragsret for selve den moms, virksomheden skal betale ved udtagningen. Dette medfører, at virksomheder, der udtager varer og ydelser i forbindelse med byggeri med momspligt efter den gældende momslovs § 5, stk. 4, har delvis fradragsret for udtagningsmomsen i forbindelse med varer og ydelser, der udtages til brug for en del af virksomheden, der har blandede aktiviteter og dermed generelt delvis fradragsret. I forbindelse med udtagning efter § 5, stk. 1 og 3, skal der kun betales udtagningsmoms, hvis der sker udtagning til brug for aktiviteter uden fradragsret. En evt. senere ændret anvendelse af et investeringsgode kan dog efter § 43, stk. 3, nr. 2, medføre, at der opstår ret til regulering. Tilsvarende kan et efterfølgende salg medføre ret til et supplerende fradrag efter § 43, stk. 3, nr. 3. Udtagningsmomsen kan derfor blive fradragsberettiget på et senere tidspunkt, selv om der ikke er fradragsret på udtagningstidspunktet.

Til nr. 21

Efter momslovens § 37, stk. 1, har virksomheder fuld fradragsret for indkøb, der er anvendt til virksomhedens momspligtige leverancer. Efter momslovens § 37, stk. 3, kan virksomheder i det omfang, det ikke allerede er sket også fradrage moms for indkøb, der er anvendt til leverancer, der udtages. Fradragsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af momsgrundlaget ved udtagning.

Det foreslås at indsætte en henvisning i momslovens § 37, stk. 3, til momslovens § 43, stk. 3, nr. 3, idet virksomheder ved udtagning af investeringsgoder skal regulere det fradrag, som virksomheden

opnåede i forbindelse med indkøbet af et investeringsgode, såfremt virksomheden ikke samtidig med anskaffelsen opnåede fuld fradragsret. Reguleringen medfører, at virksomheden opnår fuld fradragsret for den resterende reguleringsperiode, men skal pålægge moms ved udtagning af investeringsgodet.

Til nr. 22

Efter momslovens § 43, stk. 3, nr. 3, skal der ske regulering af det fradrag, en virksomhed opnåede i forbindelse med indkøbet af et investeringsgode, hvis der ikke ved anskaffelsen m.v. er opnået fuld fradragsret, og investeringsgodet sælges af virksomheden. Reguleringen medfører, at virksomheden opnår fuld fradragsret for den resterende del af reguleringsperioden.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at der også skal foretages regulering ved udtagning af et investeringsgode til privat brug eller i øvrigt formål, der ikke vedrører den registreringspligtige virksomhed. Formålet er således, at udtagning af varer eller et immaterielt gode til privat brug eller til formål, der i øvrigt er virksomheden uvedkommende, også omfattes af bestemmelsen.

Til nr. 23

Efter momslovens § 43, stk. 3, nr. 3, skal der ske regulering af det fradrag, en virksomhed opnåede i forbindelse med indkøbet af et investeringsgode, hvis der ikke ved anskaffelsen m.v. er opnået fuld fradragsret, og investeringsgodet sælges af virksomheden. Reguleringen medfører, at virksomheden opnår fuld fradragsret for den resterende del af reguleringsperioden. Reguleringsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af salgssummen ekskl. moms.

Det foreslås i § 43, stk. 3, nr. 3, 3. pkt., der bliver 4. pkt., at ændre ”salgssummen ekskl. afgiften efter denne lov” til ”afgiftsgrundlaget”. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 22, hvorefter der også sker regulering ved udtagning af et investeringsgode til privat brug eller i øvrigt formål, der ikke vedrører den registreringspligtige virksomhed.

Til nr. 24

Efter momslovens § 43, stk. 3, nr. 5, sidestilles et investeringsgodes overdragelse som led i overdragelse af virksomheden eller af en del af denne med overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse, hvorefter der skal ske regulering. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.

Det foreslås, at henvisningen i momslovens § 43, stk. 3, nr. 5, til hel eller delvis overdragelse af en virksomhed i momslovens § 8, stk. 1, 3. pkt., ændres til § 4, stk. 5. Formålet er, at tilpasse henvisningen til lovforslagets § 4, nr. 3, hvor momslovens § 8, stk. 1, 3. pkt., i ændret form indsættes som stk. 5, i § 4.

Til nr. 25

Efter momslovens § 44, stk. 2, 3. pkt., skal der ved afmeldelse fra registrering, salg eller overdragelse af investeringsgoder i reguleringsperioden ske en samlet regulering for den resterende reguleringsperiode.

Det foreslås, at det samme skal være gældende i de tilfælde, hvor investeringsgoder udtages i reguleringsperioden. I de tilfælde, hvor investeringsgodet udtages efter reguleringsperiodens ophør, vil der ikke ske en regulering af tidligere opnåede fradrag.

Formålet er at sikre, at der ved udtagning også kan ske en samlet regulering for den resterende reguleringsperiode.

Til nr. 26

Der findes ikke i gældende ret særlige regler for den momsmæssige behandling i relation til konsignationslagre, og derfor heller ikke krav til indsendelse af lister i forbindelse hermed.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i momslovens § 54, hvorefter registrerede virksomheder, der til

andre EU-lande forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i momslovens § 10 a, vil skulle indsende lister over sådanne forsendelser og transporter til Skatteforvaltningen. Det foreslås desuden, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Momslovens § 10 a foreslås indsat ved lovforslagets § 4, nr. 10. Det vil i momslovens § 10 a, stk. 2, nr. 4, blive en betingelse for at anvende de nye regler om konsignationslagre, at indberetningspligten i § 54, stk. 2, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 2, er opfyldt.

Det er hensigten, at skatteministeren i overensstemmelse med ny artikel 262, stk. 2, i momssystemdirektivet, som indsat ved direktiv 2018/1910/EU, vil bestemme, at de registrerede virksomheder skal indsende oplysninger om momsregistreringsnummeret på de potentielle købere, når der forsendes eller transporteres varer i medfør af en konsignationsaftale efter reglerne i § 10 a. Enhver ændring i de afgivne oplysninger skal ligeledes indberettes.

Momssystemdirektivets artikel 262, stk. 1, om indberetning af samhandel med varer mellem virksomheder i EU og indberetning af salg af såkaldte hovedregelydelser er implementeret i momsbekendtgørelsens § 97. Den nye indberetningsforpligtelse vil også blive medtaget i momsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 808 af 16. juni 2015 om merværdiafgift, således, at bekendtgørelsen fortsat vil indeholde indberetningsforpligtelserne ved samhandel i EU.

Til nr. 27

Der findes ikke i gældende ret særlige regler for den momsmæssige behandling i relation til konsignationslagre, og derfor heller ikke krav til registreringer i forbindelse hermed.

Det foreslås at indsætte en ny § 55 a, hvorefter enhver afgiftspligtig person, der forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i momslovens § 10 a, skal føre et register, som gør det muligt for Skatteforvaltningen at kontrollere den korrekte anvendelse af § 10 a. Det foreslås samtidig, at enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register over disse varer.

Momslovens § 10 a foreslås indsat ved lovforslagets § 4, nr. 10. Det vil i momslovens § 10 a, stk. 2, nr. 4, blive en betingelse for at anvende de nye regler om konsignationslagre, at pligten til at registrere overførslen i registret, der skal føres efter § 55 a, er opfyldt.

De nærmere regnskabsregler i forbindelse med registret er fastsat i Rådets gennemførelsesforordning nr. 2018/1912/EU om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011, hvad angår visse fritagelser for transaktioner inden for Fællesskabet. Disse regler er direkte anvendelige i Danmark og er derfor ikke foreslået implementeret ved dette lovforslag.

Til nr. 28

Momsgrundlaget ved levering af varer og ydelser udgøres som udgangspunkt af vederlaget (prisen) for varen eller ydelsen. Rejsebureauer er imidlertid underlagt en særordning, hvorefter momsen skal beregnes på grundlag af rejsebureauets fortjenstmargen, jf. momslovens kapitel 16 a.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i særordningen for rejsebureauer i momslovens kapitel 16 a, hvorefter omkostninger til persontransport, der kommer den rejsende direkte til gode, ved opgørelsen af rejsebureauets fortjenstmargen skal indregnes med det vederlag, som det sidste selskab i transaktionsrækkefølgen, der ikke er nært forbundet med rejsebureauet, modtog i vederlag.

Lovændringen vil hindre rejsebureauer i at mindske deres momsbetaling igennem selskabskonstruktioner. Rejsebureauer skal fremadrettet indregne omkostninger til persontransport, f.eks. flybilletter, der kommer den rejsende direkte til gode, i rejsebureauets fortjenstmargen med det vederlag, som den sidste virksomhed i transaktionsrækkefølgen, der ikke er nært forbundet med rejsebureauet, modtog i vederlag. Ved transaktionsrækkefølge forstås handelskæde. Med andre ord vil omkostningerne skulle

indregnes til den pris, som koncernen faktisk indkøbte persontransportydelsen til fra en uvildig tredjemand. Efter forslaget vil Skatteforvaltningen ikke skulle føre sådanne ressourcekrævende misbrugssager mod rejsebureauer, der anvender den omtalte selskabskonstruktion, hvor rejsebureauet nedbringer sin fortjeneste og dermed momsbetaling ved at handle med et interesseforbundet billetformidlingselskab, jf. lovforslagets afsnit 2.8.1.

Der foreligger i henhold til momslovens § 29, stk. 3, nr. 1-3, et interessefællesskab mellem en leverandør og en modtager, når disse er nært forbundet gennem: 1) familie eller andre nære personlige bindinger, 2) retlige, ledelsesmæssige eller medlemsmæssige bindinger eller 3) en økonomisk interesse i den anden parts virksomhed eller ejendom.

Til nr. 29

I henhold til momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder momslovens § 8, stk. 1, 4. pkt., ved i forbindelse med overdragelse af aktiver som led i en hel eller delvis overdragelse af virksomheden ikke at give Skatteforvaltningen besked herom inden 8 dage efter overdragelsen med bøde.

Det foreslås, at bestemmelsen konsekvensændres som følge af, at den gældende momslovs § 8, stk. 1, 3. pkt., i omarbejdet form med lovforslaget flyttes til momslovens § 4, stk. 5, jf. lovforslagets § 4, nr. 3.

Til § 5

Til nr. 1

Ifølge spiritusafgiftslovens § 8, stk. 7, 2. pkt., er det en betingelse for at få godtgørelse for afgiftsberigtigede varer, der eksporteres til udlandet, at det dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land.

Det foreslås, at ”det dokumenteres” ændres til ”det kan dokumenteres”.

Virkningen af den foreslåede ændring er således, at den pågældende dokumentation ikke skal fremlægges hver gang, der anmodes om afgiftsgodtgørelse, men skal kunne fremlægges på anmodning.

Til nr. 2

Efter spiritusafgiftslovens § 31, stk. 5, udmåles ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 7, stk. 4, 2. pkt., en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 20, stk. 1, eller stk. 4-9, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov. Det betyder i forhold til § 31, stk. 5, 1. pkt., at hvis en, der er omfattet af reglerne om pligt til midlertidig registrering som varemottager, ikke opfylder registrerings-, anmeldelses- og indbetalingspligterne i spiritusafgiftslovens § 7, stk. 4, 2. pkt., udmåles der en skærpet bøde efter § 31, stk. 5, 1. pkt. I forhold til § 31, stk. 5, 2. pkt., betyder det, at overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne i § 20, stk. 1 eller stk. 4-9, medfører, at der udmåles en skærpet bøde, jf. § 31, stk. 5, 2. pkt., hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i spiritusafgiftsloven.

Med lovforslaget foreslås det at nyaffatte § 31, stk. 5, hvorved ”hvis” ændres til ”såfremt”.

Baggrunden for nyaffattelsen er, at der ved en fejl er blevet vedtaget en ændring af § 31, stk. 5, som aldrig er blevet håndhævet og heller ikke fremgår af lovebkendtgørelsen.

Ved § 2, nr. 4-7, i lov nr. 947 af 20. december 1999 blev indført regler om tvungen brug af et papirbase-ret EU-system for forhåndsunderretning for spiritusforsendelser i spiritusafgiftsloven. Der henvises til de specielle bemærkninger i lovforslagets § 8, nr. 1. Bestemmelserne i § 2, nr. 4 og 7, er aldrig blevet sat i kraft, da man afventede beslutninger fra EU vedrørende forhåndsunderretningssystemet.

Med lov nr. 1385 af 21. december 2009 blev Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008

om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af ovennævnte direktiv 1992/12/EØF gennemført. Med det nye direktiv blev den hidtidige papirbaserede kontrolprocedure for transport af afgiftspligtige varer erstattet med en obligatorisk elektronisk procedure for kontrol af varetransporten inden for EU.

Reglerne, som blev indført med § 2, nr. 4-7, i lov nr. 947 af 20. december 1999, var således ikke længere relevante.

Ved § 8, nr. 1-3, i lov nr. 1059 af 17. december 2002 ændrede man i § 2, nr. 4 og 7, i lov nr. 947 af 20. december 1999 samt indsatte et nr. 8 i § 2, jf. § 8, nr. 3, i lov nr. 1059 af 17. december 2002. I henhold til lovens § 10 trådte loven i kraft på dagen for bekendtgørelsen i Lovtidende.

Med den foreslåede ophævelse af § 2, nr. 4-7, i lovforslagets § 8, nr. 1, ophæves de senere ændringer som indført ved § 8, nr. 1 og 2, i lov nr. 1059 af 17. december 2002 som følge heraf. § 8, nr. 3, i lov nr. 1059 af 17. december 2002 er derimod gældende ret. Bestemmelsen er dog ikke blevet håndhævet og fremgår ikke af lovbekendtgørelsen, da det ikke var hensigten, at bestemmelsen skulle være trådt i kraft, før reglerne i § 2, nr. 4-7, i lov nr. 947 af 20. december 1999 skulle sættes i kraft.

Bestemmelsen er, ligesom § 2, nr. 4-7, i lov nr. 947 af 20. december 1999, derfor ikke længere relevant.

Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for at fjerne al tvivl om, hvilken formulering af bestemmelsen, der er den gældende. Nyaffattelsen ændrer således ikke ved gældende ret.

Til § 6

Til nr. 1

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 1, nr. 2, er tinglysning af pant, bortset fra retspant, omfattet af afgiftspligten. I § 1, nr. 2, henvises der til § 5, der vedrører tinglysning af pant, bortset fra retspant, og til § 10, der er en undtagelse til § 5. Er tinglysningen omfattet af § 10, skal der kun betales en fast afgift på 1.660 kr. i stedet for en toleddet afgift bestående af en fast og en variabel afgift.

Det foreslås, at der i tinglysningsafgiftslovens § 1, nr. 2, indsættes en henvisning til §§ 5 a og 5 b.

Tinglysningsafgiftslovens § 5 a, der blev indsat ved lov nr. 577 af 6. juni 2007 og ændret senest ved lov nr. 1728 af 27. december 2018, vedrører tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening, og tinglysningsafgiftslovens § 5 b, der blev indsat ved lov nr. 1728 af 27. december 2018, vedrører tinglysning af underpant i ejerpantebreve, der giver pant i fast ejendom eller i andel i andelsboligforeninger.

Det foreslåede er dermed en konsekvensændring som følge af lov nr. 1728 af 27. december 2018.

Til nr. 2

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 1, nr. 2, er tinglysning af pant, bortset fra retspant, omfattet af afgiftspligten. Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 6, nr. 1, vil medføre, at der i tinglysningsafgiftslovens § 1, nr. 2, indsættes en henvisning til tinglysningsafgiftslovens § 5 a. Tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, 1. pkt., fastsætter den faste og den variable afgift for tinglysning af pant i fast ejendom og i en andel i en andelsforening.

Det foreslås at indsætte formuleringen ”, bortset fra retspant,”, således at det præciseres, at afgiften på pant af fast ejendom eller i andele i andelsboligforeninger ikke gælder ved tinglysning af retspant.

Ved at indsætte den foreslåede formulering bringes tinglysningsafgiftslovens § 5 a i overensstemmelse med tinglysningsafgiftslovens § 1, nr. 2.

Til nr. 3

Efter tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, 2. pkt., kan det beløb, et eksisterende pant er tinglyst for, fratrækkes i beregningsgrundlaget for tinglysningsafgift ved tinglysning af nyt pant, hvis det tidligere pant derefter bliver aflyst. Denne mulighed for fritagelse af en del af afgiften kan efter § 5, stk. 1, 3. pkt. ikke anvendes, hvis det hidtidige pant er tinglyst ved skadesløsbrev.

Det foreslås at præcisere § 5 a, stk. 1, 3. pkt., således at det fremgår, at retspant, ligesom skadesløsbreve, ikke kan benyttes ved afgiftsfritagelse af nyt pant i forbindelse med en låneomlægning.

Retspant er ikke omfattet af tinglysningsafgiftsloven, jf. § 1, stk. 1, nr. 2, og der er derfor ikke betalt afgift af disse pant. Retspant skal derfor heller ikke kunne anvendes som grundlag for fritagelse for afgift af nyt pant, som tinglyses.

Til nr. 4

Tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 5, omhandler muligheden for afgiftsfritagelse som følge af benyttelse af § 5 a, stk. 1, 2. pkt., såfremt hovedstolen på det nye pantebrev eller de nye pantebreve, er mindre end den tinglyste hovedstol på det tidligere pant, kan differencen anvendes som grundlag for afgiftsfritagelse ved en senere tinglysning af et pantebrev med pant i samme ejendom eller samme andel i en andelsboligforening.

Det foreslås at præcisere henvisningen i § 5 a, stk. 5, 1. pkt., således at der henvises til stk. 1, 2. pkt.

På nuværende tidspunkt henvises der generelt til § 5 a, stk. 1, og det er derfor uklart, hvilken del af stk. 1, som afgiftsfritagelsen udspringer fra.

Formålet er således at præcisere henvisningen.

Til nr. 5

Der skal ved tinglysning af et pantebrev i en fast ejendom eller i en andel af en andelsboligforening som udgangspunkt betales en toleddet afgift bestående af en fast afgift på 1.640 kr. og en variabel afgift på 1,45 pct. af det pantsikrede beløb, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, 1. pkt.

For så vidt angår tinglysning af underpant i ejerpantebreve og videreoverdragelse af underpant i ejerpantebreve skal der som udgangspunkt ikke betales afgift, jf. tinglysningsafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 6. Dog blev der ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 indført en afgift på 1.640 kr. ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve, der giver pant i fast ejendom eller i andele i andelsboligforeninger og videreoverdragelse af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom eller andele i andelsboligforeninger, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 b stk. 1. Det blev desuden indført, at der ved tinglysning af forhøjelser af de nævnte underpantsætninger skal betales afgift.

Det foreslås, at der i tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 1, indsættes et 3. pkt., hvori det præciseres, at der alene skal betales én fast afgift på 1.640 kr., når underpant i et ejerpantebrev og forhøjelser af en sådan underpantsætning tinglyses i samme anmeldelse som tinglysning af selve ejerpantebrevet eller en forhøjelse af ejerpantebrevet. Tinglysning af et ejerpantebrev eller en forhøjelse heraf medfører én afgift på 1.640 kr. og en procentafgift efter § 5 a, men ikke en yderligere fast afgift på 1.640 kr., hvis der i samme anmeldelse tinglyses en underpantsætning.

Af bemærkninger til lov nr. 1728 af 27. december 2018 fremgår det, at der kun skal betales én fast afgift på 1.640 kr., når tinglysning af underpant sker i samme ekspedition som selve ejerpantebrevet (f.eks. ved nytinglysning eller forhøjelse), jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, side 67. Det var med andre ord ikke hensigten, at der skal betales dobbelt fast afgift, når tinglysning af underpant i et ejerpantebrev, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 1, og § 42 j, stk. 3, og forhøjelser af en sådan underpantsætning, tinglyses i samme anmeldelse som tinglysning af selve ejerpantebrevet eller en forhøjelse af et allerede tinglyst ejerpantebrev. Dette fremgår imidlertid ikke tydeligt af lovteksten.

Hensigten er derimod, at hvis et ejerpantebrev ved oprettelsen bliver underpantsat til en kreditor, hvilket kan tinglyses i én anmeldelse, så skal der kun betales én fast afgift på 1.640 kr. Derimod skal der betales afgift ved eventuelle efterfølgende underpantsætninger til andre kreditorer.

Med andre ord er hensigten, at der ved samtlige underpantsætninger, som sker ved selvstændig anmeldelse, skal betales fast afgift på 1.640 kr. pr. underpantsætning, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 1. Det er alene i de tilfælde, hvor der tinglyses underpant/forhøjelse af underpant i samme anmeldelse som tinglysning af ejerpantebrev/forhøjelse af ejerpantebrev, at underpantet er undtaget for fast afgift, og anmeldelsen kun udløser én fast afgift ud over procentafgiften, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 a.

Til nr. 6

Ifølge tinglysningsafgiftsloven § 8, stk. 1, nr. 6, er tinglysning af underpant i ejerpantebreve og videreoverdragelse af underpant i ejerpantebreve afgiftsfri. Bestemmelsen omfatter underpant i ejerpantebreve i tingbogen, bilbogen, andelsboligbogen og personbogen.

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev der indført en undtagelse hertil i tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 1. Det følger således af tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 1, at der skal betales en afgift på 1.640 kr. ved tinglysning af underpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom eller i andele i andelsboligforeninger og ved videreoverdragelse af underpant i ejerpantebrev med pant i fast ejendom eller i andele i andelsboligforeninger til en anden panthaver. Endvidere udløser forhøjelser af de nævnte underpantsætninger en afgift på 1.640 kr. Tinglysning af underpantsætninger i ejerpantebreve i bilbogen og personbogen er fortsat afgiftsfrie efter lovens § 8, stk. 1, nr. 6.

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 7, er tinglysning af overdragelse til eje eller pant af et allerede tinglyst pantebrev til en anden panthaver, forudsat at der ikke sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb, som udgangspunkt afgiftsfri. Det vil sige, at underpantsætning i øvrige pantebreve end ejerpantebreve er afgiftsfritaget efter lovens § 8, stk. 1, nr. 7.

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev der indført en undtagelse hertil i tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 2. Det følger således af tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 2, at der skal betales en afgift på 1.640 kr. ved tinglysning af overdragelse til pant af et allerede tinglyst pantebrev (ud over ejerpantebreve) med pant i fast ejendom eller i andele i andelsboligforeningen til en anden panthaver, forudsat at der ikke sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb.

Af bemærkninger til lov nr. 1728 af 27. december 2018 fremgår det, at forslaget om ændring af tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 2, omhandler indførelse af en fast afgift ved tinglysning af underpant i andre pantebrevstyper end ejerpantebreve, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, s. 67. En viderepantsætning af et allerede tinglyst pantebrev kaldes også en frempantsætning. Dette forekommer ikke ofte i praksis, og det fremgår af lovbemærkningerne, at bestemmelsen forventes at have begrænset anvendelsesområde. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der samtidig blev indført en afgift på 1.640 kr. ved underpantsætning af ejerpantebreve i fast ejendom eller i andele i andelsboligforeninger, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 1.

Det er med andre ord hensigten, at der alene skal betales en afgift på 1.640 kr. efter tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 2, ved tinglysning af en pantsætning af andre pantebrevstyper end ejerpantebreve, når der ikke i den forbindelse sker overdragelse til eje, dvs. kreditorskifte, medmindre der sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb. Det har derimod ikke været hensigten, at der ved tinglysning af et kreditorskifte på et allerede tinglyst pantebrev med pant i fast ejendom eller i andele i en andelsboligforening til en ny kreditor skal betales en afgift på 1.640 kr.

Formuleringen af tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 2, har imidlertid givet anledning til tvivl om, hvorvidt bestemmelsen – udover tinglysning af underpant – omfatter overdragelse til eje, dvs. kreditorskifte.

Det foreslås derfor, at det i tinglysningsafgiftslovens § 5 b, stk. 2, præciseres, at der alene skal betales en fast afgift på 1.640 kr., når der tinglyses en frempantsætning af et allerede tinglyst pantebrev med pant i fast ejendom eller i en andelsbolig, forudsat at der ikke sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb. Der vil således skulle betales afgift efter § 5 b, stk. 2, hvis et pantebrev pantsættes, uden at der sker debitor- og kreditorskrifte. Der vil derimod ikke skulle betales afgift efter § 5 b, stk. 2, ved tinglysning af kreditorskrifte uden yderligere vilkårsændringer af de omhandlede pantebreve. Tinglysning af kreditorskrifte uden yderligere vilkårsændringer er fortsat omfattet af fritagelsen i § 8, stk. 1, nr. 7.

Med det foreslåede præciseres det, at der alene skal betales en fast afgift på 1.640 kr., når der tinglyses en frempantsætning af et allerede tinglyst pantebrev med pant i fast ejendom eller i andele i andelsboligforeningen, forudsat at der ikke sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb.

Det foreslås herudover, at formuleringen ”til en anden panthaver” udgår.

Ændringen er en konsekvens af, at ”overdragelse til pant” ændres til ”frempantsætning”.

Til nr. 7

Der skal ved tinglysning af et pantebrev i en fast ejendom eller i en andel af en andelsboligforening som udgangspunkt betales en toleddet afgift bestående af en fast afgift på 1.640 kr. og en variabel afgift på 1,45 pct. af det pantsikrede beløb, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, 1. pkt.

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, udløser visse nærmere opregnede tinglysninger omfattet af §§ 4 eller 5, dog kun en fast afgift på 1.660 kr. For det første skal der kun betales en fast afgift på 1.660 kr., når tinglysning af ejerskrifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller, finder sted som følge af opløsning af formuefællesskab, jf. § 10, stk. 1, nr. 1, for det andet ved tinglysning af længstlevende ægtefælles indtræden i afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, jf. § 10, stk. 1, nr. 2, for det tredje ved tinglysning af optagelse af realkreditlån eller fiskeribanklån til afløsning af lån omfattet af § 1, i lov om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån m.v., jf. tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 3, og for det fjerde ved tinglysning af erklæringer om, at pant i fast ejendom er omfattet af tinglysningslovens § 37 a, som er tinglyst til og med den 31. december 2017, jf. § 10, stk. 1, nr. 4.

Tinglysning af pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller, som nævnt i § 10, stk. 1, nr. 1, er omfattet af tinglysningsafgiftslovens § 5 a, der vedrører tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 577 af 6. juni 2007 og ændret senest ved lov nr. 1728 af 27. december 2018.

Det foreslås på den baggrund, at der i tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, 1. pkt., indsættes en henvisning til § 5 a. Det foreslåede er derved en konsekvensændring af en tidligere ændring af tinglysningsafgiftsloven.

Tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 3, der vedrører en ordning om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån m.v., blev indført ved lov nr. 354 af 6. juni 1995 og forlænget ved lov nr. 456 af 22. maj 2006. Ordningen var midlertidig og udløb den 31. december 2015, jf. § 2, stk. 2, i lov om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån m.v.

Det foreslås, at tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 3, ophæves, idet bestemmelsen ikke længere er relevant grundet udløbet af den omtalte ordning.

Tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 4, vedrører tinglysning af erklæringer om, at pant i fast ejendom er omfattet af tinglysningslovens § 37 a. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1721 af 27. december 2016 og skal ses i sammenhæng med en samtidig ændring af tinglysningsloven, hvori en ny § 37 a blev indsat. Tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 4, finder alene anvendelse på de erklæringer om sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, der er tinglyst til og med den 31. december 2017.

Det foreslås, at tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 4, ophæves, idet bestemmelsen ikke længere er relevant, da det ikke længere er muligt at tinglyse erklæringer omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 8

Der skal ved tinglysning af et pantebrev som udgangspunkt betales en toleddet afgift bestående af en fast afgift og en variabel afgift af det pantsikrede beløb, jf. tinglysningsafgiftslovens § 5 stk. 1, 1. pkt., og § 5 a, stk. 1, 1. pkt. Ifølge § 5 a, stk. 1, 1. pkt., der er en særbestemmelse, som alene omfatter tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening, udgør den faste afgift 1.640 kr., mens den for øvrige tinglysninger af pant udgør 1.660 kr., jf. tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 1, 1. pkt.

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 2, udløser tinglysning af ejerskifte af fast ejendom efter § 4 og tinglysning af pant efter § 5 kun den faste afgift på 1.660 kr. ved tinglysning af ejerskifte i forbindelse med gaveoverdragelse af en fast ejendom til den danske folkekirkes kirker, præsteembeder og menigheder eller anerkendte trossamfund her i landet. Tilsvarende gælder tinglysning af ejerskifte i forbindelse med gaveoverdragelse af en fast ejendom til fonde, foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund, der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, eller § 12, stk. 3, eller boafgiftslovens § 3, stk. 2.

Det foreslås, at henvisningen i tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 2, til § 5 udgår, og at der i stedet indsættes en henvisning til § 5 a, da § 10, stk. 2, vedrører tinglysning af pant i fast ejendom, hvorfor tinglysningen ikke er omfattet af tinglysningsafgiftslovens § 5, men derimod af § 5 a, der vedrører tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening. Tinglysningsafgiftslovens § 5 a blev indsat ved lov nr. 577 af 6. juni 2007 og ændret senest ved lov nr. 1728 af 27. december 2018. Det foreslåede er derved en konsekvensændring af en tidligere ændring af tinglysningsafgiftsloven.

Til nr. 9

Ifølge tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for udformningen af erklæringer efter stk. 1, nr. 4, 3. pkt.

Tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 4, vedrører tinglysning af erklæringer om, at pant i fast ejendom er omfattet af tinglysningslovens § 37 a. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1721 af 27. december 2016 og skal ses i sammenhæng med en samtidig ændring af tinglysningsloven, hvori en ny § 37 a blev indsat. Tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 4, finder alene anvendelse på de erklæringer om sampantsætning efter tinglysningslovens § 37 a, der er tinglyst til og med den 31. december 2017.

Tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 1, nr. 4, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 6, nr. 7, idet bestemmelsen ikke længere er relevant, da det ikke længere er muligt at tinglyse erklæringer omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås, at tinglysningsafgiftslovens § 10, stk. 5, 2. pkt., ligeledes ophæves. Det foreslåede er derved en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 6, nr. 7.

Til § 7

Til nr. 1

Efter tobaksafgiftslovens § 25, stk. 5, udmåles ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 10, stk. 1, 2. pkt., en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov. Det betyder i forhold til § 25, stk. 5, 1. pkt., at hvis en, der er omfattet af reglerne om pligt til midlertidig registrering som varemottager, ikke opfylder registrerings-, anmeldelses- og indbetalingspligterne i tobaksafgiftslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles der en skærpet bøde efter § 25, stk. 5, 1. pkt. I forhold til § 25, stk. 5, 2. pkt., betyder det, at overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne

i § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, medfører, at der udmåles en skærpet bøde, jf. § 25, stk. 5, 2. pkt., hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i tobaksafgiftsloven.

Med lovforslaget foreslås det at nyaffatte § 25, stk. 5, hvorved »hvis« ændres til »såfremt».

Baggrunden for nyaffattelsen er, at der ved en fejl er blevet indført en ændring af § 25, stk. 5, som aldrig er blevet håndhævet og heller ikke fremgår af lovbekendtgørelsen.

Ved § 3, nr. 4-8, i lov nr. 947 af 20. december 1999 blev indført regler om tvungen brug af et papirbase-ret EU-system for forhåndsunderretning for tobaksforsendelser i spiritusafgiftsloven. Der henvises til de specielle bemærkninger i lovforslagets § 8, nr. 1. Bestemmelserne i § 3, nr. 4-8, er aldrig blevet sat i kraft, da man afventede beslutninger fra EU vedrørende forhåndsunderretningssystemet.

Med lov nr. 1385 af 21. december 2009 blev Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af ovennævnte direktiv 1992/12/EØF gennemført. Med det nye direktiv blev den hidtidige papirbaserede kontrolprocedure for transport af afgiftspligtige varer erstattet med en obligatorisk elektronisk procedure for kontrol af varetransporten inden for EU.

Reglerne, som blev indført med § 3, nr. 4-8, i lov nr. 947 af 20. december 1999, var således ikke længere relevante.

Ved § 8, nr. 1-3, i lov nr. 1059 af 17. december 2002 ændrede man i § 2, nr. 4 og 7, i lov nr. 947 af 20. december 1999 samt indsatte et nr. 8 i § 2, jf. § 8, nr. 3, i lov nr. 1059 af 17. december 2002. I henhold til lovens § 10 trådte loven i kraft på dagen for bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bestemmelserne § 3, nr. 4-8, i lov 947 af 20. december 1999 blev ophævet ved § 10 i lov nr. 1637 af 26. december 2013. Ændringer som indført ved § 8, nr. 4 og 5 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 blev som følge heraf ligeledes ophævet. § 8, nr. 6, i lov nr. 1059 af 17. december 2002 er derimod gældende ret. Bestemmelsen er dog ikke blevet håndhævet og fremgår ikke af lovbekendtgørelsen, da det ikke var hensigten, at bestemmelsen skulle være trådt i kraft, før reglerne i § 3, nr. 4-8, i lov nr. 947 af 20. december 1999 skulle sættes i kraft.

Bestemmelsen er, ligesom § 3, nr. 4-8 i lov nr. 947 af 20. december 1999, ikke længere relevant.

Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for at fjerne al tvivl om, hvilken formulering af bestemmelsen, der er den gældende.

Til § 8

Til nr. 1

Ved § 2, nr. 4-7, i lov nr. 947 af 20. december 1999 blev der i spiritusafgiftsloven indført regler om tvungen brug af et EU-system for forhåndsunderretning for tobaksforsendelser.

Det foreslås at ophæve § 2, nr. 4-7, i lov nr. 947 af 20. december 1999.

Reglerne der blev vedtaget i § 2, nr. 4-7, i lov nr. 947 af 20. december 1999 betyder, at danske virksomheder, ved afsendelse af spiritus til andre EU-lande eller i forbindelse med eksport til tredjelande via et andet EU-land, inden afsendelsen skal varsle skattemyndighederne om afsendelsen.

Proceduren for forhåndsunderretningen var oprindeligt tiltænkt at være papirbaseret. Ordningen blev etableret inden for rammerne af artikel 19 i Rådets direktiv 1992/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for afgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (cirkulationsdirektivet).

Det følger af ovennævnte lov, at reglerne for forhåndsunderretning først træder i kraft efter skatteministerens nærmere bestemmelse. Reglerne er imidlertid aldrig sat i kraft.

Med lov nr. 1385 af 21. december 2009 blev Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008

om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af ovennævnte direktiv 1992/12/EØF, gennemført. Med det nye direktiv blev den hidtidige papirbaserede kontrolprocedure for transport af afgiftspligtige varer erstattet med en obligatorisk elektronisk procedure for kontrol af varetransporten indenfor EU.

Som konsekvens heraf er den papirbaserede kontrolprocedure blevet overflødig.

§ 2, nr. 4-7, i lov nr. 947 af 20. december 1999 bliver derfor aldrig aktuelle at sætte i kraft. Den foreslåede ophævelse medfører således ikke ændring af gældende ret.

Til § 9

Til nr. 1

Ved § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017 blev der indsat et nyt stk. 10 i chokoladeafgiftslovens § 22, hvorefter afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, blev underlagt samme forudsætninger som i momsloven.

Baggrunden herfor var, at chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, bestemmer, at lovens § 21, som er en del af kapitel 2, finder tilsvarende anvendelse på afgiften fastsat i lovens § 22, stk. 1.

Lovens § 21 bestemmer, at der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, og som opfylder en række nærmere bestemte betingelser.

Da råstofafgiften (chokoladeafgiftslovens kapitel 2) blev ophævet, jf. § 1, nr. 20, i lov nr. 1686 af 26. december 2017, med virkning fra den 1. januar 2020, vil chokoladeafgiftslovens § 21 blive ophævet pr. 1. januar 2020. Det var derfor nødvendigt at regulere afgiftsfriheden i chokoladeafgiftslovens § 22, hvorfor man indsatte stk. 10 ved § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017.

I lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås det at indsætte et stk. 10, med samme formulering som i det stk. 10, der blev indsat med § 1, nr. 27 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, samt et nyt stk. 11, i chokoladeafgiftslovens § 22.

Stk. 10 er allerede vedtaget med § 1, nr. 27 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, men er endnu ikke trådt i kraft, jf. § 7, stk. 2 i lov nr. 1686 af 26. december 2017. For at kunne indsætte det nye stk. 11 i chokoladeafgiftslovens § 22, så er det nødvendigt at ophæve det stk. 10, som blev vedtaget med § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017, men som endnu ikke er trådt i kraft. Ved at ophæve § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og indsætte stk. 10 med samme ordlyd som i § 1, nr. 27, er det muligt at indsætte det nye stk. som stk. 11.

Det foreslås derfor, at § 1, nr. 27, i lov nr. 1686 af 26. december 2017 ophævet. Ordlyden af bestemmelsen foreslås i stedet indsat ved lovforslagets § 1, nr. 8.

Til § 10

Til nr. 1

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev reglerne for det afgiftspligtige vareområde efter isafgiftsloven ændret, så alle varer (ingredienser), der, uanset placering inden i eller uden på ismassen, tilsættes is, fremover indgår i afgiftsgrundlaget efter isafgiftsloven. Da en del af de varer, som tilsættes is, er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven kapitel 1 (chokolade- og sukkervarer) eller kapitel 2 (nødder, kerner, mandler og lign.), blev der ligeledes indført en godtgørelsesordning, således at en vare ikke afgiftsbelægges efter både chokoladeafgiftsloven og isafgiftsloven.

Af bemærkninger til lov nr. 1728 af 27. december 2018 fremgår det, godtgørelsesordningen indebærer, at virksomheder, der erhvervsmæssigt anvender chokolade- og sukkervarer, nødder, kerner, mandler og lign. til fremstillingen af is (tilsætter dem til isen), kan anmode om godtgørelse for afgiften efter chokoladeafgiftsloven, når de til fremstilling af is køber chokolade- og sukkervarer, nødder, kerner, mandler

og lign., der er afgiftsbelagt efter chokoladeafgiftsloven, men som også medregnes til den afgiftspligtige mængde efter isafgiftsloven, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, s. 44-45.

Det var med affattelsen af de nye regler således hensigten at undgå dobbeltbeskatning, og der blev taget højde herfor i forhold til varer omfattet af kapitel 1 og 2 i chokoladeafgiftsloven. Ved en fejl blev der imidlertid ikke taget højde for problematikken i forhold til varer omfattet af kapitel 3, dvs. dækningsafgiftspligtige varer. Der er tale om en overgangsproblematik i forbindelse med ændringen af opgørelsen af det afgiftspligtige grundlag i isafgiftsloven.

I lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås det, at der i chokoladeafgiftslovens kapitel 3 indføres en godtgørelsesordning, således at virksomheder registreret som oplagshaver efter isafgiftsloven kan få godtgørelse af dækningsafgift for konsum-is, der er indført inden den 1. april 2019, men som er udleveret fra den 1. april 2019.

Det foreslås som følge heraf, at der ligeledes indføres en godtgørelsesordning i chokoladeafgiftslovens kapitel 3, således at virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter isafgiftsloven, og som havde konsum-is på lager den 1. april 2019, som virksomheden ikke selv har fremstillet, kan gives godtgørelse for afgiften af ingredienserne, som var afgiftsbelagt efter chokoladeafgiftslovens kapitel 1 og 2. Der er med andre ord tale om en overgangsbestemmelse i forbindelse med ændringen af opgørelsen af det afgiftspligtige grundlag i isafgiftsloven, jf. lov nr. 1728 af 27. december 2018.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden for § 4, nr. 3-7, 12-16, 20-25, 28 og 29. Bestemmelsen skal, for så vidt angår § 4, nr. 3-7, 12, 14-16, 20-25 og 29, ses på baggrund af, at lovforslagets § 4, nr. 13, forudsætter godkendelse af EU's Ministerråd i henhold til momsdirektivets regler herom, samt at lovforslagets § 4, nr. 3, forudsætter høring af EU's Momsudvalg. Skatteministeren fastsætter også tidspunktet for ikrafttræden for § 4, nr. 28, idet denne også forudsætter godkendelse af EU's Ministerråd i henhold til momsdirektivets regler herom.

Lovens § 4, nr. 3, 13 og 28, vil først blive sat i kraft, når EU's Momsudvalg er hørt, og EU's Ministerråds godkendelse foreligger. Det er uvist, hvornår disse godkendelser foreligger, men det forventes, at godkendelserne foreligger senest den 1. juni 2020. For at sikre, at erhvervslivet ikke vil opleve unødige administrative byrder, er det tanken, at ændringerne i § 4, nr. 3-7, 12-16, 20-25 og 29, skal sættes i kraft samtidig. Såfremt EU's Ministerråd eller EU's Momsudvalg ikke kan godkende de foreslåede undtagelser til momsdirektivet, bemyndiges skatteministeren til at sætte lovændringerne i kraft med undtagelse af de dele af loven, der ikke opnåede godkendelse fra EU's Ministerråd eller EU's Momsudvalg.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 1, nr. 7, og §§ 2 og 3 skal have virkning for varer, der fra og med den 1. januar 2020 er indkøbt eller modtaget vederlagsfrit af organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

§ 1. - - -

Stk. 2. Fritaget for afgift efter kap. 1 er:

1) Varer, hvis forhandling efter § 60 i lov nr. 1180 af 12. december 2005 om lægemidler er forbeholdt apotekerne, og varer, der er lægemidler, men er undtaget fra § 60 i lov om lægemidler ud fra en konkret sundhedsfaglig vurdering, jf. bekendtgørelse om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek.

2-4) - - -

5) Isvafler (kræmmerhuse og lign.), helt eller delvis i forbindelse med chokolade, kakao eller erstatning herfor.

Stk. 3. For de i stk. 2, nr. 2, 3, 4 og 6, nævnte varer er fritagelsen betinget af, at indholdet af kakao udgør mindre end henholdsvis 30 pct., 5 pct., 25 pct. og 5 pct. af varens vægt, og at vedkommende fabrikant, varemottager eller grossist på tydelig måde deklarerer kakaoindholdet i de for varerne udfærdigede fakturaer, prislister og lign. samt på varernes detailemballage. For de i stk. 2, nr. 3 og 5, nævnte varer er fritagelsen betinget af, at varerne efter deres beskaffenhed eller anvendelse ikke kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af beskattede chokolade- og sukker-varer.

§ 3. - - -

Stk. 2. Den, der erhvervsmæssigt fremstiller overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden og ik-

1. § 1, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) Varer, hvis forhandling efter § 60 i lov om lægemidler er forbeholdt apotekerne, jf. bekendtgørelse nr. 823 af 19. juni 2018 om lægemidlers fritagelse for apoteksforbehold, og varer, der er lægemidler, men er undtaget fra apoteksforbeholdet i § 60 i lov om lægemidler ud fra en konkret sundhedsfaglig vurdering, jf. bekendtgørelse nr. 1274 af 27. november 2017 om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek.«

2. § 1, stk. 2, nr. 5, ophæves.

Nr. 6 bliver herefter nr. 5.

3. I § 1, stk. 3, 1. pkt., ændres »nr. 2, 3, 4 og 6« til: »nr. 2-5«, og i 2. pkt. udgår »og 5«.

4. I § 3, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af

ke er afgiftspligtige efter denne lov, skal anmelde fremstillingen af overtræk til registrering som oplaghaver hos told- og skatteforvaltningen, medmindre fremstillingen alene består i, at der til indkøbt afgiftsberigtiget overtræk tilsættes yderligere fedtstoffer (kokosolie og lign.).

Stk. 3. Den, der erhvervsmæssigt anvender overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til varer, der fremstilles i virksomheden, og ikke er afgiftspligtig efter denne lov, kan anmelde sig til registrering som oplaghaver hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4-7. - - -

§ 8. I den afgiftspligtige vægt, opgjort efter § 6 og § 7, fradrages:

1-4) - - -

5) Varer, der leveres til fremstilling af varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne.

6-8) - - -

Stk. 2. - - -

konsum-is og er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is.«

5. I § 3, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, *stk. 1*, i lov om afgift af konsum-is og er registreret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is.«

6. § 8, *stk. 1, nr. 5*, affattes således:

»5) Varer, der leveres til fremstilling af varer, hvis forhandling i medfør af § 60 i lov om lægemidler er forbeholdt apotekerne, jf. bekendtgørelse nr. 823 af 19. juni 2018 om lægemidlers fritagelse for apoteksforbehold, og varer, der er lægemidler, men er undtaget fra apoteksforbeholdet i § 60 i lov om lægemidler ud fra en konkret sundhedsfaglig vurdering, jf. bekendtgørelse nr. 1274 af 27. november 2017 om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek.«

7. Efter § 17 indsættes i *kapitel 1*:

»Afgiftsgodtgørelse til visse organisationer m.v.

§ 18. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort chokolade- og sukkervareafgift, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i *stk. 1* opgøres efter reglerne i § 2.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens Nem-Konto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i §§ 23 og 24 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 22. - - -

Stk. 1-9. - - -

8. I § 22 indsættes som *stk. 10 og 11*:

»*Stk. 10.* Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 11. Told- og skatteforvaltningen kan meddele godtgørelse af dækningsafgift for varer under toldtariffens pos. 2105, der er indført inden den 1. april 2019, og som er udleveret fra og med den 1. april 2019. Godtgørelsen efter 1. pkt. kan alene meddeles virksomheder, der erhvervsmæssigt har indført eller modtaget afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is og er registeret efter § 3 i lov om afgift af konsum-is.«

§ 2

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december

2018 og § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 11 indsættes i *afsnit VII*:

»§ 11 a. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af kaffe og kaffeekstrakter m.v., som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 11.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens Nem-Konto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 17 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 3

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, som ændret ved § 6 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 og § 9 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Organisationer m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og hvis formål helt eller delvist er at foretage humanitært hjælpearbejde, kan få godtgjort afgift af konsum-is, som er betalt i tidligere handelsled, såfremt varerne anvendes til det humanitære formål, og organisationen m.v. ikke har modtaget betaling for varerne.

Stk. 2. Godtgørelsen for varer omhandlet i stk. 1 opgøres efter reglerne i § 1.

Stk. 3. Godtgørelsesperioden er kalenderåret, og ansøgningen om godtgørelse skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli efter udløbet af det kalenderår, som der søges godtgørelse for.

Stk. 4. Ansøgning skal indgives elektronisk, og det er en forudsætning for udbetaling af godtgørelse, at organisationen m.v. har et cvr-nummer. Godtgørelsen udbetales på ansøgerens Nem-Konto.

Stk. 5. Organisationerne m.v. skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse af godtgørelsen og told- og skatteforvaltningens kontrol. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Der skal indsendes regnskabsoplysninger sammen med ansøgningen om godtgørelse.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har adgang til at kontrollere materiale, der ligger til grund for udbetalingen af godtgørelsen. Organisationerne m.v. skal efter anmodning udlevere eller indsende regnskabsmateriale, som ikke er medsendt ansøgningen, til told- og skatteforvaltningen. Kontrolbestemmelserne i § 7 finder anvendelse ved denne kontrol.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af regnskabet nævnt i stk. 5, 1. pkt., og de oplysninger, der i henhold til stk. 5, 3. pkt., skal indsendes sammen med ansøgningen.«

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 5 i lov nr. 1726 af 27. december 2018 og senest ved § 2 i lov nr. 591 af 13. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt an-

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »L 348, side 7, og« til: » L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-tidende 2018, nr. L 162, side 1,« og efter »L 286, side 20« indsættes: », Rådets direktiv/EU 2018/1695 af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3 og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-tidende 2019, L 83, side 42«.

går fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, L 348, side 7, og Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20.

§ 4. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Som levering af en vare anses endvidere:

1-2) - - -

Stk. 4. - - -

2. I § 4, stk. 3, indsættes som nr. 3:

»3) Overdragelse af ejendomsretten til en vare mod betaling af en erstatningsydelse i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dettes vegne eller ifølge lov.«

§ 5. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning, herunder anvendelse, af varer fra virksomheden, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer. Det gælder, når udtagning sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller til vederlagsfri overdragelse eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser. Udtagning af reklameartikler og lign. til en værdi af mindre end 100 kr., ekskl. afgift, og vareprøver sidestilles ikke med en levering.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af ydelser til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Stk. 4. - - -

3. I § 4 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Til levering mod vederlag kan dog ikke henregnes overdragelse af en samlet formuemasse som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne. Når virksomheden er registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a for den aktivitet, der udøves i forbindelse med den overdragne formuemasse, er det dog en betingelse, at køberen ligeledes bliver registreret for den pågældende aktivitet. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give told- og skatteforvaltningen meddelelse om køberens navn og adresse og om salgsprisen for det overdragne.«

4. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår », herunder anvendelse,«.

5. § 5, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af immaterielle goder, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. heraf, når udtagningen sker til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser.«

6. I § 5 indsættes efter *stk. 3* som nye stykker:

»*Stk. 4.* Med levering af ydelser mod vederlag sidestilles anvendelse af varer til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Det er en betingelse, at der er opnået fradrag i forbindelse med indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer og ydelser.

Stk. 5. Med levering mod vederlag sidestilles vederlagsfri levering af ydelser, som af den afgifts-

pligtige person foretages til privat brug eller til brug for dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

§ 8. Levering mod vederlag omfatter salg af virksomhedens aktiver, når der er fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af aktivet. Det samme gælder salg af aktiver ved virksomhedens afmeldelse fra registrering. Til levering mod vederlag kan dog ikke henregnes overdragelse af aktiver som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, når den nye indehaver er eller bliver registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give told- og skatteforvaltningen meddelelse om den nye indehavers navn og adresse samt om salgsprisen for de overdragne aktiver.

Stk. 2. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af aktiver, der ikke er omfattet af reglerne i §§ 43 og 44, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. heraf, når udtagningen sker til privat brug eller til andre formål, som ikke vedrører den afgiftspligtige virksomheds levering af varer og ydelser.

7. § 8 ophæves.

9. I § 10 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* En forsendelse eller transport af en vare til brug for en af følgende transaktioner anses ikke for at være en overførsel til et andet EU-land:

1) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person i et andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes som fjernsalg, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt.

2) Levering af en vare, der skal installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, foretaget af leverandøren af varen i det andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, jf. § 14, stk. 1, nr. 2 og 3.

3) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 4, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

4) Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende i EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, og levering

af elektricitet eller levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

5) Levering af en vare, som er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-3, 5, 7-10, 12, 14 eller 15.

6) Levering af varer i tilfælde, hvor aftager er berettiget til godtgørelse efter § 45, stk. 12.

7) Levering af en ydelse, der præsteres for en afgiftspligtig person og består i værdiansættelse af eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i det EU-land, hvorfra varen oprindelig blev afsendt eller transporteret.

8) Midlertidig anvendelse af en vare i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, med henblik på levering af ydelser, der præsteres af en afgiftspligtig person, som er etableret i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen påbegyndes.

9) Midlertidig anvendelse af en vare i en periode på højst 24 måneder i et andet EU-land, hvis indførslen af samme vare fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

Stk. 3. Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at bestemmelserne i stk. 2 kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses varen for at være overført til et andet EU-land. Overførslen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.«

10. Efter § 10 indsættes før overskriften før § 11:

»§ 10 a. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed her i landet til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 10 ikke med levering af varer mod vederlag. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra et andet EU-land her til landet i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 11, stk. 3, ikke med erhvervelse mod vederlag.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til et andet EU-land med henblik på levering på et senere tidspunkt og efter deres ankomst til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer.

2) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, har ikke etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og har heller ikke et fast forretningssted i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres.

3) Den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, er momsregistreret i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, og både dennes identitet og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af dette EU-land, er kendt af den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes.

4) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, skal registrere overførslen af varerne i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande. Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, angiver identiteten af den afgiftspligtige person, der erhverver varerne, og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, i den liste, som skal indsendes efter § 54, stk. 2, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 3. Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, finder følgende regler anvendelse på tidspunktet for overdragelsen af varerne til den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, forudsat at overdragelsen finder sted inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4:

1) Er varen forsendt eller transporteret her fra landet, anses der at være foretaget en levering af varer i overensstemmelse med § 34, stk. 1, nr. 1, af den afgiftspligtige person, der forsendte eller transporterede varerne eller på sine vegne lod en tredjemand forsende eller transportere varerne.

2) Er varen forsendt eller transporteret her til landet, anses der at være foretaget en erhvervelse af varer efter § 11, stk. 2, af den afgiftspligtige person, til hvem varerne leveres.

Stk. 4. Er varerne ikke leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, jf. stk. 2, nr. 3, og stk. 6, inden for 12 måneder efter varernes ankomst i det EU-land, hvortil de blev forsendt eller transporteret, og har ingen af omstændighederne i stk. 7 foreligget, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, for at finde sted dagen efter udløbet af perioden på 12 måneder.

Stk. 5. Overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, anses ikke at finde sted, hvis følgende betingelser er opfyldt:

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Retten til at råde over varerne er ikke overdraget, og de pågældende varer returneres til det EU-land, hvorfra de er forsendt eller transporteret, inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, og

2) den afgiftspligtige person, som har forsendt eller transporteret varerne, registrerer, at de er returneret, i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 6. Erstattes den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, inden for den frist, som er omhandlet i stk. 4, med en anden afgiftspligtig person, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, ikke for at finde sted på tidspunktet for erstatningen, forudsat at:

1) Alle andre gældende betingelser i stk. 2 er opfyldt, og

2) den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 2, registrerer erstatningen i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 7. Ophører en af de betingelser, der er fastsat i stk. 2 og 6, med at være opfyldt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, anses overførsel af varer i henhold til § 10 eller § 11, stk. 3, at finde sted på det tidspunkt, hvor den relevante betingelse ikke længere er opfyldt. Er varerne leveret til en anden person end den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, eller i stk. 6, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre

med at være opfyldt umiddelbart inden en sådan levering. Forsendes eller transporteres varerne til et andet land end det EU-land, hvorfra de oprindeligt blev flyttet, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt, umiddelbart inden en sådan forsendelse eller transport begynder. I tilfælde af ødelæggelse, tab eller tyveri af varerne anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt den dag, hvor varerne faktisk blev fjernet eller ødelagt, eller, hvis det er umuligt at fastslå en sådan dag, den dag, hvor det blev konstateret, at varerne var ødelagt eller manglede.«

11. Efter § 14 indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 a. Når samme varer leveres successivt, og disse varer forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til mellemhandleren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 forstås ved "mellemhandler" enhver leverandør i kæden, bortset fra den første leverandør, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.«

12. Efter § 27 a indsættes:

»§ 27 b. Ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller, i mangel af en købspris, kostprisen på det tidspunkt, hvor disse transaktioner finder sted.«

13. § 28 affattes således:

»§ 28. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1 eller 2, er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller, i mangel af en købspris, kostprisen på det tidspunkt, hvor udtagningen finder sted, jf. dog stk. 3.

§ 28. For varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1-3, er afgiftsgrundlaget indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, jf. dog stk. 3, heri ikke indbefattet værdien af den afgiftspligtige persons eget arbejde og afgiften efter denne lov, men medregnet andre

afgifter som anført i § 27, stk. 2, nr. 1. Har virksomheden selv indført varen fra steder uden for EU, anses en i overensstemmelse med reglerne i § 32, stk. 1, fastsat værdi som indkøbsprisen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 4, når udtagningen sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 2. Ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land er afgiftsgrundlaget indkøbs- eller fremstillingsprisen, jf. stk. 1.

Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, er afgiftsgrundlaget normalværdien fastsat som hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på dette tidspunkt for de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget indkøbs- eller fremstillingsprisen, jf. stk. 1, og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer og ydelser af den pågældende art. Tilsvarende gælder for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 4, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 4. For aktiver, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 8, stk. 2, fastsættes afgiftsgrundlaget på den i stk. 1 anførte måde. For aktiver, der er undergivet værdiforringelse, reduceres afgiftsgrundlaget med 20 pct. for hvert påbegyndt regnskabsår efter anskaffelses- eller fremstillings-tidspunktet.

Stk. 2. For ydelser, herunder anvendelse af en vare, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 2, 4 og 5, er afgiftsgrundlaget de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, er afgiftsgrundlaget normalværdien. Tilsvarende gælder for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3, samt for § 5, stk. 6, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 4. Ved normalværdi forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på tidspunktet for leveringen af de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer, og i mangel af en købspris kostprisen, og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.

Stk. 5. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1, der er indkøbt for mindre end 1.000 kr., kan afgiftspligtige personer vælge at anvende den pris, som den afgiftspligtige person har indkøbt varen for, som afgiftsgrundlag.«

14. § 28 affattes således:

»§ 28. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1 eller 2, er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller, i mangel af en købspris, kostprisen på det tidspunkt, hvor udtagningen finder sted, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. For ydelser, herunder anvendelse af en vare, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 2, 4 og 5, er afgiftsgrundlaget de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, er afgiftsgrundlaget normalværdien. Tilsvarende gælder for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3, samt for § 5, stk. 6, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 4. Ved normalværdi forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på tidspunktet for leveringen af de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer, og i mangel af en købspris kostprisen, og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.«

§ 29. Foretages en leverance af en vare eller ydelse, hvor modværdien er lavere end indkøbs- eller fremstillingsprisen og modtageren af leveringen eller ydelsen ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1, skal afgiftsgrundlaget fastsæt-

15. I § 29, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »jf. § 28, stk. 3, 2. pkt., fastsættes afgiftsgrundlaget dog uden tillæg af sædvanlig avance.« til: »fastsættes afgiftsgrundlaget som i § 28, stk. 4, 2. pkt.«

tes på den i § 28, stk. 3, anførte måde, når der mellem leverandør og modtager er et interessefællesskab som omhandlet i stk. 3. I tilfælde, hvor der ikke er en sammenlignelig levering af varer og ydelser, jf. § 28, stk. 3, 2. pkt., fastsættes afgiftsgrundlaget dog uden tillæg af sædvanlig avance.

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Skatteministeren kan for grupper af virksomheder bestemme, at varer og ydelser, der afgiftsberigtiges efter reglerne i § 28, stk. 1, kan afgiftsberigtiges med et standardbeløb. I tilfælde, hvor afgiftsgrundlaget opgøres på grundlag af en kalkulation, kan skatteministeren tilsvarende bestemme, at afgiftsberigtigelsen skal foretages efter standardbeløb.

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.

2-21) - - -

Stk. 2-7. - - -

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for godkendelse af virksomheder efter stk. 7.

§ 37. - - -

Stk. 2. Den fradragsberettigede afgift er

1-3) - - -

4) den afgift, der skal betales efter §§ 6 og 7.

16. I § 29, stk. 4, 1. pkt., ændres »§ 28, stk. 1« til: »§ 28, stk. 1 og 2«.

17. I § 34, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Det er en betingelse for fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren.«

18. I § 34 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har overholdt de forpligtelser, der er fastsat i og i medfør af § 54, stk. 1, til at indsende lister, eller hvis den indsendte liste ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen, medmindre leverandøren behørigt kan begrunde undladelsen over for told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

19. I § 34, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

20. I § 37, stk. 2, nr. 4, ændres »§§ 6 og 7«: til »§ 5, stk. 1, 3 og 6, og §§ 6 og 7«.

Stk. 3. Såfremt der skal betales afgift ved udtagning, kan afgiften af indkøb mv. hertil fradrages i det omfang, dette ikke allerede er sket. Fradragsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af afgiftsgrundlaget ved udtagningen.

Stk. 4-8. - - -

§ 43. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal foretage regulering i følgende tilfælde:

1-2) - - -

3) Når et investeringsgode, for hvilket der ikke ved anskaffelsen mv. er opnået fuld fradragsret, sælges af virksomheden, jf. dog nr. 4. Salget sidestilles med investeringsgodets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse. Reguleringsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af salgssummen ekskl. afgiften efter denne lov.

3) Når et investeringsgode, for hvilket der ikke ved anskaffelsen mv. er opnået fuld fradragsret, sælges af virksomheden, jf. dog nr. 4. Salget sidestilles med investeringsgodets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse. Reguleringsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af salgssummen ekskl. afgiften efter denne lov.

4) - - -

5) Når et investeringsgode overdrages som led i overdragelse af virksomheden 264 eller af en del af denne, jf. § 8, stk. 1, 3. pkt. Overdragelsen sidestilles med investeringsgodets overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.

Stk. 4. - - -

§ 44 - - -

Stk. 1 - - -

Stk. 2. Regulering i de enkelte regnskabsår foretages for driftsmidler og ydelser og for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom med en femtedel og for fast ejendom med en tiendedel af det afgiftsbeløb, som er betalt i forbindelse med anskaffelsen eller ibrugtagningen af det pågælden-

21. I § 37, *stk. 3, 2. pkt.*, indsættes efter »udtagningen«: », jf. dog § 43, stk. 3, nr. 3«.

22. I § 43, *stk. 3, nr. 3*, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Dette gælder også ved udtagning af varer og immaterielle goder, jf. § 5, stk. 1 og 3.«

23. I § 43, *stk. 3, nr. 3, 3. pkt.*, der bliver 4. pkt., ændres »salgssummen ekskl. afgiften efter denne lov« til: »afgiftsgrundlaget«.

24. I § 43, *stk. 3, nr. 5, 1. pkt.*, ændres »§ 8, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 4, stk. 5.«

25. I § 44, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »registrering eller ved salg« til: »registrering, ved salg, ved udtagning«.

de investeringsgode. Reguleringen foretages på grundlag af de ændringer i fradragsretten, som finder sted inden for det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i det regnskabsår, hvor det pågældende investeringsgode er anskaffet eller taget i brug. Ved regulering i tilfælde af afmeldelse fra registrering eller ved salg eller overdragelse foretages regulering dog for den resterende del af reguleringsperioden.

§ 54. - - -

Stk. 2. - - -

26. I § 54 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal indsende lister over sådanne forsendelser og transporter til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

27. Efter § 55 indsættes i *kapitel 13*:

»§ 55 a. Enhver afgiftspligtig person, der forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register, som gør det muligt for told- og skatteforvaltningen at kontrollere den korrekte anvendelse af § 10 a. Enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register over disse varer.«

§ 67 c. - - -

28. I § 67 c indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Omkostninger til persontransport indregnes ved beregning af rejsebureauets fortjenstmargen, jf. stk. 1, med det vederlag, som den sidste virksomhed i transaktionsrækkefølgen, der ikke indgår i et interessefælleskab, jf. § 29, stk. 3, med rejsebureauet, modtog.«

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) - - -

2) overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 5, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 6, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52 a, stk.

29. I § 81, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 8, stk. 1, 4. pkt.« til: »§ 4, stk. 5, 3. pkt.«

1, 3, 5, 6 eller 8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, § 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 7, eller § 78, stk. 1, 435

3) overtræder angivelsesfristen i § 62, stk. 1 eller 2,

4-7) - - -

Stk. 2-7. - - -

§ 8. - - -

Stk. 2-6. - - -

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 20, stk. 4, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land.

Stk. 8-9. - - -

31. - - -

Stk. 1-4. - - -

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 7, stk. 4, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af §

§ 5

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 82 af 21. januar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 2 i lov nr. 1554 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 3 i lov nr. 104 af 13. februar 2018 foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 7, 2. pkt., ændres »det dokumenteres« til: »det kan dokumenteres«.

2. § 31, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 7, stk. 4, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 20, stk. 1 eller 4-9, såfremt overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.«

20, stk. 1 eller 4-9, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6-7. - - -

§ 1. Der betales en afgift til statskassen efter reglerne i denne lov for:

1) - - -

2) Tinglysning af pant, bortset fra retspant, jf. §§ 5 og 10.

3-4) - - -

§ 5 a. For tinglysning af pant i fast ejendom eller i en andel i en andelsboligforening udgør afgiften 1.640 kr. og 1,45 pct. af det pantsikrede beløb. Dog er tinglysning af pant bortset fra pant ifølge skadesløsbrev fritaget for afgiften på 1,45 pct. af den del af det pantsikrede beløb, som ikke overstiger den tinglyste hovedstol på et eksisterende tinglyst pant i samme ejendom eller samme andel i en andelsboligforening, jf. dog stk. 5. Fritagelsen i 2. pkt. gælder dog ikke, hvis det hidtidige pant er tinglyst ved et skadesløsbrev. § 5, stk. 1, 2.-8. pkt., finder tilsvarende anvendelse, dog ikke for tinglysning af pant for indekslån, der ydes efter realkreditloven.

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Såfremt hovedstolen på det nye pantebrev eller de nye pantebreve, jf. stk. 1, er mindre end den tinglyste hovedstol på det tidligere pant, kan differencen anvendes som grundlag for afgiftsfritagelse ved en senere tinglysning af et pantebrev med pant i samme ejendom eller samme andel i en andelsboligforening. Ligeledes kan hovedstolen på et tinglyst pant, som er indfriet, eller et ejer-pantebrev anvendes som grundlag for afgiftsfritagelse. Det ubenyttede afgiftsfritagelsesgrundlag skal fremgå af et særligt afgiftspantebrev, hvor ho-

§ 6

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 843 af 9. august 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 526 af 7. juni 2006, § 20 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 4 i lov nr. 270 af 26. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 nr. 2, indsættes efter »§§ 5«: », 5 a, 5 b«.

2. I § 5 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »af pant«: », bortset fra retspant,«.

3. I § 5 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »skadesløsbrev«: »eller som retspant«.

4. I § 5 a, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »jf. stk. 1,«: »2. pkt.,«.

vedstolen svarer til det ubenyttede afgiftsfritagelsesgrundlag. Afgiftspantebrevet kan oprettes som nyt pantebrev eller ved omdannelse af et indfriet tinglyst pantebrev eller et ejerpantebrev. Afgiftspantebrevet er ikke et pantebrev og kan ikke omdannes til et sådant. Afgiftspantebrevet skal være påført en erklæring om, at det alene indestår med henblik på overførsel af tinglysningsafgift. Tinglysning af et afgiftspantebrev og af påtegning på et afgiftspantebrev er afgiftsfri. Ved benyttelse af et afgiftspantebrev til afgiftsfritagelse ved tinglysning af nyt pant finder stk. 1-4 tilsvarende anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af et afgiftspantebrev.

Stk. 6-8. - - -

§ 5 b. Ved tinglysning af underpant i et ejerpantebrev, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 1, og § 42 j, stk. 3, og videreoverdragelse af et allerede tinglyst underpant i et ejerpantebrev til en anden panthaver, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 4, og § 42 j, stk. 7, udgør afgiften 1.640 kr. Ved forhøjelse af underpantsætninger nævnt i 1. pkt. betales en afgift på 1.640 kr.

Stk. 2. Ved tinglysning af overdragelse til pant af et allerede tinglyst pantebrev med pant i fast ejendom eller andel i en andelsboligforening til en anden panthaver, forudsat at der ikke sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb, betales en fast afgift på 1.640 kr.

§ 10. Selv om en tinglysning er omfattet af § 4 eller § 5, beregnes kun afgift efter § 7 for tinglysning af:

1) Ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller, der finder sted som følge af opløsning af formuefællesskab.

2) Længstlevende ægtefælles indtræden i afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser.

3) Optagelse af realkreditlån eller fiskeribanklån til afløsning af lån omfattet af § 1 i lov om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån mv.

5. I § 5 b, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Der skal ikke betales en afgift på 1.640 kr. for underpant i et ejerpantebrev efter 1. pkt., når underpant eller en forhøjelse heraf tinglyses i samme anmeldelse som tinglysning af det ejerpantebrev, der underpantsættes. Der skal ligeledes ikke betales en afgift på 1.640 kr. for underpant i et ejerpantebrev efter 1. pkt., når underpant eller en forhøjelse heraf tinglyses i samme anmeldelse som tinglysning af en forhøjelse af det ejerpantebrev, der underpantsættes.«

6. I § 5 b, stk. 2, ændres »overdragelse til pant« til: »frempantsætning«, og »til en anden panthaver« udgår.

7. I § 10, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 7«: », og selv om en tinglysning er omfattet af § 5 a, beregnes alene en afgift på 1.640 kr.«, og nr. 3 og 4 ophæves.

4) Erklæringer om, at pant i fast ejendom er omfattet af tinglysningslovens § 37 a, som er tinglyst til og med den 31. december 2017. Den i 1. pkt. nævnte erklæring skal vedrøre eksisterende sampantsætninger for samme pantsikrede beløb og i samme faste ejendomme, som er tinglyst senest den 31. december 2016. Der skal ved anmeldelsen af en erklæring efter 1. pkt. tillige afgives en erklæring om, at tinglysningen er omfattet af denne bestemmelse.

Stk. 2. Selv om en tinglysning er omfattet af § 4 eller § 5, beregnes kun afgift efter § 7 for tinglysning af ejerskifte i forbindelse med gaveoverdragelse af en fast ejendom til den danske folkekirkens kirker, præsteembeder og menigheder eller anerkendte trossamfund her i landet. Tilsvarende gælder tinglysning af ejerskifte i forbindelse med gaveoverdragelse af en fast ejendom til fonde, foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund, der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, ligningslovens § 12, stk. 3, eller boafgiftslovens § 3, stk. 2.

Stk. 3. - - -

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for udformningen af erklæringen efter stk. 1, nr. 4, 3. pkt.

8. I § 10, stk. 2, 1. pkt., udgår »eller § 5«, og efter »§ 7« indsættes: », og selv om en tinglysning er omfattet af § 5 a, beregnes kun en afgift på 1.640 kr.«

9. § 10, stk. 5, 2. pkt., ophæves.

§ 7

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, som ændret ved § 21 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. § 25, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, såfremt overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.«

§ 8

§ 25. - - -

Stk. 1-4. - - -

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6-7. - - -

§ 2

I lov om afgift af spiritus m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 3. august 1998, som ændret ved § 20 i lov nr. 166 af 24. marts 1999 og § 21 i lov nr. 380 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1-3. - - -

4. I § 20 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»*Stk. 6.* Skatteministeren kan fastsætte regler om indsendelse af modtagne ledsagedokumenter til de statslige told- og skattemyndigheder. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte en frist for indsendelsen.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at de registrerede virksomheder inden afsendelse

I lov nr. 947 af 20. december 1999 om ændring af toldloven, lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, momsloven, kildeskatteloven og lov om en arbejdsmarkedsfond (Svigbekæmpende foranstaltninger m.v.), som ændret ved § 8 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og § 10 i lov nr. 1637 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. § 25, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, såfremt overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.«

§ 8

I lov nr. 947 af 20. december 1999 om ændring af toldloven, lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, momsloven, kildeskatteloven og lov om en arbejdsmarkedsfond (Svigbekæmpende foranstaltninger m.v.), som ændret ved § 8 i lov nr. 1059 af 17. december 2002 og § 10 i lov nr. 1637 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. § 2, *nr. 4-7*, ophæves.

af varer skal varsle de statslige told- og skattemyndigheder om afsendelsen og indsende det i stk. 4, 1. pkt., nævnte ledsagedokument til disse myndigheder. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte en frist for varslingen og indsendelsen.

Stk. 8. Der skal betales en ekspeditionsafgift på 500 kr. for manglende eller for sen overholdelse af de i medfør af stk. 6 og 7 fastsatte regler og tidsfrister for varsling og indsendelse af ledsagedokumenter.

Stk. 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele fritagelse for ekspeditionsafgiften i henhold til stk. 8, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 10 og 11.

5. I § 20 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Listerne skal udarbejdes månedsvis og skal senest den 15. i den følgende måned indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.«

6. I § 20 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende indsendelse af de i stk. 1 nævnte lister.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

7. I § 31, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 20, stk. 1, 4, 5 eller 6« til: »§ 20, stk. 1, 4, 5, 10 eller 11«.

§ 9

I lov nr. 1686 af 26. december 2017 om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, kildeskatteloven, lov om afgift af konsum-is, spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven (Annullering af indeksering af en række punktafgifter, nedsættelse og efterfølgende afskaffelse af råstofafgiften, afskaffelse af afgiften på te og tillægsafgiften på alkoholsodavand og ændringer af forskerskatteordningen), som ændret ved § 7 i lov nr. 104 af 13. februar 2018 og § 25 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

§ 1

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 5. september 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 1554 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1-26. - - -

27. I § 22 indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.«

28. - - -

§ 26. - - -

Stk. 2-8. - - -

1. § 1, nr. 27, ophæves.

§ 10

I lov nr. 1728 af 27. december 2018 om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgiftsaneringspakke m.v.), som ændret ved § 3, i lov nr. 85 af 30. januar 2019 og lov nr. 270 af 26. marts 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 26 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Godtgørelsen efter § 5, stk. 17 og 23, kan også meddeles virksomheder registreret som oplagshaver efter § 3 i lov om afgift af konsum-is, der pr. 1. april 2019 havde et lager af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is, som virksomheden ikke selv havde fremstillet.«